

Bruksela, 3 czerwca 2026 r.
(OR. en)

10094/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0139 (COD)

COMPET 666
IND 388
MI 582
RC 13
RECH 258
TELECOM 290
FIN 812
CADREFIN 262
CODEC 1088

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	3 czerwca 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 504 final
Dotyczy:	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia unijnego ekosystemu półprzewodników, uchylające rozporządzenie (UE) 2023/1781 (akt w sprawie czipów 2.0)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 504 final.

Załącznik: COM(2026) 504 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.6.2026 r.
COM(2026) 504 final

2026/0139 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia unijnego ekosystemu półprzewodników, uchylające rozporządzenie (UE) 2023/1781 (akt w sprawie czipów 2.0)

{SEC(2026) 504 final} - {SWD(2026) 504 final} - {SWD(2026) 505 final}

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Półprzewodniki stanowią podstawę wszystkich technologii cyfrowych, od inteligentnych urządzeń do noszenia na ciele i samochodów po sprzęt medyczny, wojskowy i o krytycznym znaczeniu, a także podstawę funkcjonowania ośrodków przetwarzania danych napędzających rewolucję w dziedzinie sztucznej inteligencji (AI). Od 2020 r. szereg niedoborów dostaw i prób wywierania presji ekonomicznej na UE uwypuklił niestabilność europejskiego ekosystemu półprzewodników i podatność jego sektora użytkowników końcowych na zagrożenia. Zakłócenia te wynikają z globalnych kryzysów, takich jak pandemia COVID-19, pojedynczych wstrząsów, takich jak sprawa Nexperii, oraz utrzymującego się strukturalnego niedopasowania między podażą a popytem na rynku światowym. Łącznie czynniki te pokazały, w jaki sposób nadmierne uzależnienie od zewnętrznych podmiotów może sprawić, że całe rynki staną się podatne na zagrożenia.

Jednocześnie rosnąca rywalizacja geopolityczna, w tym napięcia chińsko-amerykańskie, oraz szybki rozwój sztucznej inteligencji jeszcze bardziej uwypukliły strategiczne znaczenie półprzewodników. Najnowocześniejsze, ale również popularne cipy w coraz większym stopniu stają się kluczowym atutem geopolitycznym, a w globalnym łańcuchu wartości półprzewodników pojawiło się kilka wąskich gardeł. Przyspieszyło to wyścig o kontrolowanie części tych wąskich gardeł.

Rosnąca skala tego przemysłu odzwierciedla jego znaczenie geopolityczne. Półprzewodniki są trzecim najczęściej sprzedawanym towarem na świecie – po ropie naftowej i pojazdach, a globalne przychody z rynku półprzewodników sięgnęły w 2025 r. 700,9 mld USD¹. Oczekuje się, że **do 2026 r. wartość rynku półprzewodników przekroczy 1 bln USD², a do 2030 r. wzrośnie do 1,6 bln USD³**. Sektor półprzewodników stał się **zasobem strategicznym**, ponieważ jest kluczowym dostawcą oraz warunkuje funkcjonowanie niemal wszystkich nowoczesnych gałęzi przemysłu i wspierającej je infrastruktury. W bardziej transakcyjnym i asertywnym środowisku globalnym pozycja ta sprawia, że sektor półprzewodników jest również potencjalnym źródłem **wpływu geopolitycznego**. W związku z tym istnieje ryzyko, że regiony nieposiadające znacznych zdolności w zakresie projektowania lub produkcji półprzewodników staną się zależne od komponentów, na które inne regiony mogą nakładać ograniczenia lub warunki.

Europejski akt w sprawie czipów zaproponowany w lutym 2022 r. stanowił **pierwszą strategiczną reakcję UE na krytyczne podatności** w globalnym łańcuchu wartości półprzewodników, które to podatności ujawniły pandemia COVID-19 i nasilająca się globalna konkurencja państw trzecich napędzana subsydiami. UE zdecydowała, że **zdecydowana, skoordynowana interwencja ma zasadnicze znaczenie** dla rozwiązania problemu strukturalnych zależności w jej ekosystemie półprzewodników i dla wsparcia przemysłu. Bez znacznych inwestycji w badania i zdolności produkcyjne oraz bez odpowiednich mechanizmów reagowania kryzysowego Europa pozostałaby podatna na zagrożenia

¹ WSTS Semiconductor Market Forecast Spring 2025 [Wiosenna prognoza WSTS rynku półprzewodników, 2025], <https://www.wsts.org/76/103/WSTS-Semiconductor-Market-Forecast-Spring-2025>.

² Global Semiconductor Sales Increase Substantially in February [Znaczący globalny wzrost sprzedaży półprzewodników w lutym], <https://www.semiconductors.org/global-semiconductor-sales-increase-substantially-in-february/>.

³ The next era of semiconductor value creation [Kolejna era tworzenia wartości półprzewodników], McKinsey, <https://www.mckinsey.com/industries/semiconductors/our-insights/the-next-era-of-semiconductor-value-creation>.

strukturalne. Akt w sprawie czipów powstał w okresie **silnego nacisku na transformację ekologiczną i cyfrową** oraz w kontekście rosnącego konsensusu europejskiego w sprawie potrzeby wzmocnienia **konkurencyjności gospodarczej regionu i odwrócenia trendu spadku zdolności przemysłowych**. W raporcie Dragiego z września 2024 r. obawy te wyrażono wprost, wzywając do pilnej odnowy przemysłu⁴.

Z oceny europejskiego aktu w sprawie czipów wynika, że **przyniósł on znaczące rezultaty**. Na przykład:

- utworzono infrastrukturę obejmującą centra kompetencji, platformę projektową w fazie początkowej oraz pięć najnowocześniejszych linii pilotażowych reprezentujących niektóre z najbardziej innowacyjnych infrastruktur technologicznych na świecie;
- w ramach filaru II przeznaczono ponad 52 mld EUR na inwestycje publiczne i prywatne w istniejące zakłady produkcyjne; oraz
- w ramach filaru III ustanowiono mechanizm koordynacji i reagowania kryzysowego za pośrednictwem Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, z udziałem wszystkich państw członkowskich i Komisji.

Pomimo tych znacznych postępów i mocnych stron Unii w kluczowych segmentach łańcucha wartości półprzewodników, takich jak powszechna produkcja półprzewodników (elektronika, mikrosterowniki, fotonika, czujniki), sprzęt i materiały produkcyjne, **nadal istnieją wyraźne luki w zdolnościach**, którymi należy się zająć.

UE produkuje mniej niż 10 %⁵ półprzewodników na świecie i jest prawie całkowicie zależna od Stanów Zjednoczonych i Azji, jeśli chodzi o najbardziej zaawansowane i najnowocześniejsze czipy poniżej 5 nanometrów – w tym czipy AI. Te strukturalne zależności zwiększają ryzyko zakłóceń dostaw, presji o charakterze przymusu ekonomicznego i wstrząsów systemowych mających wpływ na kluczowe gałęzie przemysłu UE, od przemysłu motoryzacyjnego i energetycznego po przemysł lotniczy i kosmiczny oraz obronność. Ogólnie rzecz biorąc, półprzewodniki obrazują pilny charakter **wyzwania, jakim jest suwerenność technologiczna** Europy.

Suwerenność technologiczna stała się strategicznym imperatywem dla UE. Celem jest zachowanie zdolności Europy do wyboru własnej drogi, zmniejszenie nadmiernych zależności i zapewnienie, aby krytyczna infrastruktura cyfrowa i technologie cyfrowe pozostały bezpieczne, odporne i dostosowane do wartości europejskich.

Akt w sprawie czipów 2.0 będzie zatem częścią **pakietu dotyczącego suwerenności technologicznej** wraz z innymi inicjatywami, takimi jak akt w sprawie rozwoju chmury i AI (CADA).

Europejskie podejście do suwerenności technologicznej opiera się na otwartości, partnerstwie i uczciwej konkurencji. Wzmocnienie bazy technologicznej UE umożliwia Europie zachowanie otwartości i gotowości do współpracy przy jednoczesnym utrzymaniu zdolności

⁴ „Przyszłość europejskiej konkurencyjności”, część B, rozdział 3 – Mario Draghi, https://commission.europa.eu/topics/competitiveness/draghi-report_pl.

⁵ IDC, Semiconductors market data by feature size, sector and region [Dane rynkowe dotyczące półprzewodników według węzła technologicznego, sektora i regionu], CNECT/2022/MVP/0084 – Drugie sprawozdanie okresowe. Łańcuch wartości obejmuje własność intelektualną, narzędzia do automatyzacji projektowania układów elektronicznych (EDA), dobra kapitałowe, podłoża, materiały, przedsiębiorstwa projektujące czipy, ale nieposiadające własnych zakładów produkcyjnych, zintegrowanych producentów półprzewodników (IDM), fabryki i dostawców usług montażu i testowania półprzewodników (OSAT). Uwzględniono jedynie przychody przedsiębiorstw z siedzibą w UE.

do niezależnego działania i ochrony swoich interesów, bezpieczeństwa i zasad demokratycznych.

W tym kontekście **dwa kluczowe problemy**, które ma rozwiązać przegląd aktu w sprawie czipów, to:

- a) nadmierna zależność od państw trzecich w zakresie projektowania i produkcji półprzewodników;
- b) niewystarczające zdolności w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej.

W oparciu o cele określone w pierwszym akcie w sprawie czipów oraz analizę tych wyzwań i czynników leżących u ich podstaw określono **dwa nadrzędne cele aktu w sprawie czipów 2.0**:

- 1) Zwiększenie konkurencyjności europejskiego łańcucha wartości półprzewodników w celu poprawy jego suwerenności technologicznej i odporności. Oznacza to zapewnienie warunków niezbędnych dla konkurencyjności, suwerenności technologicznej i odporności UE w zakresie technologii półprzewodnikowych poprzez: (i) przyspieszenie wdrażania badań naukowych i innowacji w przemyśle; (ii) zapewnienie bezpieczeństwa dostaw; oraz (iii) zmniejszenie strategicznych zależności w zakresie najnowocześniejszych i dojrzałych technologii półprzewodnikowych.
- 2) Zwiększenie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw w UE. Oznacza to poprawę funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zwiększenie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i stworzenie jednolitych ram prawnych w celu ochrony bezpieczeństwa gospodarczego Unii oraz zwiększenie jej niezbędności, odporności i dobrobytu w dziedzinie technologii półprzewodnikowych.

Zwiększenie konkurencyjności europejskiego łańcucha wartości półprzewodników w celu zwiększenia jego suwerenności technologicznej i odporności

W miarę jak UE staje się coraz bardziej zależna od zagranicznych dostaw półprzewodników, zwiększa się również jej podatność na naciski zewnętrzne, w tym na potencjalną instrumentalizację zależności w łańcuchu dostaw. Bez solidnej bazy przemysłowej w zakresie projektowania i produkcji półprzewodników UE może nie być w stanie przełożyć potencjału swojego silnego ekosystemu badań naukowych i innowacji na wzrost produktywności i wdrażanie nowych technologii do produkcji przemysłowej na dużą skalę.

Jednocześnie gałęzie przemysłu europejskiego wykorzystujące półprzewodniki zmagają się ze znaczną niepewnością w łańcuchu dostaw, co prowadzi do wzrostu poziomów zapasów i spowalnia inwestycje. To z kolei osłabia ogólną konkurencyjność produkcji w UE. Ponadto zależności w łańcuchach dostaw półprzewodników zwiększają ryzyko geopolityczne i ryzyko dla bezpieczeństwa, zwłaszcza w czasach kryzysu, gdy dostęp do technologii krytycznych może być ograniczony lub technologie krytyczne mogą zostać przekierowane do innych regionów.

W tym kontekście **pierwotny akt w sprawie czipów koncentrował się głównie na podaży, ale w akcie w sprawie czipów 2.0 większy nacisk zostaje położony na środki po stronie popytu**. Te dwa wymiary wzajemnie się wzmacniają: utrzymanie silnego popytu lokalnego pomaga wzmocnić lokalną podaż półprzewodników. W ten sposób zwiększenie popytu w połączeniu ze wzrostem podaży przyczynia się do większej odporności przemysłu, krótszych i bezpieczniejszych łańcuchów dostaw, większej autonomii strategicznej i lepszego

dostosowania europejskich zdolności produkcyjnych do potrzeb kluczowych gałęzi przemysłu.

Podejście to jest ściśle powiązane z szerszymi inicjatywami UE, w szczególności z aktem w sprawie rozwoju chmury i AI, który obejmuje działania mające na celu **pobudzenie popytu na najnowocześniejsze czipy AI** dzięki budowie nowych centrów danych w całej Unii. Oczekuje się, że środki te wygenerują dodatkowy popyt na półprzewodniki, który może wspierać cele zmienionego aktu w sprawie czipów. W **komunikacie pt. „Plan działania na rzecz kontynentu sztucznej inteligencji”**⁶ określono, w jaki sposób w ramach szerszych wysiłków na rzecz rozwoju **gigafabryk AI** Unia dąży do osiągnięcia autonomii strategicznej w projektowaniu i produkcji półprzewodników AI, zmniejszenia zależności od dostawców technologii krytycznych spoza UE oraz wzmocnienia suwerenności w zakresie najnowocześniejszych półprzewodników.

Wzmocnienie europejskiego łańcucha wartości półprzewodników – w tym w obszarach o kluczowym znaczeniu dla AI – ma zasadnicze znaczenie dla wspierania strategicznych celów Unii. Jednocześnie nadal niezbędne jest zwiększenie zdolności Europy do produkcji **powszechnie stosowanych półprzewodników**. Dojrzałe i wyspecjalizowane generacje mają zasadnicze znaczenie dla europejskich ekosystemów przemysłowych, takich jak ekosystem **motoryzacyjny, lotniczy, obronny, telekomunikacyjny i usług w chmurze**, w których cały czas rośnie zapotrzebowanie na niezawodne czipy do konkretnych zastosowań. Wzmocnienie odporności w tych segmentach ma zatem zasadnicze znaczenie dla ochrony europejskiej bazy przemysłowej i zmniejszenia nadmiernych zależności. Równie ważne jest zwiększenie **zdolności Europy w zakresie projektowania czipów** i wspieranie ściślejszej współpracy między projektantami, producentami i sektorami użytkowników końcowych, w tym za pomocą **podejść opartych na współprojektowaniu**, które zapewniają optymalizację rozwiązań w zakresie półprzewodników na potrzeby zastosowań przemysłowych i strategicznych.

W związku z potrzebą zwiększenia zarówno podaży, jak i popytu w europejskim ekosystemie półprzewodników w akcie w sprawie czipów 2.0 przewidziano również realizację **projektów strategicznych** w celu wzmocnienia kluczowych segmentów unijnego łańcucha wartości półprzewodników. Projekty te będą traktowane priorytetowo i wspierane poprzez **skoordynowane połączenie inwestycji publicznych i prywatnych** i będą obejmować suwerenną i zaawansowaną produkcję, projektowanie zaawansowanych czipów i odporność łańcucha dostaw. Podejście to uzupełnia opisane powyżej środki, wzmacnia integrację transgraniczną w całym łańcuchu wartości oraz przyczynia się do zwiększenia autonomii strategicznej i suwerenności technologicznej Europy.

W tym kontekście i w ramach narzędzia koordynacji konkurencyjności (CCT) **projekt strategiczny dotyczący zaawansowanej produkcji** będzie traktowany jako najwyższy priorytet, aby wspierać produkcję czipów AI i innych półprzewodników. Inicjatywa ta ma na celu utworzenie pierwszego w Unii zakładu produkującego półprzewodniki, łączącego produkcję najnowocześniejszych generacji z integracją chipletów i zaawansowanymi zdolnościami w zakresie instalacji w obudowie w strukturze 3D. Produkcję pilotażową przewiduje się na lata 2030–2033.

Aby jeszcze bardziej zwiększyć odporność ekosystemu, doprecyzowano zakres przepisów dotyczących **pierwszych tego rodzaju inicjatyw**. Przepisy te obejmują cały łańcuch wartości półprzewodników, w tym **ukierunkowane na produkcję działania w zakresie projektowania czipów, materiały specjalistyczne, sprzęt produkcyjny, płytki obwodów**

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Plan działania na rzecz kontynentu sztucznej inteligencji, COM(2025) 165, 9.4.2025.

drukowanych, zaawansowane technologie instalacji w obudowie i montaż. Ocena pod kątem spełnienia kryteriów pierwszej tego rodzaju inicjatywy będzie miała również zastosowanie do krajowego współfinansowania projektów strategicznych, w przypadku gdy projekty strategiczne również zostaną uznane za pierwsze tego rodzaju, zgodnie z regułami konkurencji.

W akcie w sprawie czipów 2.0 podkreślono szybsze **wdrożenie linii pilotażowych w warunkach przemysłowych**, co oznacza przekształcenie udanych pilotażowych zakładów produkcyjnych w opłacalne z ekonomicznego punktu widzenia zdolności produkcyjne. W akcie tym przewidziano również uwzględnienie **fotoniki i fotonicznych układów scalonych** we wzmocnionej inicjatywie „Czipy dla Europy 2.0”, ponieważ są one kluczowymi technologiami prorozwojowymi dla wielu sektorów strategicznych, w tym dla telekomunikacji, ośrodków przetwarzania danych, sztucznej inteligencji, opieki zdrowotnej, przemysłu motoryzacyjnego i kwantowego. **Inicjatywa „Czipy dla Europy”** dowiodła swojej kluczowej roli we wzmacnianiu wiodącej pozycji Unii w zakresie badań naukowych, innowacji i wdrażania przemysłowego w dziedzinie półprzewodników. W związku z tym konieczne jest jej kontynuowanie. Dzięki utrzymaniu sprawdzonych instrumentów – takich jak linie pilotażowe, sieć centrów kompetencji, platforma projektowa i działania w zakresie czipów kwantowych – inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” ma na celu zapewnienie, aby Europa zachowała przewagę konkurencyjną, przyspieszyła produkcję na skalę komercyjną i zmaksymalizowała wkład technologii półprzewodnikowych w zrównoważony rozwój i suwerenność technologiczną.

Uruchomione zostaną również dodatkowe środki po stronie popytu, aby przyspieszyć wprowadzanie na rynek europejskich technologii. **Zamówienia publiczne na innowacje i wielkie wyzwania** pomogą wygenerować wczesny popyt, umożliwią modelowe wdrożenia i ułatwią szybsze wejście na rynek zaawansowanych czipów opracowanych w Unii. Ponadto zamówienia publiczne obejmujące półprzewodniki zintegrowane w infrastrukturze, urządzeniach lub systemach mogą uwzględniać kryterium związane z bezpieczeństwem dostaw wraz ze względami cenowymi, w przypadku gdy takie technologie są wdrażane w usługach kluczowych lub infrastrukturze krytycznej. Dzięki wykorzystaniu popytu publicznego w skoordynowany sposób środki te uzupełnią instrumenty po stronie podaży, będą promować wykorzystanie bezpiecznych technologii w całej Unii oraz wzmocnią bezpieczeństwo i odporność strategicznych sektorów niższego szczebla. Zgodnie z unijnymi celami klimatycznymi, środowiskowymi i energetycznymi należy nadać priorytet energooszczędnej i zrównoważonej produkcji i eksploatacji czipów. Konieczne będzie również usprawnienie procedur wydawania pozwoleń, aby przyspieszyć wdrażanie przemysłowe i utrzymać międzynarodową konkurencyjność, w szczególności na podstawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko. Równoległe z wdrażaniem aktu w sprawie czipów i w oczekiwaniu na przegląd aktu o cyberbezpieczeństwie w ramach **oceny ryzyka cyberbezpieczeństwa** przeanalizowane zostaną podatności techniczne, jak i czynniki pozatechniczne mające wpływ na cyberbezpieczeństwo półprzewodników wykorzystywanych w zamówieniach publicznych dla określonych sektorów krytycznych.

Aby zachęcić do przywództwa regionalnego w łańcuchu wartości półprzewodników, w niniejszym wniosku ustanawia się znak **europejskiego regionu doskonałości w dziedzinie półprzewodników** dla regionów posiadających solidny regionalny plan inwestycyjny w zakresie półprzewodników, który jest dostosowany do priorytetów strategicznych. Priorytety te obejmują zwiększenie wytwarzania półprzewodników, współpracę w zakresie badań i rozwoju, rozwój umiejętności i zrównoważoną infrastrukturę. Stanowiłoby to sygnał

dla inwestorów międzynarodowych, że dany region posiada ekosystem o wysokim potencjale w zakresie działalności związanej z półprzewodnikami.

Zwiększenie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw w UE

Pomimo narzędzi monitorowania i reagowania kryzysowego stworzonych w ramach filaru III pierwszego aktu w sprawie czipów nadal istnieją znaczne luki w zdolności Unii do skutecznego reagowania na kryzysy dostaw półprzewodników. UE nadal nie dysponuje wystarczająco rozwiniętymi mechanizmami, narzędziami i zdolnościami instytucjonalnymi umożliwiającymi przewidywanie i ocenę zakłóceń w sposób terminowy i skoordynowany.

Aby poprawić gotowość w łańcuchu dostaw półprzewodników, Komisja będzie wspierać utworzenie platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników („platforma”), w ramach której przedsiębiorstwa będą mogły wymieniać się informacjami innymi niż szczególnie chronione informacje handlowe w formie zagregowanej. Pomoże to stworzyć model cyfrowego łańcucha dostaw, co zwiększy widoczność strukturalnych współzależności, umożliwi systematyczną identyfikację ryzyka i wzmocni odporność na zakłócenia. W przypadku ostrzeżeń Komisja może zwrócić się o informacje do poszczególnych przedsiębiorstw i do platformy. Te wnioski o udzielenie informacji muszą być ściśle ograniczone do tego, co niezbędne, oraz muszą być proporcjonalne. Przedsiębiorstwa uczestniczące w platformie będą zwolnione z obowiązku udzielania odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji. Równoległe z rozporządzeniem dotyczącym aktu w sprawie czipów 2.0 Komisja opracuje do drugiego kwartału 2027 r. **unijny plan zarządzania kryzysami związanymi z niedoborem półprzewodników**. W tym planie określone zostaną jasne procedury, role i obowiązki na etapach przed wystąpieniem kryzysu i w czasie kryzysu oraz plan ten będzie opierał się na pierwszym ćwiczeniu symulacyjnym dotyczącym zakłóceń w łańcuchu dostaw półprzewodników przeprowadzonym z państwami członkowskimi w 2025 r. Wysiłki te będą spójne ze strategią na rzecz unii gotowości i związanym z nią planem działania.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Półprzewodniki są kluczowymi czynnikami umożliwiającymi czystą i cyfrową transformację. Ich strategiczne znaczenie dla UE dodatkowo potęgują napięcia geopolityczne, obecna nadmierna zależność Unii od zaawansowanej produkcji i projektowania oraz coraz częstsze wykorzystywanie tych zależności jako broni przez państwa trzecie. W tym kontekście akt w sprawie czipów 2.0 jest niezbędny do realizacji priorytetów politycznych Komisji, w szczególności „Nowego planu na rzecz trwałego dobrobytu w Europie i konkurencyjności Europy” oraz „Nowej epoki dla obrony i bezpieczeństwa w Europie”⁷.

Wniosek dotyczący aktu w sprawie czipów 2.0 można uznać za odpowiedź na potrzebę podjęcia pilnych działań w zakresie półprzewodników w celu zabezpieczenia przyszłości UE jako potęgi gospodarczej, miejsca docelowego inwestycji i ośrodka produkcyjnego, jak

⁷

[Priorytety na lata 2024–2029 – Komisja Europejska.](#)

stwierdzono w **Pakcie dla czystego przemysłu**⁸, **Kompasie konkurencyjności dla UE**⁹ i wspólnym komunikacie w sprawie **wzmocnienia bezpieczeństwa gospodarczego UE**¹⁰.

Wniosek ten jest spójny z ogólną wizją cyfrową, celami cyfrowymi i możliwościami przeprowadzenia do 2030 r. udanej transformacji cyfrowej Unii Europejskiej, jak zaprezentowano w komunikacie Komisji **„Cyfrowy Kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie”** (komunikat w sprawie cyfrowego kompasu)¹¹ oraz w późniejszej decyzji Komisji dotyczącej programu polityki **„Droga ku cyfrowej dekadzie”**¹², ze szczególnym uwzględnieniem półprzewodników. Niniejszy wniosek ma pomóc wyposażać Unię w zdolności potrzebne do osiągnięcia jej celu na 2030 r. Przegląd programu polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” zaplanowano na czerwiec 2026 r.¹³.

Niniejszy wniosek przyczynia się do wdrożenia **deklaracji koalicji na rzecz półprzewodników**, podpisanej przez właściwych ministrów 27 państw członkowskich 29 września 2025 r., w której wezwano do przyjęcia udoskonalonego i dostosowanego do przyszłych wyzwań aktu w sprawie czipów 2.0 w celu wzmocnienia pozycji Europy w globalnym łańcuchu wartości półprzewodników¹⁴.

Wniosek jest również zgodny z niektórymi celami **Aktu w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu**¹⁵, w którym określono ramy środków mających na celu zwiększenie konkurencyjności UE, przyspieszenie dekarbonizacji przemysłu i pobudzenie strategicznych zdolności produkcyjnych.

Wniosek jest zasadniczo spójny z inicjatywami UE służącymi realizacji powiązanych celów, w szczególności z **programem „Cyfrowa Europa”**, **programem „Horyzont Europa”**, **europejskim aktem w sprawie surowców krytycznych**¹⁶, a także z **Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego (EFRR)**, **InvestEU** i **Erasmus+**.

Spośród wyżej wymienionych inicjatyw wniosek w szczególny sposób zachowuje spójność z programem „Cyfrowa Europa” i programem „Horyzont Europa”, które służą jako dwa fundamenty finansowania filaru I w obecnych wieloletnich ramach finansowych. Program „Cyfrowa Europa” zapewnia wsparcie na rzecz infrastruktury cyfrowej, natomiast program

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji, COM(2025) 85, 26.2.2025.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Kompas konkurencyjności dla UE, COM(2025) 30, 29.1.2025.

¹⁰ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia bezpieczeństwa gospodarczego UE, JOIN(2025) 977, 3.12.2025.

¹¹ Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Cyfrowy Kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie”, COM(2021) 118 z 9.3.2021.

¹² Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2481 z dnia 14 grudnia 2022 r. ustanawiająca program polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r., 19.12.2022.

¹³ Otwarcie badania na temat przyszłości programu polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” <https://digital-strategy.ec.europa.eu/pl/consultations/survey-opens-future-digital-decade-policy-programme>.

¹⁴ Semicon Coalition calls for reinforced Chips Act [Koalicja na rzecz półprzewodników wzywa do udoskonalenia aktu w sprawie czipów], <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/semicon-coalition-calls-reinforced-chips-act>.

¹⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych i dekarbonizacji w sektorach strategicznych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) 2018/1724, (UE) 2024/1735 i (UE) 2024/3110 („Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu”), COM(2026) 100, 4.3.2026.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020 („europejski akt w sprawie surowców krytycznych”).

„Horyzont Europa” wspiera badania, projekty pilotażowe i demonstracje na wcześniejszych etapach rozwoju technologii.

Ponadto wniosek uzupełnia również akt w sprawie surowców krytycznych, ponieważ oba te akty dążą do osiągnięcia celu, jakim jest autonomia strategiczna, przez uwzględnienie różnych segmentów łańcucha wartości: akt w sprawie czipów koncentruje się na projektowaniu i produkcji półprzewodników, natomiast akt w sprawie surowców krytycznych jest ukierunkowany na surowce krytyczne.

Akt w sprawie czipów jest spójny z unijnymi programami dotyczącymi autonomii strategicznej, bezpieczeństwa gospodarczego i konkurencyjności. Jest on zgodny z europejską strategią bezpieczeństwa gospodarczego¹⁷, kontrolami wywozu produktów podwójnego zastosowania¹⁸, rozporządzeniem w sprawie subsydiów zagranicznych¹⁹ i Platformą na rzecz technologii strategicznych dla Europy (STEP)²⁰. Łącznie instrumenty te zmniejszają strategiczne zależności i wzmacniają zdolności przemysłowe oraz przeciwdziałają zakłóceniom powodowanym przez subsydia zagraniczne na jednolitym rynku.

Wniosek jest spójny z europejskimi przepisami dotyczącymi cyberbezpieczeństwa. Niektóre kategorie czipów są objęte zakresem **aktu o cyberodporności**²¹, a inwestycje w ramach aktu w sprawie czipów będą miały na celu realizację jego celów poprzez wykorzystanie siły przemysłu europejskiego w segmencie rynku bezpiecznych czipów. Wniosek stanowić będzie również uzupełnienie planowanego przeglądu **aktu o cyberbezpieczeństwie** poprzez dodanie wymiaru bezpieczeństwa dostaw w odniesieniu do zamówień publicznych na półprzewodniki udzielanych przez podmioty krytyczne.

W **Planie działania dla europejskiego przemysłu motoryzacyjnego** podkreślono znaczenie sektora półprzewodników dla innowacyjnego i cyfrowego sektora motoryzacyjnego²².

Akt w sprawie czipów 2.0 opracowano również w uzupełnieniu do innych inicjatyw, takich jak ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI). W tym przypadku przygotowanie potencjalnego projektu IPCEI w obszarze zaawansowanych technologii półprzewodnikowych²³ jest w pełni zgodne z duchem **aktu w sprawie czipów**, ponieważ dotyczy pierwszych przemysłowych zastosowań przełomowych innowacji.

¹⁷ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady pt. „Europejska strategia bezpieczeństwa gospodarczego”, JOIN (2023) 20 final.

¹⁸ [Wywóz produktów podwójnego zastosowania – Handel i bezpieczeństwo gospodarcze](#).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny.

²⁰ Platforma na rzecz Technologii Strategicznych dla Europy, https://strategic-technologies.europa.eu/index_pl.

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2847 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie horyzontalnych wymagań w zakresie cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do produktów z elementami cyfrowymi oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013 i (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2020/1828 („akt o cyberodporności”).

²² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Plan działania dla europejskiego przemysłu motoryzacyjnego, COM(2025) 95, 5.3.2025.

²³ Potencjalny projekt IPCEI w obszarze zaawansowanych technologii półprzewodnikowych jest obecnie opracowywany w taki sposób, aby opierał się na istniejących inicjatywach UE, w szczególności na liniach pilotażowych i europejskiej platformie projektowej, co ma zapewnić ciągłość i przyspieszenie prac, a nie powielanie działań. Dzięki megatrendom, takim jak sztuczna inteligencja, automatyzacja, bezpieczeństwo i zrównoważony rozwój, potencjalny projekt IPCEI w obszarze zaawansowanych technologii półprzewodnikowych może ostatecznie zapewnić wspólną europejską reakcję na radykalne zmiany technologiczne. Mógłby on koncentrować się na kluczowych obszarach technologii, w tym na przykład na czipach i akceleratorach AI, fotonicznych układach scalonych, integracji heterogenicznej i zaawansowanych technologiach instalacji w obudowie, czujnikach, energoelektronice, energooszczędnych rozwiązaniach i bezpiecznej komunikacji, przy

Akt w sprawie czipów 2.0 ma być zgodny z obecnymi wieloletnimi ramami finansowymi (WRF) (2021–2027) i kolejnymi WRF (2028–2034), w tym z Europejskim Funduszem Konkurencyjności (EFK), programem ramowym 10 oraz planami partnerstwa krajowego i regionalnego (PPKR). Jego struktura umożliwi natychmiastowe działanie i oddziaływanie w obecnych WRF, przy jednoczesnym zapewnieniu ciągłości i skalowalności w kolejnych WRF. Wniosek nie przesądza o wyniku trwającego procesu legislacyjnego dotyczącego WRF, ani na niego nie wpływa.

Ponadto akt w sprawie czipów 2.0 pozostaje bez uszczerbku dla zasad pomocy państwa i konkurencji, w tym zasad ramowych BRI oraz komunikatu w sprawie projektów IPCEI, jednocześnie zachowując ich odrębne cele. Projekty IPCEI oraz zasady ramowe BRI odgrywają kluczową rolę we wspieraniu badań naukowych, rozwoju, innowacji i pierwszego zastosowania przemysłowego, zwłaszcza w przypadku wysoce innowacyjnych i transgranicznych projektów o silnych efektach mnożnikowych.

Środki przewidziane w akcie w sprawie czipów 2.0 będą opierać się na tej architekturze poprzez dalsze doprecyzowanie i udoskonalenie zakresu pierwszych w swoim rodzaju ram w ramach filaru II, zapewniając uwzględnienie całego łańcucha wartości.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest spójny z unijną strategią konkurencyjności i strategią przemysłową, co odzwierciedlono w strategiach przemysłowych i raporcie Dragiego, oraz uzupełnia ramy cyfrowej i czystej transformacji.

Niniejszy wniosek będzie częścią **pakietu na rzecz suwerenności technologicznej** wraz z **aktem w sprawie rozwoju chmury i AI (CADA)** oraz **strategicznym planem działania na rzecz cyfryzacji i sztucznej inteligencji w energetyce**. Przedmiotowy pakiet ma na celu zapewnienie, aby Unia zachowała zdolność do samodzielnego decydowania, skutecznego działania i kształtowania globalnego rozwoju technologicznego, a jednocześnie pozostała otwarta, konkurencyjna i zaangażowana w międzynarodową współpracę i przywiązana do zasad.

Konieczna będzie koordynacja między aktem w sprawie czipów a proponowanym **Europejskim Funduszem Konkurencyjności (EFK)**²⁴ i przyszłym **aktem kwantowym**²⁵. Spójność z aktem kwantowym będzie okazją do ustanowienia kompleksowych europejskich ram polityki kwantowej, które w jak największym stopniu wykorzystają synergie między wieloma instrumentami.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podobnie jak w przypadku pierwszego aktu w sprawie czipów podstawą prawną rozporządzenia dotyczącego aktu w sprawie czipów 2.0 są art. 173 ust. 3 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Unia musi przyczyniać się do osiągnięcia celów

jednoczesnym uwzględnieniu całego łańcucha wartości półprzewodników, w tym technologii prorozwojowych, takich jak EDA, sprzęt, testy, materiały i płytki półprzewodnikowe. .

²⁴ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu Konkurencyjności („EFK”), w tym programu szczegółowego w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie obronności, uchylenia rozporządzeń (UE) 2021/522, (UE) 2021/694, (UE) 2021/697, (UE) 2021/783, uchylenia przepisów rozporządzeń (UE) 2021/696 i (UE) 2023/588 oraz zmiany rozporządzenia (UE) [EDIP], COM(2025) 555, 16.7.2025.

²⁵ Komisja zachęca do zgłaszania uwag z myślą o kształtowaniu przyszłego unijnego aktu kwantowego, <https://digital-strategy.ec.europa.eu/pl/news/commission-invites-contributions-shape-future-eu-quantum-act>.

określonych w art. 173 ust. 1 przez polityki i działania, które prowadzi. Art. 173 ust. 1 TFUE stanowi, że celem jest zapewnienie warunków niezbędnych dla konkurencyjności przemysłu Unii. Zgodnie z systemem wolnych i konkurencyjnych rynków działanie to ma na celu: (i) przyspieszenie dostosowania przemysłu do zmian strukturalnych, (ii) wspieranie środowiska sprzyjającego inicjatywom i rozwojowi przedsiębiorstw w całej Unii, a zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw, (iii) wspieranie środowiska sprzyjającego współpracy między przedsiębiorstwami oraz (iv) sprzyjanie lepszemu wykorzystaniu potencjału przemysłowego polityk w zakresie innowacji, badań i rozwoju technologicznego. Celem art. 114 TFUE jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego przez usprawnienie środków służących zbliżeniu przepisów krajowych.

Akt w sprawie czipów 2.0 opiera się na celach obecnego aktu (rozporządzenia) w sprawie czipów. Pierwszym celem szczegółowym aktu w sprawie czipów 2.0, który stanowi podstawę filaru I, jest stworzenie dużych zdolności innowacyjnych i odpowiednich zdolności technologicznych w sektorze półprzewodników, aby przyspieszyć innowacje i dostosować się do nich. Dodatkowo w ramach filarów II i III rozporządzenie ma na celu zwiększenie odporności i bezpieczeństwa dostaw w Unii w dziedzinie technologii półprzewodnikowych poprzez wspieranie i koordynowanie inwestycji w wytwarzanie zaawansowanych półprzewodników (filar II) i umożliwianie skoordynowanego monitorowania i reagowania kryzysowego (filar III).

Właściwą podstawą prawną pierwszego celu jest art. 173 ust. 3 TFUE. W przypadku art. 173 ust. 3 TFUE podejmowane działania nie powinny wymagać harmonizacji krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych, lecz powinny wzmacniać konkurencyjność i odporność bazy przemysłowej półprzewodników. Akt w sprawie czipów 2.0 ma na celu wzmocnienie siły i odporności europejskiej technologii półprzewodnikowej i otoczenia przemysłowego, aby zwiększyć potencjał innowacyjny ekosystemu półprzewodników w całej UE. Obejmuje to zmniejszenie zależności od niewielkiej grupy przedsiębiorstw i regionów spoza UE oraz zwiększenie zdolności UE do projektowania i produkcji zaawansowanych półprzewodników. Inicjatywa „Czipy dla Europy” (filar I), która będzie nadal wspierana w ramach nowych działań ustawodawczych, ma pomóc w osiągnięciu tych celów przez zlikwidowanie luki między doskonałością badawczą UE a jej skutecznym i zrównoważonym wdrażaniem w przemyśle.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Państwa członkowskie nie mogą osiągnąć celów niniejszego wniosku, działając samodzielnie, gdyż przedmiotowe problemy mają charakter transgraniczny i nie ograniczają się do pojedynczych państw członkowskich ani do podgrupy państw członkowskich. Proponowane działania koncentrują się na obszarach, w których wykazano wartość dodaną wynikającą z podejmowania działań na poziomie Unii ze względu na skalę, szybkość i zakres wymaganych działań.

Zapewnienie kompleksowej odpowiedzi na kryzys związany z niedoborem półprzewodników wymaga szybkich i skoordynowanych wspólnych działań podejmowanych przez różne zainteresowane strony we współpracy z państwami członkowskimi. Żadne pojedyncze państwo członkowskie nie jest w stanie samo zrealizować tych działań. Ponadto, biorąc pod uwagę złożoność ekosystemu półprzewodników, konsekwencje zależności strukturalnych Unii oraz niedostatecznego popytu i podaży są tak daleko idące, że do rozwiązania tych problemów najbardziej odpowiednia jest interwencja na poziomie Unii.

Działanie na poziomie Unii jest bez wątpienia najlepszym sposobem na to, aby europejscy uczestnicy rynku dążyli do realizacji wspólnej wizji i strategii wdrażania. Ma to kluczowe znaczenie dla uzyskania korzyści skali i zakresu oraz osiągnięcia masy krytycznej niezbędnej

z punktu widzenia najnowocześniejszych zdolności. Przyczyni się to również do ograniczenia, a być może nawet uniknięcia, rozdrobnienia działań, prześcigania się w udzielaniu dotacji i nieoptymalnych rozwiązań krajowych.

Działanie Unii jest konieczne w obszarach, o których mowa w trzech filarach niniejszego wniosku.

- Jeżeli chodzi o pierwszy filar (inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0”), wzmocniona inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” będzie nadal wspierać działania w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy” ustanowionej na mocy pierwszego aktu w sprawie czipów. Działania te będą obejmować budowanie zdolności technologicznych na dużą skalę oraz innowacje w całej Unii, aby umożliwić rozwój i wykorzystanie najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych i kwantowych nowej generacji oraz zaradzić utrzymującym się w Europie słabościom strukturalnym w zakresie projektowania i produkcji. Po **dwóch udanych ważnych projektach stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI)** dotyczących mikroelektroniki, które wspierają transgraniczne innowacyjne projekty w całym łańcuchu wartości mikroelektroniki, trwają prace nad potencjalnym **trzecim projektem IPCEI** w tej dziedzinie. Inicjatywy te mają strategiczne znaczenie dla przedmiotowego sektora. Na obecnym etapie jest jednak mało prawdopodobne, aby inicjatywy te same w sobie w wystarczającym stopniu zapewniły budowanie zdolności w formie linii pilotażowych i infrastruktury z zakresu projektowania. Muszą one być powszechnie dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron trzecich w całej Europie, a także muszą umożliwiać Unii odgrywanie większej roli w globalnym i współzależnym ekosystemie. Ze względu na skalę niezbędnych inwestycji i wiedzy fachowej takie obiekty wielkoskalowe można stworzyć tylko na poziomie Unii.
- Jeżeli chodzi o drugi filar (bezpieczeństwo dostaw i popytu), działania mające na celu przyspieszenie **inwestycji w wytwarzanie półprzewodników** można odpowiednio zaprojektować i wdrożyć jedynie na poziomie Unii. Wynika to ze skali niezbędnych inwestycji oraz z faktu, że z definicji te zakłady produkcyjne będą służyć całemu rynkowi wewnętrznemu, wzmocnią cały ekosystem i zagwarantują bezpieczeństwo dostaw w sytuacjach kryzysowych. Ponadto środki w ramach **projektów strategicznych** zostałyby opracowane przez wspieranie połączenia inwestycji publicznych i prywatnych, z dużym udziałem kapitału prywatnego.
- W odniesieniu do trzeciego filaru (monitorowanie i reagowanie kryzysowe) zwiększona **współpraca w Unii** zapewni gromadzenie niezbędnych i porównywalnych danych. Wspólnie państwa członkowskie i Komisja będą w stanie przewidzieć niedobory, uruchomić etap kryzysowy w sytuacji poważnego niedoboru oraz wdrożyć niezbędne środki w celu **zareagowania na taki kryzys** w sposób bardziej skuteczny niż za pomocą mozaiki środków krajowych.
- **Proporcjonalność**

Wniosek ma za zadanie wzmocnić europejski ekosystem półprzewodników za pomocą: (i) krótkoterminowych działań z zakresu gotowości i monitorowania w celu zwiększenia przejrzystości łańcuchów dostaw półprzewodników; (ii) średnioterminowych działań dotyczących bezpieczeństwa dostaw mających na celu zwiększenie zdolności produkcyjnej w Europie w zakresie półprzewodników oraz (iii) długoterminowych działań związanych z przywództwem w dziedzinie technologii i innowacji mających na celu stworzenie zakładów

zapewniających projektowanie i produkcję z wykorzystaniem zaawansowanych, najnowszych technologii półprzewodnikowych.

W tym kontekście we wniosku skupiono się na tych częściach ekosystemu półprzewodników, które w największym stopniu przyczyniają się do budowania odporności unijnego łańcucha dostaw. Skupienie się na samym ekosystemie półprzewodników, a nie na szerzej rozumianej dziedzinie podzespołów i układów elektronicznych lub na obszarach zastosowania, w których wykorzystuje się półprzewodniki lub komponenty i systemy elektroniczne, ma na celu ograniczenie działań do jednego z obszarów, które są obecnie największym źródłem wyzwań dla europejskiej gospodarki i ogółu społeczeństwa.

W ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” przewidziano wprowadzenie mechanizmów niezbędnych do zapewnienia długoterminowej konkurencyjności i zdolności innowacyjnej europejskiego przemysłu poprzez: (i) zdolności w zakresie badań i projektowania, (ii) linie pilotażowe na potrzeby testów i doświadczeń, (iii) zdolności w zakresie czipów kwantowych i fonicznych układów scalonych, (iv) centra kompetencji oraz (v) fundusz dla przedsiębiorstw typu start-up, przedsiębiorstw scale-up i MŚP.

W ramach przewidzianych w filarze II nowych działań z zakresu bezpieczeństwa dostaw, które mają na celu zwiększenie unijnej zdolności produkcyjnej w zakresie półprzewodników, istnieje możliwość uznania zakładu za europejską inicjatywę z zakresu technologii półprzewodnikowych. W przypadku uzyskania przez zakład takiego statusu państwa członkowskie mają obowiązek zapewnienia, aby pozwolenia dla takich zakładów i fabryk były przyznawane w drodze procedur przyspieszonych.

Nowe działania z zakresu gotowości przewidziane w filarze III opierają się na monitorowaniu i wymianie informacji przez państwa członkowskie i Unię celem przewidywania zakłóceń w łańcuchu dostaw. W razie (przewidzianych) zakłóceń można zastosować skoordynowane środki mające na celu ograniczenie niedoborów półprzewodników i innych zakłóceń lub zapobieżenie im.

• **Wybór instrumentu**

Za najodpowiedniejszy instrument uznano rozporządzenie, ponieważ umożliwia ustanowienie wymogów mających bezpośrednie zastosowanie do organów krajowych i odpowiednich podmiotów gospodarczych. Pomoże to w zapewnieniu terminowego i zharmonizowanego wdrożenia wymogów, skutkując większą pewnością prawa i zapewniając ciągłość z pierwszym aktem w sprawie czipów.

Wnioskowi nadaje się formę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady. Jest to najodpowiedniejszy instrument prawny w odniesieniu do filaru I wniosku, w którym ustanawia się inicjatywę „Czipy dla Europy 2.0”. Wynika to z faktu, że wyłącznie rozporządzenie, którego przepisy mają bezpośrednie zastosowanie, może zapewnić niezbędny stopień jednolitości potrzebny do tego, aby inicjatywa unijna mająca na celu wsparcie określonego sektora przemysłu na całym rynku wewnętrznym mogła być kontynuowana i mogła funkcjonować. W odniesieniu do filaru II wybór rozporządzenia jako instrumentu prawnego uzasadnia potrzeba jednolitego stosowania nowych przepisów, w szczególności zdefiniowania europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych oraz jednolitej procedury w zakresie ich uznawania i wspierania. Ponadto rozporządzenie jest najodpowiedniejszym instrumentem w odniesieniu do filaru III, ponieważ ta część powinna obejmować mechanizm pozwalający na przewidywanie i usuwanie poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników w Unii. Mechanizm ten nie powinien również wymagać transpozycji za pomocą środków krajowych i będzie stosowany bezpośrednio.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Zgodnie z art. 40 rozporządzenia dotyczącego aktu w sprawie czipów do dnia 20 września 2026 r. Komisja przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie pierwsze sprawozdanie z oceny i przeglądu tego rozporządzenia. Celem oceny było przedstawienie krytycznej, bezstronnej i opartej na dowodach oceny postępów w realizacji aktu w sprawie czipów i jego zdolności do wzmocnienia unijnego ekosystemu półprzewodników²⁶.

Ocena obejmowała trzy filary aktu w sprawie czipów i aspekty międzyfilarowe. Przeanalizowano w niej wpływ aktu w sprawie czipów na gospodarkę, zarządzanie i czynniki społeczne oraz zawarto ocenę skutków aktu w sprawie czipów 2.0. Określono w niej i oznaczono ilościowo koszty i korzyści wynikające z aktu w sprawie czipów w ramach każdego filaru. Przedstawiono w niej również wnioski wyciągnięte z wdrażania aktu oraz zwrócono uwagę na utrzymujące się i pojawiające się problemy mające wpływ na funkcjonowanie rozporządzenia. Ocena obejmowała okres od wejścia w życie aktu w sprawie czipów w dniu 21 września 2023 r. do końca listopada 2025 r.

W ocenie stwierdzono, że **akt w sprawie czipów miał kluczowe znaczenie dla stworzenia europejskich ram regulacyjnych i politycznych dotyczących półprzewodników**, które wcześniej nie istniały, a cel ten osiągnięto w krótkim czasie. Akt ten przyczynił się do zmobilizowania znacznych inwestycji publicznych i prywatnych, wprowadzenia najnowocześniejszej infrastruktury na szczeblu UE oraz wprowadzenia mechanizmów zarządzania na potrzeby koordynacji i zapewnienia gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej. Zaufanie zainteresowanych stron do ogólnego kierunku strategicznego pozostaje wysokie, a akt w sprawie czipów jest powszechnie postrzegany jako konieczna reakcja na presję geopolityczną, technologiczną i gospodarczą.

Jednocześnie **proces przechodzenia od realizacji konkretnych działań do osiągnięcia rezultatów i skutków o zasięgu systemowym nadal jest w toku**. Główne ograniczenia mają charakter strukturalny i ekonomiczny, a nie operacyjny. Odnoszą się one do zdolności Unii do uprzemysłowienia innowacji, finansowania przedsiębiorstw scale-up, wzmocnienia odporności łańcucha dostaw i zbierania danych na poziomie systemu.

Akt w sprawie czipów **odegrał zasadniczą rolę w budowaniu infrastruktury technologicznej i wstępnych zdolności produkcyjnych**. Dzięki utworzeniu linii pilotażowych na szczeblu UE, centrów kompetencji i infrastruktury dzielonej możliwe było skoordynowanie wysiłków. Inicjatywy te już teraz poprawiają dostęp do zaawansowanych narzędzi i wspierają ścisłą współpracę transgraniczną. Wpływ innych komponentów (mianowicie projektów pilotażowych dotyczących czipów kwantowych i platformy projektowej) stanie się widoczny dopiero na późniejszym etapie. W każdym razie szerokie grono zainteresowanych stron uznaje wkład aktu w sprawie czipów we wzmocnienie europejskiej bazy badań naukowych i innowacji oraz poprawę koordynacji między państwami członkowskimi.

Natomiast **postępy w uruchamianiu zdolności produkcyjnych i wynikającym z tego zwiększaniu autonomii strategicznej są nadal na wczesnym etapie**, częściowo ze względu na długi czas między podjęciem decyzji inwestycyjnych a rozpoczęciem faktycznej produkcji w fabrykach. Europa pozostaje strukturalnie zależna od dostawców spoza UE w segmentach

²⁶ Link do załącznika do dokumentu roboczego służb Komisji dotyczącego sprawozdania z oceny.

krytycznych, zwłaszcza w przypadku zaawansowanych generacji technologii. Utrata lub opóźnienie dużych projektów inwestycyjnych świadczy również o tym, że suwerenność nie poprawiła się jeszcze w istotny sposób.

Jeśli chodzi o kryteria oceny, **głównym wyzwaniem staje się luka między badaniami laboratoryjnymi a produkcją przemysłową**. Akt w sprawie czipów sprawił już, że odnośne technologie weszły na wyższy poziom gotowości i – biorąc pod uwagę jego niedawne wejście w życie – oczekuje się, że w nadchodzących latach urzeczywistnią się stabilne ścieżki prowadzące do produkcji wielkoseryjnej. Wiele produktów działa skutecznie na poziomie technicznym i wygeneruje zdolności przemysłowe niezbędne do zabezpieczenia dostaw z europejskich źródeł na późniejszym etapie. Wyzwaniem, przed którym stoi UE, nie jest już przede wszystkim tworzenie innowacji, lecz **wdrożenie przemysłowe i osiągnięcie odpowiedniej skali**.

W ocenie stwierdzono również, że z powodu **ograniczonego kapitału prywatnego europejskie firmy produkujące półprzewodniki nadal nie są w stanie osiągać odpowiedniej skali działalności**. W ramach aktu w sprawie czipów uruchomiono bezprecedensowe poziomy finansowania publicznego, ale inwestycje prywatne (w szczególności na późnym etapie i inwestycje instytucjonalne) są nadal niewystarczające w porównaniu z konkurencyjnymi regionami. Wsparcie dla przedsiębiorstw scale-up jest ograniczone ze względu na cechy strukturalne europejskiego systemu finansowego, w tym brak prawdziwej unii rynków kapitałowych, obowiązujące przepisy dotyczące funduszy emerytalnych i konserwatywne praktyki inwestycyjne. Osłabia to przechwytywanie wartości dla Europy i zachęca przedsiębiorstwa scale-up do przenoszenia działalności lub jej sprzedaży przedsiębiorstwom spoza UE. Akt w sprawie czipów poprawił zdolności innowacyjne na wczesnym etapie, ale budżet przeznaczony na Fundusz na rzecz Czipów (część instrumentu „Akcelerator” EIC) został wykorzystany w ciągu pierwszych dwóch lat i okazał się niewystarczający. Instrumenty tematyczne dysponujące finansowaniem długoterminowym są niezbędne, aby pomóc rozwijać się przedsiębiorstwom typu start-up zajmującym się półprzewodnikami, przy czym należy opracować szersze środki w celu stworzenia warunków niezbędnych do powstawania przedsiębiorstw technologicznych o wysokim potencjale.

Ponadto w ocenie stwierdzono, że obecne **instrumenty na szczeblu UE służące wyeliminowaniu podatności na zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw i bezpieczeństwa gospodarczego są przydatne, ale należy je dalej wzmacniać**. Z jednej strony wdrożenie produkcyjne kształtują przede wszystkim decyzje inwestycyjne przemysłu wspierane za pośrednictwem krajowych ram finansowania. Słabości po stronie popytu dodatkowo osłabiają odporność. Z drugiej strony rozdrobnione rynki, niewielkie wolumeny w kluczowych sektorach i ograniczona koordynacja zamówień publicznych zmniejszają ekonomiczną zasadność produkcji europejskiej. Bez agregacji popytu i wiarygodnych sygnałów rynkowych istnieje ryzyko, że nowe zdolności produkcyjne nie będą w pełni wykorzystywane.

Ponadto w ocenie stwierdzono, że **wgląd UE w unijne i globalne łańcuchy dostaw półprzewodników jest zbyt ograniczony, aby wspierać silną gotowość na wypadek sytuacji kryzysowej**. Europejska Rada ds. Półprzewodników znacznie poprawiła koordynację i uruchomiono mechanizmy wczesnego ostrzegania. Należy jednak rozważyć bardziej zintegrowane podejście do monitorowania materiałów, sprzętu, narzędzi do projektowania i użytkowników na dalszych etapach łańcucha wartości. Gromadzenie danych pozostaje rozdrobnione i wrażliwe, co ogranicza zdolność do przewidywania zakłóceń. Filar III zapewnia zatem jedynie częściowy ogłęd sytuacji na poziomie systemu.

Ogólnie rzecz biorąc, akt w sprawie czipów szybko i wiarygodnie osiągnął swój pierwotny cel, jakim jest budowanie europejskich zdolności. Skuteczność pod względem autonomii i odporności zależy jednak od tego, czy Europa jest obecnie w stanie przekształcić infrastrukturę w produkcję przemysłową, innowacje w skalę i koordynację w praktyczną wiedzę.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zgodnie z wytycznymi w zakresie lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła kompleksowy proces konsultacji z zainteresowanymi stronami w celu zebrania wiarygodnych informacji przy użyciu szeregu metod i narzędzi oraz z udziałem wielu konsultowanych stron.

Komisja przeprowadziła szereg działań: **konsultacje publiczne** w okresie od 5 września 2025 r. do 28 listopada 2025 r. (105 odpowiedzi i 39 przedłożonych stanowisk); **zaproszenie do zgłaszania uwag** na potrzeby oceny skutków (209 odpowiedzi i 85 przedłożonych stanowisk); ukierunkowane **badanie opinii zainteresowanych stron** (64 odpowiedzi); **wywiady** (z respondentami reprezentującymi szerokie, strategicznie dobrane spektrum organizacji zaangażowanych w europejski ekosystem półprzewodników lub organizacji, na które ekosystem ten oddziałuje); **16 warsztatów tematycznych** przeprowadzonych w okresie od września do grudnia 2025 r. z udziałem różnych zainteresowanych stron z całego europejskiego ekosystemu półprzewodników; **sześć warsztatów z udziałem państw członkowskich** przeprowadzonych w okresie od stycznia do marca 2026 r.

Zainteresowane strony podkreśliły nadmierną zależność od dostawców spoza Europy, w szczególności w odniesieniu do czipów o wysokiej wydajności. Główne przeszkody w rozwoju unijnego łańcucha wartości czipów AI obejmują niewystarczające zdolności produkcyjne, ograniczone instrumenty inwestycyjne, niedobory wykwalifikowanej siły roboczej oraz słaby popyt krajowy ze strony największych operatorów chmury obliczeniowej i przedsiębiorstw zajmujących się sztuczną inteligencją. W całym łańcuchu wartości odnotowano również niekorzystną sytuację pod względem kosztów strukturalnych: fabryki z siedzibą w UE borykają się z wyższymi kosztami budowy i eksploatacji, dłuższymi terminami wydawania pozwoleń oraz budowy i oddawania do użytku, a także korzystają w mniejszym stopniu z korzyści wynikających z koncentracji przemysłowej w porównaniu z konkurentami w Azji Wschodniej.

Ograniczenia w finansowaniu jeszcze bardziej pogłębiają te wyzwania. Brak kapitału wysokiego ryzyka i finansowania ryzyka uznano za główną barierę dla firm projektowych, natomiast producenci zintegrowanych urządzeń i inne firmy zorientowane na produkcję wskazali na długotrwałe procedury wydawania pozwoleń i wysokie koszty energii jako istotne przeszkody. Ponadto utrzymują się bariery systemowe w postaci luk w finansowaniu na późnym etapie, rozdrobnionego zarządzania i zależności od fabryk spoza UE, co utrudnia przedsiębiorstwom wykorzystywanie prototypów w produktach komercyjnych – problem ten potwierdzono w konsultacjach publicznych.

Niedobór wykwalifikowanej siły roboczej okazał się problemem przekrojowym wśród zainteresowanych stron. Podkreślono, że stały dopływ specjalistów w zakresie półprzewodników wymaga inwestycji w horyzoncie liczącym w dekadach, jednak wiele odpowiednich programów działa w krótszych cyklach budżetowych, co ogranicza ich długoterminowe skutki. Zainteresowane strony wskazały również na możliwość poprawy w zakresie koordynacji między UE a szczeblem krajowym.

Wyniki konsultacji publicznych zostały przedstawione w sprawozdaniu podsumowującym stan faktyczny, opublikowanym wraz z odpowiedziami na zaproszenie do zgłaszania uwag w portalu „Wyraź swoją opinię”.

- **Ocena skutków**

Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa niniejszy wniosek regulacyjny opiera się na ocenie skutków, w której przeanalizowano ogólny problem i powiązane z nim szczegółowe kwestie związane z potrzebą wzmocnienia konkurencyjności unijnych ekosystemów półprzewodników. W ocenie skutków określono możliwe warianty strategiczne ukierunkowane na eliminację czynników powodujących problemy oraz oceniono ich prawdopodobne skutki. Ocena skutków została skonstruowana w taki sposób, aby odzwierciedlać treść konsultacji przeprowadzonych z międzyresortową grupą sterującą Komisji ds. aktu w sprawie czipów 2.0.

28 stycznia 2026 r. przedmiotowa ocena skutków uzyskała negatywną opinię Rady ds. Kontroli Regulacyjnej. Rada przedstawiła następujące zalecenia:

- dalsze pogłębienie analizy problemu, w tym przeprowadzenie bardziej kompleksowej oceny obecnych i wymaganych możliwości i zdolności produkcyjnych UE w kluczowych elementach łańcucha wartości półprzewodników, zarówno w odniesieniu do dojrzałych czipów, jak i najnowocześniejszych czipów;
- doprecyzowanie i lepsze zdefiniowanie celów, w szczególności w odniesieniu do poziomu i zakresu suwerenności technologicznej, do której dąży się w przypadku różnych rodzajów czipów;
- wzmocnienie logiki interwencji poprzez wyraźne wykazanie, w jaki sposób różne środki są ze sobą powiązane, w tym instrumenty po stronie podaży i popytu, oraz w jaki sposób wspólnie przyczyniają się one do osiągnięcia pożądanego poziomu suwerenności;
- bardziej szczegółowe określenie proponowanych środków, aby umożliwić właściwą ocenę ich wpływu, w tym jaśniejsze informacje na temat ogólnych kosztów interwencji, ich podziału oraz ryzyka związanego z potencjalną nieefektywną alokacją zasobów; oraz
- zwiększenie przejrzystości w odniesieniu do niepewności związanej z kolejnymi WRF oraz zapewnienie bardziej szczegółowej analizy spójności środków z istniejącymi i przyszłymi inicjatywami politycznymi.

Wszystkie wyżej wymienione kwestie zostały w jak największym stopniu uwzględnione. Po ponownym przedłożeniu (poprawionej) oceny skutków 30 marca 2026 r. Rada wydała opinię pozytywną z pewnymi zastrzeżeniami. Zastrzeżenia Rady dotyczyły następujących aspektów:

- środek zachęcający do stosowania czipów o potwierdzonym poziomie bezpieczeństwa i wiarygodnym pochodzeniu (*trusted chips*) nie został opisany wystarczająco szczegółowo, aby można było właściwie ocenić jego wpływ;
- w sprawozdaniu nie przeanalizowano w wystarczającym stopniu spójności z istniejącymi i przyszłymi inicjatywami i instrumentami politycznymi oraz nie wyjaśniono wyraźnie, w jaki sposób wzajemne oddziaływanie środków po stronie podaży i popytu zapewni synergię;
- analiza ryzyka nieefektywnej alokacji zasobów nie jest wystarczająco rozwinięta.

Opinie Rady, jak również wersja ostateczna oceny skutków oraz jej streszczenie, są publikowane wraz z niniejszym wnioskiem.

Ocena skutków opiera się na zbiorze trzech celów szczegółowych, które dotyczą zidentyfikowanych czynników stanowiących źródło problemów. W ocenie tej określono trzy warianty strategiczne dla każdego celu szczegółowego w oparciu o poziom interwencji politycznej, zakres, efektywność i spójność, a także zasady proporcjonalności i pomocniczości.

Wariant strategiczny 0 (WS0) obejmowałby dalsze wdrażanie obecnego aktu w sprawie czipów bez żadnych zmian. Utrzymano by istniejący program badań, rozwoju i innowacji w ramach filaru I oraz takie samo podejście do wspierania inwestycji za pomocą pomocy państwa (z wykorzystaniem ram regulujących pierwsze tego rodzaju inicjatywy zgodnie z obowiązującymi zasadami pomocy państwa). Dla filaru II nie przewidziano by dodatkowych środków z budżetu Unii. W ramach filaru III utrzymano by obecny mechanizm reagowania kryzysowego, który funkcjonuje w oparciu o dobrowolny system gromadzenia danych z sektora prywatnego (z wyjątkiem sytuacji kryzysowych). Ten wariant strategiczny nie obejmowałby żadnych środków z zakresu polityki wykraczających poza zakres obowiązującego aktu w sprawie czipów.

Wariant strategiczny 1 (WS1) – horyzontalne podejście polityczne („umożliwiające rozwój rynku”) – koncentrowałby się na poprawie ogólnych warunków ramowych. Wiązałoby się to ze zwiększonym wsparciem na rzecz badań, rozwoju i innowacji, inwestowaniem w umiejętności i tworzeniem korzystnego otoczenia inwestycyjnego. **Nie wprowadzono by dodatkowego finansowania na szczeblu Unii na rzecz produkcji i projektowania na masową skalę, w szczególności czipów AI.** W ramach tego podejścia w perspektywie długoterminowej UE polegałaby na przyciąganiu dostawców spoza UE zdolnych do produkcji najnowocześniejszych czipów oraz globalnych przedsiębiorstw projektowych.

Wariant strategiczny 2 (WS2) – wertykalne („proaktywne”) podejście do polityki przemysłowej – opierałby się na środkach horyzontalnych, ale uzupełniałby je ukierunkowanymi interwencjami finansowymi, w szczególności poprzez **projekty strategiczne**, które mogą być wspierane w ramach proponowanego **Europejskiego Funduszu Konkurencyjności**. Podejście to opiera się na europejskich aktywach technologicznych wytworzonych na podstawie pierwszego aktu w sprawie czipów, w szczególności na liniach pilotażowych, i przekłada je na wdrożenie przemysłowe. Dzięki wprowadzeniu wyraźnego unijnego wymiaru finansowania projektów przemysłowych i umożliwieniu transgranicznych inwestycji obejmujących cały łańcuch wartości podejście to miałoby na celu zmniejszenie rozdrobnienia przy jednoczesnym wzmocnieniu konkurencyjności, odporności i suwerenności technologicznej Europy. Wartością dodaną byłaby próba stworzenia technologii „made in Europe”.

Ogólnie rzecz biorąc, **preferowanym wariantem jest WS2**, ponieważ stanowi on najskuteczniejszą i najbardziej proporcjonalną odpowiedź na zidentyfikowane problemy, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości i zminimalizowaniu obciążeń administracyjnych. Stanowi on odpowiedź na ustalenia z oceny, w których wezwano do ściślejszej integracji między badaniami naukowymi i innowacjami a działaniami w zakresie wdrażania przemysłowego oraz do wprowadzenia szybszych ścieżek uprzemysłowienia i skuteczniejszych mechanizmów gromadzenia informacji na temat łańcuchów dostaw.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Preferowany wariant strategiczny (WS2) zapewnia uproszczenie poprzez wprowadzenie skoordynowanych ram na szczeblu UE dla projektów strategicznych. Jednolita lista przygotowywanych projektów dotyczących wielkoskalowych inwestycji w półprzewodniki zapobiega powielaniu etapów administracyjnych i przedkładaniu powtarzalnych dokumentów. Doprecyzowanie zakresu pojęcia „pierwszy tego rodzaju” dodatkowo upraszcza procedury dotyczące takich inicjatyw zarówno dla państw członkowskich, jak i przedsiębiorstw. Ponadto koncepcja Europejskiego Konsorcjum na rzecz Infrastruktury Czipów („ECIC”) zostanie skreślona na mocy aktu w sprawie czipów 2.0 w celu uproszczenia, ponieważ nigdy nie była stosowana na mocy obecnego aktu. Kolejny przyrost wydajności wynika z szybszych i bardziej przewidywalnych procedur wydawania pozwoleń. Etapy wydawania pozwoleń i projektowania zakładów produkcji zaawansowanych półprzewodników w UE są średnio o 7,5 miesiąca dłuższe niż w kluczowych konkurujących jurysdykcjach. Zakładając, że każdego roku opóźnienia zwiększają całkowity koszt projektu o 5 %, oznacza to dodatkowy koszt w wysokości około 3,125 % całkowitej inwestycji. Na przykład w przypadku zakładu produkcji zaawansowanych półprzewodników o wartości 20 mld EUR ten dodatkowy koszt wyniósłby około 625 mln EUR. Dzięki ograniczeniu kolejnych rund wymiany informacji z organami i doprecyzowaniu ścieżek wydawania pozwoleń WS2 generuje znaczne ukryte oszczędności kosztów, które przewyższają koszty związane z przestrzeganiem przepisów. Kolejną korzyścią płynącą z uproszczenia jest zastąpienie doraźnych wniosków o udzielenie informacji związanych z kryzysem ustrukturyzowaną **platformą wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników**. Platforma ta ogranicza powielanie działań i poprawia koordynację między państwami członkowskimi.

W ramach podejścia „jedno więcej – jedno mniej” WS2 stwarza ograniczone dodatkowe obciążenie administracyjne, które jest w dużej mierze równoważone uproszczeniem strukturalnym. Nowe obciążenia dla przedsiębiorstw obejmują przede wszystkim ujawnianie podatności łańcucha dostaw. Szacuje się je na maksymalnie 10 osobodni na wniosek, co odpowiada około 2 783 EUR na duże przedsiębiorstwo, przy czym całkowite koszty wyniosą do 1,34 mln EUR na wniosek w scenariuszu, w którym wniosek kierowany jest do wszystkich odnośnych przedsiębiorstw. Obciążenie to równoważą uproszczenia w postaci mniejszej liczby pilnych i powielających się wezwań do przekazania danych związanych z kryzysem, usprawnionej wymiany informacji i ograniczonych działań w zakresie monitorowania wewnętrznego ze względu na przekazanie platformie części działań w zakresie analizy rynku. Przedsiębiorstwa muszą liczyć się z obciążeniem administracyjnym netto, które wiąże się z rozpoczęciem uczestnictwa w platformie i ujawnianiem informacji. Obciążenie to zostanie jednak w dużej mierze zrównoważone bezpieczeństwem dostaw, które zapewni ta wymiana danych. Ponadto na pierwszym etapie oceny będą przeprowadzane wyłącznie w ujęciu jakościowym, chyba że dojdzie do formalnego kryzysu.

- **Prawa podstawowe**

W art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”) przewidziano wolność prowadzenia działalności gospodarczej. Środki w ramach filarów I i II niniejszego wniosku służą utworzeniu zdolności innowacyjnych i wspieraniu bezpieczeństwa dostaw półprzewodników, co może wzmocnić wolność prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z prawem Unii oraz ustawodawstwami i praktykami krajowymi. Niemniej jednak niektóre środki w ramach filaru III, które są niezbędne do tego, by zaradzić poważnym zakłóceniom w dostawach półprzewodników w Unii, mogą tymczasowo ograniczyć wolność prowadzenia działalności gospodarczej i swobodę zawierania umów chronione na podstawie

art. 16 oraz prawo własności chronione na podstawie art. 17 Karty. Wszelkie ograniczenia tych praw w niniejszym wniosku będą, zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty, przewidziane w prawie, nie będą naruszać istoty tych praw i wolności oraz będą zgodne z zasadą proporcjonalności.

Obowiązek ujawnienia Komisji określonych informacji, o ile spełnione są pewne warunki, respektuje istotę wolności prowadzenia działalności gospodarczej i nie narusza jej w sposób nieproporcjonalny (art. 16 Karty). Każdy wniosek o udzielenie informacji służy realizacji celu leżącego w ogólnym interesie Unii, ponieważ umożliwia określenie potencjalnych środków łagodzących skutki kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników. Te wnioski o udzielenie informacji są właściwe i skuteczne dla osiągnięcia celu, ponieważ dostarczają informacji niezbędnych do oceny zaistniałej sytuacji kryzysowej. Zasadniczo Komisja zwraca się o udzielenie wymaganych informacji jedynie do organizacji reprezentujących branżę. Dodatkowo Komisja może kierować wnioski do poszczególnych przedsiębiorstw tylko wtedy, gdy jest to konieczne. W świetle poważnych gospodarczych i społecznych konsekwencji niedoborów półprzewodników oraz związanego z tym znaczenia środków łagodzących wnioski o udzielenie informacji są proporcjonalne do zamierzonego celu. Ponadto ograniczenie wolności prowadzenia działalności gospodarczej i prawa własności jest kompensowane odpowiednimi zabezpieczeniami. Z wnioskami o udzielenie informacji można występować wyłącznie w sytuacji kryzysowej, w przypadku gdy Komisja w drodze aktu wykonawczego uruchomiła etap kryzysowy.

Obowiązek przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień priorytetowych respektuje istotę wolności prowadzenia działalności gospodarczej i swobody zawierania umów (art. 16 Karty) oraz prawa własności (art. 17 Karty) i nie narusza ich w sposób nieproporcjonalny. Obowiązek ten służy realizacji celu leżącego w ogólnym interesie Unii, jakim jest zapewnienie ciągłości funkcjonowania sektorów krytycznych dotkniętych skutkami zakłóceń dostaw z powodu niedoboru półprzewodników. Obowiązek ten jest właściwy i skuteczny, aby osiągnąć ten cel, ponieważ zapewnia preferencyjne wykorzystanie dostępnych zasobów w odniesieniu do produktów dostarczanych do tych sektorów. Żaden inny środek nie jest równie skuteczny. W sytuacji kryzysowej proporcjonalne jest zobowiązanie niektórych przedsiębiorstw do przyjmowania niektórych zamówień i traktowania ich priorytetowo. Przedsiębiorstwa te obejmują zakłady wytwarzania półprzewodników, które złożyły wniosek o uznanie ich za „europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych”, inne zakłady wytwarzania półprzewodników, które zgodziły się na taką ewentualność w zamian za otrzymanie wsparcia publicznego, lub przedsiębiorstwa uczestniczące w łańcuchu dostaw półprzewodników, które otrzymały od państwa trzeciego zamówienie priorytetowe, w zakresie, w jakim ma to znaczący wpływ na bezpieczeństwo dostaw do sektorów krytycznych. Odpowiednie zabezpieczenia zapewniają, aby ewentualny negatywny wpływ obowiązku priorytetowego traktowania zamówienia na wolność prowadzenia działalności gospodarczej, swobodę zawierania umów lub prawo własności nie był równoznaczny z naruszeniem tych praw. Obowiązek priorytetowego traktowania niektórych zamówień można nałożyć wyłącznie w sytuacji kryzysowej, w przypadku gdy Komisja w drodze aktu wykonawczego uruchomiła etap kryzysowy. Zainteresowane przedsiębiorstwo może zwrócić się do Komisji o przegląd zamówienia priorytetowego, jeżeli nie jest w stanie go zrealizować lub jeżeli stanowiłoby ono dla niego nadmierne obciążenie ekonomiczne i wiązałoby się ze szczególnymi trudnościami. Ponadto podmiot objęty takim obowiązkiem jest zwolniony z wszelkiej odpowiedzialności odszkodowawczej za naruszenie zobowiązań umownych wynikających z wykonania zobowiązania.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ na budżet wiąże się z personelem jednostek organizacyjnych Komisji i wsparciem na rzecz utworzenia platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników. Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich do realizacji określonych w nim zadań, za które odpowiadałaby Komisja. Niektóre zadania można zrealizować poprzez przesunięcia pracowników wykonujących obecnie podobne zadania, np. związane z nadzorem nad programem, kontaktami z zainteresowanymi stronami oraz sprawozdawczością w zakresie badań i rozwoju oraz działań na rzecz budowania zdolności w ramach filaru I. Dodatkowy personel będzie potrzebny do wykonywania innych zadań, np. nadzorowania projektów strategicznych, w tym monitorowania realizacji głównych etapów oraz rezultatów; przeprowadzania kontroli zgodności (pomoc państwa, zamówienia publiczne); koordynacji transgranicznej z państwami członkowskimi; prowadzenia nadzoru administracyjnego (niefiskalnego); oraz składania sprawozdań Radzie/Parlamentowi. Ponadto wniosek wiąże się z dodatkowymi zadaniami związanymi z platformą wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników, np. monitorowaniem łańcuchów dostaw półprzewodników; funkcjami analizy i gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej; rozpatrywaniem wniosków o udzielenie informacji oraz sprawdzaniem i agregowaniem danych na etapie przedkryzysowym; oraz międzysektorową koordynacją z zainteresowanymi stronami z branży.

Wsparcie na utworzenie i obsługę platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników wymaga wydatków operacyjnych w wysokości około 70 mln EUR. Komisja zapewniłaby takie wsparcie na rzecz platformy.

Szczegółowe informacje dotyczące wpływu na budżet znajdują się w ocenie skutków finansowych i cyfrowych regulacji załączonej do niniejszego wniosku.

Oprócz wpływu na budżet, o którym mowa powyżej, o budżety operacyjne i administracyjne na realizację inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” i projektów strategicznych w WRF na lata 2028–2034 będzie można wnioskować dopiero na późniejszym etapie.

5. INNE ASPEKTY

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja będzie odpowiedzialna za regularne monitorowanie realizacji interwencji. Może to być poparte badaniami zewnętrznymi oraz danymi państw członkowskich i danymi rynkowymi. Komisja przeprowadzi kompleksową ocenę skuteczności, efektywności, spójności, proporcjonalności i pomocniczości aktu w sprawie czipów 2.0. **Sprawozdanie z oceny** zawierające główne ustalenia zostanie przedłożone Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów w ciągu **czterech–pięciu lat** od daty rozpoczęcia stosowania aktu ustawodawczego. W stosownych przypadkach Komisja może dołączyć do tego sprawozdania wnioski dotyczące udoskonalenia lub dostosowania aktu w sprawie czipów 2.0.

Ten mechanizm przeglądu jest zgodny z podejściem ustanowionym w pierwszym akcie w sprawie czipów. Zapewnia on ciągłość, porównywalność wyników i długofalowy obraz wyników polityki. Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, będzie regularnie monitorować wdrażanie i stosowanie przepisów prawnych, zwracając szczególną uwagę na skuteczność przyjętych środków. Działania w zakresie monitorowania będą opierać się na wskaźnikach ilościowych i jakościowych, określonych na podstawie danych dostarczonych przez zainteresowane strony w całym łańcuchu wartości półprzewodników,

państwa członkowskie i odpowiednie organy UE. Ogólny sukces inicjatywy zostanie oceniony na podstawie dowodów wskazujących na wzrost **bezpieczeństwa dostaw**. Obejmie to postępy w istotnych wymiernych aspektach, takich jak udział UE w światowej produkcji półprzewodników i zmiany w koncentracji na rynku. Wdrożenie aktu w sprawie czipów 2.0 i towarzyszących mu środków umożliwi systematyczne monitorowanie celów szczegółowych, oczekiwanych korzyści i powiązanych skutków.

W celu przeprowadzenia oceny państwa członkowskie i właściwe organy krajowe prześlą Komisji, na jej wniosek, niezbędne i istotne informacje.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

1.1. Rozdział I – Przepisy ogólne

W **rozdziale I** określono przedmiot rozporządzenia. Przedstawia się w nim również definicje stosowane w całym instrumencie. Rozporządzenie stanowi kontynuację i dalszy rozwój inicjatywy „Czipy dla Europy” (obecnie inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0”). W ramach filaru I w rozporządzeniu stworzono warunki niezbędne do wzmocnienia zdolności Unii do wprowadzania innowacji przemysłowych i określono środki służące pobudzeniu popytu. W ramach filaru II w rozporządzeniu określono kryteria uznawania europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych, które są pierwszymi tego rodzaju inicjatywami, i projektów strategicznych wspierających bezpieczeństwo dostaw i odporność unijnego ekosystemu półprzewodników. W ramach filaru III w rozporządzeniu określono środki mające na celu poprawę mechanizmu koordynacji między państwami członkowskimi a Komisją, który pierwotnie ustanowiono na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1781 (akt w sprawie czipów).

1.2. Rozdział II – Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0”

W **rozdziale II** skoncentrowano się na inicjatywie „Czipy dla Europy 2.0”, której celem jest wzmocnienie konkurencyjności, odporności i zdolności innowacyjnych Unii. Dzięki inwestycjom w inicjatywę „Czipy dla Europy 2.0” Unia powinna być w stanie zwiększyć skuteczność przekształcania wyników swoich badań i rozwoju technologicznego w ukierunkowane na popyt, zorientowane na zastosowania, bezpieczne i energooszczędne technologie półprzewodnikowe najwyższej jakości. Jednocześnie Unia powinna zapewnić swojej branży będącej stroną podażową szansę czerpania korzyści z tych inwestycji.

W tym celu rozdział ten zawiera przepisy ogólne i cele inicjatywy „Czipy dla Europy”, która została pierwotnie ustanowiona na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1781. Celem inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” jest wspieranie budowania zdolności na szeroką skalę w całej Unii w zakresie istniejących i najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych nowej generacji. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” obejmuje obecnie sześć komponentów: 1) zdolności w zakresie projektowania na potrzeby zintegrowanych technologii półprzewodnikowych; 2) linie pilotażowe służące przygotowaniu innowacyjnej produkcji oraz ośrodków testowo-doświadczalnych; 3) budowanie zaawansowanych zdolności technologicznych i inżynierskich w celu przyspieszenia rozwoju czipów kwantowych; 4) sieć centrów kompetencji i rozwijanie umiejętności; 5) działania w ramach „Funduszu na rzecz Czipów” mające na celu zapewnienie dostępu do kapitału przedsiębiorstwom typu start-up, przedsiębiorstwom scale-up oraz MŚP; oraz 6) budowanie i wzmacnianie zaawansowanych zdolności w zakresie projektowania, tworzenia prototypów i wdrażania w przemyśle technologii fonicznych układów scalonych w całej Unii. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” kładzie silny nacisk na wdrażanie opracowanych technologii w skali przemysłowej i środki służące pobudzeniu popytu, takie jak wielkie wyzwania, forum popytu i akceleratory popytu.

Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” ma być wspierana ze środków programu „Horyzont Europa” i programu „Cyfrowa Europa” w ramach obecnych WRF, w szczególności w ramach nowego celu szczegółowego nr 6 programu „Cyfrowa Europa”, i realizowana zgodnie z rozporządzeniami ustanawiającymi te programy oraz, w stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla negocjacji w sprawie WRF, ich następców.

W rozporządzeniu przewidziano ramy proceduralne ułatwiające łączone finansowanie ze strony państw członkowskich (bez uszczerbku dla zasad pomocy państwa), z budżetu Unii i inwestycji prywatnych.

Rozdział ten zawiera również przepisy dotyczące wdrażania. Wdrażanie inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” zostanie również powierzone przede wszystkim Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Czipów oraz, w stosownych przypadkach, wspólnemu przedsięwzięciu lub innemu podobnemu podmiotowi lub inicjatywie, które je zastąpią, ustanowionym na mocy prawa Unii w kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Opis techniczny działań znajduje się w załączniku I. Załącznik III zawiera mierzalne wskaźniki do monitorowania realizacji oraz na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów w realizacji celów inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu zmiany wykazu mierzalnych wskaźników. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” opiera się na istniejących mocnych stronach Europy w globalnym łańcuchu wartości półprzewodników i zwiększa synergii z działaniami wspieranymi obecnie przez Unię i państwa członkowskie. W związku z tym, aby zmaksymalizować pozytywne skutki inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, powinna ona umożliwić synergii z programami unijnymi opisanymi w załączniku IV.

1.3. Rozdział III – Bezpieczeństwo dostaw i popytu

W **rozdziale III sekcja 1** określono ramy europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych. Komisja może uznać projekty w ramach łańcucha wartości półprzewodników w Unii lub w państwie trzecim za projekty strategiczne, jeżeli projekty te spełniają następujące kryteria: tworzą unijną wartość dodaną, wnosząc istotny wkład w realizację celów leżących we wspólnym interesie Unii; mają wyraźny wymiar transgraniczny; przyczyniają się do zwiększenia niezbędności, odporności i dobrobytu unijnego łańcucha wartości półprzewodników; oraz przyczyniają się również do znacznego zwiększenia suwerenności technologicznej i przywództwa technologicznego Europy.

Obszary technologiczne określone jako potencjalne obszary, w których projekty mogą uzyskać status projektów strategicznych, określono w załączniku II.

W **sekcji 2** niniejszego rozdziału określono przepisy dotyczące przyspieszenia procedur wydawania pozwoleń na potrzeby europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych. Opisano w niej również wykorzystywanie europejskich portfeli biznesowych jako pojedynczych portali dostępu do celów składania jednego wniosku o udzielenie pozwolenia na potrzeby europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych.

W **rozdziale III sekcja 3** opisano cele, jakim ma służyć znak europejskiego regionu doskonałości w dziedzinie półprzewodników, oraz określono wizję i zakres planu inwestycyjnego dla europejskiego regionu produkującego półprzewodniki.

W **rozdziale III sekcja 4** skoncentrowano się na środkach mających na celu zwiększenie odporności łańcucha dostaw, w szczególności w odniesieniu do zamówień publicznych na infrastrukturę krytyczną oraz w niektórych sektorach gospodarki zidentyfikowanych jako sektory narażone na ryzyko.

1.4. Rozdział IV – Monitorowanie i reagowanie kryzysowe

W **rozdziale IV** zawarto mechanizm skoordynowanego monitorowania łańcucha wartości półprzewodników i reagowania na zakłócenia w dostawach półprzewodników, które mają wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

W **sekcji 1** określono kompleksowy system mapowania strategicznego dla unijnego sektora półprzewodników, mający na celu identyfikację podatności na zagrożenia, zależności i przyszłych potrzeb w zakresie zwiększenia odporności łańcucha dostaw. Komisja, we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników, musi przeprowadzić dogłębną analizę obejmującą aspekty krytyczne. Obejmują one kluczowe sektory i infrastrukturę zależne od półprzewodników (np. sektor opieki zdrowotnej, sektor obronny i sektor cyfrowy), segmenty łańcucha dostaw (od projektowania po produkcję i materiały), zależności technologiczne (zwłaszcza od państw trzecich), niedobory wykwalifikowanej siły roboczej oraz potencjalne zagrożenia, w tym wynikające z niedoinwestowania lub zakłóceń geopolitycznych. W ramach mapowania ocenia się również możliwe skutki interwencji kryzysowych (np. zamówień priorytetowych lub kontroli wywozu na podstawie art. 41–43). Wyniki są regularnie udostępniane Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników na potrzeby podejmowania decyzji politycznych.

Aby proaktywnie monitorować ryzyko, Komisja musi opracować i regularnie aktualizować wykaz wskaźników wczesnego ostrzegania (np. wąskie gardła w dostawach, gwałtowny wzrost popytu lub napięcia geopolityczne) na podstawie ustaleń z mapowania. Proces ten opiera się przede wszystkim na publicznie dostępnych danych i nieopatrzonych klauzulą poufności danych branżowych. Komisja może jednak zwrócić się do przedsiębiorstw produkujących półprzewodniki o dodatkowe dobrowolne informacje, jeżeli istnieją luki, wykorzystując znormalizowane, bezpieczne kanały w celu ochrony poufności. Wszystkie zgromadzone dane są przetwarzane zgodnie z zasadami ścisłej poufności (art. 50), a Komisja zapewnia wytyczne w celu zapewnienia spójnej i bezpiecznej wymiany informacji. Ramy i metodyka mapowania są również okresowo poddawane przeglądowi w celu dostosowania ich do zmieniających się wyzwań sektorowych. Ostatecznie system ten ma na celu przewidywanie zakłóceń, kierowanie inwestycjami strategicznymi i wzmocnienie autonomii UE w zakresie półprzewodników.

W **sekcji 1** opisano również strukturę i cele platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników. Platforma ta będzie cyfrowym bliźniakiem łańcucha dostaw półprzewodników, mającym na celu zwiększenie jego przejrzystości i odporności. Przedstawiciel prawny platformy będzie informować Komisję o obecnych lub spodziewanych zakłóceniach w łańcuchu dostaw półprzewodników.

W **sekcji 2** zawarto przepisy dotyczące uruchomienia etapu kryzysowego związanego z niedoborem półprzewodników i wyszczególniono środki nadzwyczajne, które można stosować w odpowiedzi na kryzys.

Pierwszym aspektem jest spoczywający na właściwych organach krajowych obowiązek jak najszybszego ostrzeżenia Komisji w przypadku stwierdzenia ryzyka poważnego zakłócenia dostaw lub innych wiarygodnych zagrożeń dla dostępności półprzewodników. Uruchamia to fazę zapobiegawczą, w ramach której Komisja musi podjąć szybkie działania, zwołując nadzwyczajne posiedzenie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Rola Europejskiej Rady ds. Półprzewodników obejmuje ocenę powagi zakłócenia, w tym poprzez wystosowanie prewencyjnych wniosków o udzielenie informacji, i rozstrzygnięcie, czy należy wszcząć formalną procedurę kryzysową. Ponadto Komisja może konsultować się z państwami trzecimi w celu znalezienia wspólnych rozwiązań i zwrócić się do organów krajowych o ocenę gotowości kluczowych uczestników rynku.

Jeżeli wspólne udzielanie zamówień zostanie uznane za konieczne, musi ono być zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi zamówień publicznych (dyrektywy 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE), zapewniając przejrzystość i zgodność z zasadami konkurencji. Kolejnym kluczowym narzędziem jest gromadzenie informacji. Komisja może wystosowywać prewencyjne wnioski o udzielenie informacji do platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników, z zabezpieczeniami w odniesieniu do szczególnie chronionych informacji handlowych. Komisja może również kierować prewencyjne wnioski o udzielenie informacji do poszczególnych przedsiębiorstw, jeżeli nie uczestniczą one w platformie. Odpowiedzi są udostępniane Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników i odpowiednim państwom członkowskim, co zapewnia zbiorową świadomość.

Ramy te przewidują przejście do etapu kryzysowego tylko wtedy, gdy spełnione są dwa warunki: 1) poważne zakłócenia w łańcuchu dostaw powodują znaczne niedobory; oraz 2) poważne skutki dla sektorów krytycznych (np. opieki zdrowotnej, obronności lub infrastruktury cyfrowej) zagrażają stabilności społecznej, gospodarczej lub stabilności w zakresie bezpieczeństwa. Komisja, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, może zaproponować uruchomienie etapu kryzysowego Radzie, która podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów. Etap kryzysowy trwa do 12 miesięcy, z możliwością przedłużenia w uzasadnionych przypadkach, i wymaga regularnego składania sprawozdań Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników i Parlamentowi Europejskiemu. Na tym etapie państwa członkowskie muszą koordynować środki krajowe za pośrednictwem Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, aby uniknąć fragmentarycznych reakcji. Po zakończeniu kryzysu Komisja musi w ciągu sześciu miesięcy zaktualizować mechanizm monitorowania łańcucha dostaw, uwzględniając wyciągnięte wnioski. Przepisy regulujące uruchomienie etapu kryzysowego pozostają niezmienione w stosunku do przepisów ustanowionych w akcie w sprawie czipów w wyniku porozumienia współprawodawców i pozostają adekwatne do zakładanych celów.

W **sekcji 3** określono środki niezbędne do zaradzenia kryzysom związanym z niedoborem półprzewodników w Unii.

Zgodnie z art. 41 Komisja może zażądać od przedsiębiorstw w łańcuchu dostaw półprzewodników danych dotyczących produkcji i zakłóceń w celu oceny kryzysu i potencjalnych rozwiązań. Wnioski o przekazanie danych muszą być bezwzględnie konieczne i nie mogą zagrażać bezpieczeństwu narodowemu.

W art. 42 umożliwiono Komisji zobowiązanie producentów półprzewodników do priorytetowego traktowania zamówień na produkty o krytycznym znaczeniu w kontekście kryzysu, z pominięciem obowiązujących umów.

W art. 43 wprowadzono wspólne zakupy, w przypadku których Komisja działa jako centralny nabywca na rzecz wielu państw członkowskich borykających się z poważnymi niedoborami. Mechanizm ten wzmacnia pozycję negocjacyjną i zapobiega sytuacji, w której poszczególne państwa UE konkurowałyby o ograniczone dostawy.

Komisja jest uprawniona do uruchomienia etapu kryzysowego w drodze aktu wykonawczego, jeżeli istnieją konkretne, poważne i wiarygodne dowody na wystąpienie kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników. Kryzys związany z niedoborem półprzewodników ma miejsce, gdy występują poważne zakłócenia w dostawach półprzewodników prowadzące do znacznych niedoborów. Zakłócenia te prowadzą do znacznych niedoborów, które mają istotny negatywny wpływ na co najmniej jeden ważny sektor Unii lub uniemożliwiają dostawy, naprawę i konserwację podstawowych produktów wykorzystywanych przez sektory krytyczne. W akcie wykonawczym określa się czas trwania etapu kryzysowego lub okres jego

przedłużenia. Przed upływem okresu, na jaki uruchomiono etap kryzysowy, Komisja musi ocenić, uwzględniając opinię Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, czy należy przedłużyć obowiązywanie etapu kryzysowego. Podczas etapu kryzysowego Europejska Rada ds. Półprzewodników odbędzie nadzwyczajne posiedzenia, aby umożliwić państwom członkowskim ścisłą współpracę z Komisją i koordynację wszelkich krajowych środków wdrażanych w odniesieniu do łańcucha dostaw półprzewodników.

1.5. Rozdział V – Zarządzanie

W **rozdziale V** określono ramy regulujące kontynuację działalności Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, która składa się z przedstawicieli państw członkowskich i której przewodniczy Komisja. Europejska Rada ds. Półprzewodników będzie doradzać Radzie Władz Publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów w kwestiach związanych z inicjatywą „Czipy dla Europy 2.0” (filar I). Europejska Rada ds. Półprzewodników będzie zapewniać Komisji doradztwo i pomoc w odniesieniu do oceny wniosków dotyczących europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych (filar II). Będzie również wymieniać z Komisją poglądy na temat postępów we wdrażaniu planu inwestycyjnego dla regionów produkujących półprzewodniki; omawiać kwestie identyfikacji konkretnych sektorów i technologii krytycznych i czynić przygotowania do realizacji tego procesu; oraz rozwiązywać problemy związane z monitorowaniem i reagowaniem kryzysowym (filar III). Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników będzie zapewniać wsparcie w celu spójnego stosowania proponowanego rozporządzenia i ułatwienia współpracy między państwami członkowskimi. Europejska Rada ds. Półprzewodników będzie wspierać Komisję w realizacji współpracy międzynarodowej i partnerstw strategicznych w zakresie półprzewodników. Będzie też koordynować działania i prowadzić wymianę informacji z odpowiednimi strukturami kryzysowymi ustanowionymi zgodnie z prawem Unii. Europejska Rada ds. Półprzewodników będzie obradować w różnych składach i odbywać odrębne posiedzenia w związku ze swoimi zadaniami w ramach filaru I oraz w związku ze swoimi zadaniami w ramach filarów II i III. Komisja może powoływać stałe lub tymczasowe podgrupy Europejskiej Rady ds. Półprzewodników i zapraszać do nich w charakterze obserwatorów organizacje reprezentujące interesy sektora półprzewodników oraz inne zainteresowane strony. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna zapewnić, aby komitet sterujący sojuszu przemysłowego na rzecz półprzewodników, który przejmie zadania sojuszu przemysłowego na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych, co najmniej raz w roku zapraszano do przedstawienia aktualizacji.

Na szczeblu krajowym państwa członkowskie wyznaczą właściwy organ krajowy lub właściwe organy krajowe, a spośród nich – krajowy pojedynczy punkt kontaktowy do celów wdrażania rozporządzenia.

1.6. Rozdział VI, VII, VIII – Przepisy końcowe

W **rozdziale VI** podkreślono spoczywający na wszystkich stronach obowiązek zachowania poufności szczególnie chronionych informacji handlowych i tajemnic przedsiębiorstwa. Obowiązek ten dotyczy Komisji, właściwych organów krajowych i innych organów państw członkowskich, jak również wszystkich przedstawicieli i ekspertów uczestniczących w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników i komitetu. W rozdziale tym ustanawia się również przepisy dotyczące skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar i grzywien za nieprzestrzeganie zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem odpowiednich zabezpieczeń. Komisja może nałożyć okresowe kary pieniężne, jeżeli właściwe przedsiębiorstwa nie dopełniły obowiązku przyjęcia i priorytetowego traktowania niektórych zamówień w sytuacji kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników. Ponadto Komisja może nałożyć grzywny na

przedsiębiorstwo, które dostarczyło nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub nie dostarczyło informacji w wyznaczonym terminie.

W **rozdziale VII** określono przepisy i warunki regulujące wykonywanie przekazanych uprawnień i uprawnień wykonawczych. We wniosku upoważnia się Komisję do przyjęcia, w stosownych przypadkach, aktów wykonawczych, aby umożliwić doprecyzowanie procedur i zapewnić jednolite stosowanie rozporządzenia, oraz aktów delegowanych w celu zmiany załącznika I (określonych w nim działań w sposób zgodny z celami inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”) i załącznika III (mierzalnych wskaźników i przepisów dotyczących ustanowienia ram monitorowania i oceny w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia).

W **rozdziale VIII** zawarto zobowiązanie Komisji do przedkładania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie regularnych sprawozdań z oceny i przeglądu rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia unijnego ekosystemu półprzewodników, uchylające rozporządzenie (UE) 2023/1781 (akt w sprawie czipów 2.0)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 173 ust. 3 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁷,uwzględniając opinię Komitetu Regionów²⁸,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1781²⁹ w sprawie ustanowienia ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2021/694 (akt w sprawie czipów) ustanowiono kompleksowe ramy na poziomie Unii na potrzeby wsparcia ekosystemu półprzewodników z myślą o wzmocnieniu zdolności technologicznych Unii, zwiększeniu odporności i zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw.
- (2) Z oceny³⁰ rozporządzenia (UE) 2023/1781 wynika, że umożliwiło ono uruchomienie znacznych inwestycji publicznych i prywatnych, wdrożenie zaawansowanej infrastruktury oraz ustanowienie mechanizmów koordynacji i gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej, co przyczyniło się tym samym do poprawy współpracy między państwami członkowskimi i do funkcjonowania rynku wewnętrznego. Ocena ta wykazała, że rozporządzenie (UE) 2023/1781 służyło jako katalizator skoordynowanego unijnego podejścia do półprzewodników, wzmacniając zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji, zapewniając dostęp do infrastruktury technologicznej, a także wprowadzając ramy na potrzeby tworzenia zdolności

²⁷ Dz.U. C z..., s.....²⁸ Dz.U. C z..., s.....²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1781 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie ustanowienia ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2021/694 (akt w sprawie czipów) (Dz.U. L 229 z 18.9.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1781/oj>).³⁰ [należy dodać odesłanie do opublikowanego sprawozdania z oceny].

produkcyjnych oraz mechanizm reagowania kryzysowego w celu przewidywania potencjalnych zakłóceń. Jednocześnie w ocenie tej wskazano niedociągnięcia strukturalne i utrzymujące się wyzwania, które ograniczają skuteczność tego rozporządzenia w zaspokajaniu zmieniających się potrzeb przemysłowych i gospodarczych.

- (3) Chociaż ramy ustanowione rozporządzeniem (UE) 2023/1781 okazały się skuteczne we wspieraniu innowacji i zdolności na wczesnym etapie rozwijania technologii, proces przechodzenia od rozwoju technologicznego do wdrażania przemysłowego na dużą skalę pozostaje na wczesnym etapie. Długie cykle inwestycyjne, strukturalne zależności w krytycznych segmentach łańcucha wartości oraz ograniczenia utrudniające zwiększanie skali produkcji nadal wpływają na zdolność Unii do osiągnięcia odpornego i konkurencyjnego ekosystemu półprzewodników.
- (4) Ponadto wspomniana ocena wykazała, że ograniczona dostępność kapitału prywatnego, w szczególności na potrzeby finansowania na późniejszym etapie, oraz cechy strukturalne rynków finansowych ograniczają rozwój i zwiększanie skali unijnych przedsiębiorstw produkujących półprzewodniki. Jednocześnie rozdrobnienie popytu ze strony sektorów przemysłu, ograniczona skala rynku i niewystarczająca koordynacja między nabywcami zmniejszają komercyjną rentowność inwestycji w produkcję i stwarzają ryzyko niepełnego wykorzystania powstających zdolności.
- (5) Ponadto sektor półprzewodników stał się podstawowym elementem stabilności gospodarczej, suwerenności technologicznej i bezpieczeństwa Unii. Przyspieszenie integracji zaawansowanych technologii cyfrowych, w szczególności sztucznej inteligencji (AI), znacznie zwiększyło globalny popyt na półprzewodniki, a jednocześnie nasiliło konkurencję na rynkach międzynarodowych. Zmiany te ujawniły słabości strukturalne unijnych łańcuchów dostaw półprzewodników, w tym zależność od ograniczonej liczby dostawców zewnętrznych, niewystarczające krajowe zdolności produkcyjne i fragmentaryzację w państwach członkowskich.
- (6) W szczególności rosnące znaczenie zastosowań AI doprowadziło do gwałtownego wzrostu popytu na wysoce specjalistyczne cipy, takie jak zaawansowane półprzewodnikowe układy logiczne i układy pamięciowe, które mają kluczowe znaczenie dla trenowania i wdrażania złożonych modeli AI. Oczekuje się, że tendencja ta utrzyma się, pogłębiając istniejącą nierównowagę między podażą a popytem i wywierając dodatkową presję na już i tak niestabilne globalne łańcuchy dostaw. Jednocześnie napięcia geopolityczne, ograniczenia wywozowe i zakłócenia związane z globalnymi kryzysami jeszcze bardziej uwypukliły ryzyko związane z nadmierną zależnością od produkcji w państwach trzecich i ograniczoną dywersyfikacją.
- (7) W świetle tych zmian konieczne jest wzmocnienie i uzupełnienie ram ustanowionych rozporządzeniem (UE) 2023/1781 w celu wsparcia procesu przechodzenia od innowacji do wdrożeń na skalę przemysłową, zwiększenia odporności i bezpieczeństwa gospodarczego oraz zapewnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) 2023/1781 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem,
- (8) Ponieważ niniejsze rozporządzenie wzmacnia i uzupełnia ramy ustanowione rozporządzeniem (UE) 2023/1781, nie zmieniając jego podstawowych celów, podstawy prawne, na których przyjęto wspomniane ramy, pozostają niezmienione.
- (9) W związku z tym podstawą niniejszego rozporządzenia powinien również być art. 173 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), aby umożliwić Unii

podejmowanie działań mających na celu dalsze utrzymanie i budowanie zdolności oraz wzmocnienie unijnego ekosystemu półprzewodników. Działania te nie powinny wiązać się z harmonizacją krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych. W tym względzie Unia powinna wzmocnić konkurencyjność i odporność bazy technologiczno-przemysłowej półprzewodników, zwiększając jednocześnie zdolności innowacyjne swojego ekosystemu półprzewodników w całej Unii, zmniejszając uzależnienie od niewielkiej liczby przedsiębiorstw z państw trzecich i regionów geograficznych oraz zwiększając swoje zdolności w zakresie projektowania i produkcji, instalacji w obudowach, ponownego użycia i recyklingu zaawansowanych półprzewodników. Inicjatywa „Czipy dla Europy”, ustanowiona po raz pierwszy rozporządzeniem (UE) 2023/1781, powinna nadal wspierać te cele na podstawie niniejszego rozporządzenia poprzez dalsze intensyfikowanie wysiłków wykraczających poza wypełnianie luki między zaawansowanymi zdolnościami Unii w zakresie badań naukowych i innowacji a ich zrównoważonym wykorzystaniem przemysłowym oraz poprzez zapewnienie skutecznego przełożenia takich zdolności na produkcję na skalę przemysłową i wprowadzanie odnośnych technologii na rynek w Unii. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” powinna nadal promować budowanie zdolności, aby umożliwić projektowanie, produkcję i integrację systemów w technologiach półprzewodnikowych nowej generacji, oraz powinna nadal wspierać współpracę między kluczowymi podmiotami w całej Unii, wzmacniając unijne łańcuchy dostaw i wartości półprzewodników, zaspokajając potrzeby kluczowych sektorów przemysłu oraz tworząc nowe rynki.

- (10) Ponadto, aby zapewnić skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, niniejsze rozporządzenie powinno przyczynić się do ustanowienia spójnych ram unijnych sprzyjających harmonizacji niektórych warunków i mechanizmów koordynacji, zgodnie z art. 114 TFUE. Takie ramy są niezbędne do zapobiegania przeszkodom w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, zmniejszenia fragmentacji oraz zapewnienia spójnej i skutecznej reakcji na ryzyka w łańcuchu dostaw, przy jednoczesnym zachowaniu spójności z prawem Unii i zobowiązaniami międzynarodowymi. Ma to szczególne znaczenie, biorąc pod uwagę, że półprzewodniki są podstawową technologią, na której opiera się szeroki zakres działań gospodarczych i infrastruktura krytyczna w całej Unii. W kontekście rosnących napięć geopolitycznych, strategicznej globalnej konkurencji i rosnącego znaczenia kwestii bezpieczeństwa gospodarczego ekosystem półprzewodników stał się kluczowym czynnikiem stabilności i funkcjonowania rynku wewnętrznego. Sektor półprzewodników charakteryzuje się złożonymi transgranicznymi współzależnościami w całym łańcuchu wartości, przy czym wysoce wyspecjalizowana działalność koncentruje się na różnych obszarach geograficznych, podczas gdy sektory użytkowników na dalszych etapach łańcucha wartości są rozproszone w całej Unii. Ta specyfika tego sektora sprawia, że zakłócenia, ograniczenia lub nieprawidłowości mające wpływ na łańcuchy dostaw półprzewodników mogą mieć znaczące skutki transgraniczne i wpływać na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Rozbieżne środki krajowe mające na celu przeciwdziałanie takim zagrożeniom mogą powodować fragmentację, zakłócać konkurencję i podważać równe warunki działania na rynku wewnętrznym, w szczególności biorąc pod uwagę zintegrowany charakter sieci produkcji i dystrybucji. W związku z tym cele polegające na zapewnieniu odporności, bezpieczeństwa i właściwego funkcjonowania łańcuchów dostaw półprzewodników w Unii nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające samodzielnie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki transgraniczne możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii.

- (11) Aby ułatwić sprawne, skuteczne i zharmonizowane wykonanie niniejszego rozporządzenia, współpracę oraz wymianę informacji, osiągnięcie tych celów powinno być nadal wspierane przez Europejską Radę ds. Półprzewodników, w skład której powinni wchodzić przedstawiciele państw członkowskich i której powinna przewodniczyć Komisja. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna doradzać Komisji i wspierać ją w konkretnych kwestiach, w tym w zakresie spójnego wykonywania niniejszego rozporządzenia, zacieśniania współpracy między państwami członkowskimi oraz wymiany informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna również doradzać Komisji w kwestii współpracy międzynarodowej dotyczącej półprzewodników, w tym w kwestii partnerstw strategicznych w zakresie półprzewodników oraz zadań związanych z gromadzeniem informacji. Posiedzenia mogą odbywać się w różnych konfiguracjach, z udziałem różnych podgrup.
- (12) Biorąc pod uwagę zglobalizowany charakter łańcucha dostaw półprzewodników, współpraca międzynarodowa z państwami trzecimi jest ważnym elementem umożliwiającym osiągnięcie odporności unijnego ekosystemu półprzewodników. Działania podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny również umożliwić Unii odgrywanie ważniejszej roli jako centrum doskonałości w lepiej funkcjonującym globalnym, współzależnym ekosystemie półprzewodników. W stosownych przypadkach należy brać pod uwagę opinie sojuszu przemysłowego na rzecz półprzewodników³¹, który przejmuje zadania sojuszu przemysłowego na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych, oraz innych zainteresowanych stron. Zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unia i państwa członkowskie mogłyby współpracować, w tym również w wymiarze dyplomatycznym, z międzynarodowymi partnerami strategicznymi, którzy mają atuty w sektorze półprzewodników, z myślą o poszukiwaniu rozwiązań mających wzmocnić bezpieczeństwo dostaw oraz zaradzić przyszłym zakłóceniom w łańcuchu dostaw półprzewodników, takim jak zakłócenia wynikające z ograniczeń wywozowych państw trzecich, a także w celu określania dostępności surowców i produktów pośrednich. Komisja i państwa członkowskie powinny koordynować swoje wysiłki międzynarodowe, w szczególności przy wsparciu Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. W stosownych przypadkach może to obejmować koordynację na odpowiednich forach międzynarodowych, zawieranie porozumień inwestycyjnych i handlowych lub inne środki dyplomatyczne lub współpracę z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.
- (13) Wzmocnienie infrastruktury krytycznej, bezpieczeństwa, bazy przemysłowej i wiodącej pozycji technologicznej Unii wymaga bezpiecznego i niezawodnego dostępu zarówno do najnowocześniejszych, jak i podstawowych technologii półprzewodnikowych, w tym procesorów, układów pamięci, układów analogowych, układów zasilania, czujników, układów częstotliwości radiowej i łączności, które mają zasadnicze znaczenie dla dostosowania do przyszłych wyzwań sektorów strategicznych, takich jak energetyka, obronność, przemysł motoryzacyjny, lotnictwo, telekomunikacja, opieka zdrowotna, przetwarzanie w chmurze i automatyzacja przemysłowa. Unia posiada duże zdolności w szerokim zakresie dojrzałych generacji technologii produkcji półprzewodników, w tym energooszczędnych i bezpiecznych czipów oraz czipów przeznaczonych dla sektora motoryzacyjnego, i powinna nadal zwiększać swoją konkurencyjność, odporność i autonomię strategiczną w całym łańcuchu wartości półprzewodników.

³¹ Zakres zadań – <https://ec.europa.eu/newsroom/dae/redirection/document/78326>.

- (14) Sektor półprzewodników charakteryzuje się znacznym zapotrzebowaniem na inwestycje, zarówno w odniesieniu do działalności badawczej, rozwojowej i innowacyjnej, jak i do budowy najnowocześniejszych obiektów przeznaczonych do testowania i walidacji w celu wsparcia produkcji na skalę przemysłową. Ta kapitałochłonność ma bezpośredni wpływ na zdolność Unii do konkurowania i innowacji oraz wpływa na bezpieczeństwo dostaw i ogólną odporność jej ekosystemu półprzewodników. Jednocześnie konkurencyjność i odporność Unii zależą od ciągłej dostępności i rozwoju głównych i dojrzałych technologii półprzewodnikowych, w tym układów analogowych, układów zasilania, czujników oraz układów łączności oraz czipów klasy motoryzacyjnej i lotniczej, które pozostają niezbędne we wszystkich strategicznych przemysłowych łańcuchach wartości i infrastrukturze krytycznej. W obecnym kontekście zwiększonej globalnej konkurencji, napięć geopolitycznych i słabości strukturalnych łańcucha dostaw półprzewodniki stały się strategicznym fundamentem bezpieczeństwa gospodarczego Unii, jej wiodącej pozycji technologicznej i odporności przemysłowej. W świetle wniosków wyciągniętych z wcześniejszych niedoborów i zakłóceń w łańcuchu dostaw w Unii i na świecie, a także ograniczeń wywozowych lub działań regulacyjnych ze strony państw trzecich oraz gwałtownej ewolucji wyzwań technologicznych i cykli innowacji mających wpływ na łańcuch wartości półprzewodników konieczne jest wzmocnienie istniejących atutów Unii, w tym jej wiodącej pozycji w kilku głównych segmentach półprzewodników, zwiększając absorpcję rynkową, konkurencyjność, odporność oraz zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji poprzez dalsze udoskonalenie inicjatywy „Czipy dla Europy”.
- (15) W udoskonalonej inicjatywie „Czipy dla Europy 2.0” należy uwzględnić doświadczenia już zdobyte podczas wdrażania inicjatywy „Czipy dla Europy”, aby kontynuować i wzmacniać ją z myślą o wyeliminowaniu pozostałych słabości strukturalnych i zaspokojeniu pojawiających się potrzeb strategicznych. W szczególności konieczne jest wzmoczenie wysiłków na rzecz zapewnienia, aby zaawansowane zdolności Unii w zakresie badań naukowych i innowacji skutecznie przekładały się na wdrażanie przemysłowe, zwiększanie skali i produkcję na skalę komercyjną w Unii.
- (16) Główną odpowiedzialność za utrzymanie silnej, konkurencyjnej, zrównoważonej i innowacyjnej bazy przemysłowej Unii ponoszą państwa członkowskie. Charakter i skala wyzwań związanych z badaniami naukowymi i innowacjami w dziedzinie półprzewodników wymagają jednak podjęcia wspólnych działań na poziomie Unii. Aby wyposażać Unię w zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie technologii półprzewodnikowych, które to zdolności są niezbędne do utrzymania wiodącej pozycji w dziedzinie badań naukowych i inwestycji przemysłowych, oraz opierając się na zdobytych doświadczeniach i wnioskach wyciągniętych z realizacji inicjatywy „Czipy dla Europy”, konieczne jest dalsze wzmocnienie i rozszerzenie tych zdolności w celu zapewnienia ich skutecznego wdrożenia przemysłowego, zwiększenia skali i produkcji na skalę komercyjną w Unii. W tym celu Unia i państwa członkowskie powinny nadal koordynować swoje działania i dokonywać wspólnych inwestycji.
- (17) W świetle zwiększonej globalnej konkurencji, napięć geopolitycznych i ryzyka zakłóceń w łańcuchu dostaw półprzewodników, w tym wynikających ze środków regulacyjnych przyjętych przez państwa trzecie, które mogą mieć wpływ na dostęp do krytycznych technologii półprzewodnikowych i powiązanych czynników produkcji, zwiększenie zdolności Unii do opracowywania, produkcji i wdrażania takich

technologii na jej terytorium stało się strategicznym priorytetem dla konkurencyjności, bezpieczeństwa gospodarczego i suwerenności technologicznej Unii, jak podkreślono w sprawozdaniu Maria Draghiego pt. „Przyszłość europejskiej konkurencyjności”. Te wyzwania stojące przed unijnym ekosystemem półprzewodników wymagają osiągnięcia zdolności na dużą skalę oraz wspólnego wysiłku ze strony państw członkowskich, a Unia powinna wspierać rozwój i wdrażanie zdolności na dużą skalę w całym łańcuchu wartości innowacji i przemysłu, w tym linii pilotażowych, a także zwiększanie skali produkcji i komercyjne wykorzystanie, zapewniając tym samym skuteczne przełożenie doskonałości badawczej na wiodącą pozycję w przemyśle i zrównoważone zdolności produkcyjne w Unii.

- (18) Jak stwierdzono w ocenie rozporządzenia (UE) 2023/1781, instrumenty wprowadzone w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy” przewidzianej w tym rozporządzeniu, a mianowicie platforma projektowa, linie pilotażowe, projekty pilotażowe dotyczące czipów kwantowych oraz rozpowszechnianie wiedzy, unijna Akademia Umiejętności w zakresie Czipów działająca w ramach sojuszy na rzecz współpracy sektorowej w zakresie umiejętności oraz paktu na rzecz umiejętności, a także kompetencje z korzyścią dla całego ekosystemu półprzewodników, są adekwatne do zakładanych celów i powinny być nadal wspierane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Wysiłki te powinny również przyczynić się do osiągnięcia szerszego celu Unii, jakim jest wzmocnienie jej długoterminowej konkurencyjności, zdolności innowacyjnych i bazy przemysłowej, w tym przez synergie z przyszłymi programami Unii wspierającymi badania naukowe i innowacje oraz wdrażanie w przemyśle, takimi jak proponowany³² program ramowy zastępujący program „Horyzont Europa” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695³³ („Horyzont Europa”) (10PR) oraz proponowany Europejski Fundusz Konkurencyjności³⁴, natomiast wszystkie elementy i działania inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” powinny – w zakresie, w jakim jest to możliwe – uwzględniać i maksymalizować korzyści płynące z zastosowania technologii półprzewodnikowych jako potężnych czynników umożliwiających na przykład transformację w stronę modelu zrównoważonego, co może doprowadzić do powstania nowych produktów oraz bardziej efektywnego, skutecznego, czystego i trwałego wykorzystania zasobów, w tym energii i materiałów niezbędnych do produkcji i wykorzystania w całym cyklu życia półprzewodników.
- (19) Aby osiągnąć swój cel ogólny oraz sprostać wyzwaniom związanym zarówno z popytem, jak i podażą w obecnym ekosystemie półprzewodników, a także w oparciu o zdobyte doświadczenia i wnioski wyciągnięte z wdrażania rozporządzenia (UE) 2023/1781, które wykazały ciągłą potrzebę wzmacniania zdolności Unii nie tylko

³² Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” na lata 2028–2034 oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylającego rozporządzenie (UE) 2021/695.

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/695/oj>).

³⁴ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu Konkurencyjności („EFK”), w tym programu szczegółowego działań na rzecz badań naukowych i innowacji w dziedzinie obronności, uchylenia rozporządzeń (UE) 2021/522, (UE) 2021/694, (UE) 2021/697, (UE) 2021/783, uchylenia przepisów rozporządzeń (UE) 2021/696 i (UE) 2023/588 oraz zmiany rozporządzenia (UE) [EDIP].

w zakresie badań naukowych i innowacji, ale również wdrażania w przemyśle i zwiększania skali produkcji, inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” powinna nadal wspierać i dalej wzmacniać pięć celów operacyjnych wprowadzonych na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/1781. Należy w niej również wprowadzić nowy cel operacyjny ukierunkowany na wzmocnienie zdolności Unii w zakresie technologii fotonicznych oraz wspieranie „wielkich wyzwań” jako instrumentów wspierających międzysektorowe inicjatywy na dużą skalę mające na celu sprostanie głównym wyzwaniom technologicznym i przemysłowym o strategicznym znaczeniu dla Unii. Główne zadania związane z wdrożeniem inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” należy nadal powierzyć Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Czipów oraz, w stosownych przypadkach, wspólnemu przedsięwzięciu lub innemu podobnemu podmiotowi lub inicjatywie, które je zastępują, ustanowionym na mocy prawa Unii w kolejnych wieloletnich ramach finansowych.

- (20) Po pierwsze inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” powinna wzmocnić zdolności Unii w zakresie projektowania. W tym celu powinna ona nadal wspierać wirtualną platformę projektową utworzoną w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy”, aby łączyć społeczności przedsiębiorstw zajmujących się projektowaniem, przedsiębiorstwa typu start-up, małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) oraz dostawców własności intelektualnej i narzędzi z organizacjami badawczo-technologicznymi w celu dostarczania rozwiązań w zakresie wirtualnych prototypów w oparciu o wspólnie rozwijane technologie oraz ułatwienia przejścia od projektowania do produkcji przemysłowej i komercyjnego wykorzystania w Unii.
- (21) Po drugie, aby zapewnić podstawę do wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw i unijnego ekosystemu półprzewodników, inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” powinna nadal wspierać doskonalenie istniejących i rozwijanie nowych zaawansowanych linii pilotażowych w celu umożliwienia rozwoju i wdrażania najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych oraz technologii półprzewodnikowych nowej generacji. Linie pilotażowe powinny zapewnić przemysłowi zaplecze do prowadzenia testów, doświadczeń i zatwierdzania technologii półprzewodnikowych i koncepcji projektowych systemów, jednocześnie ograniczając w jak największym stopniu wpływ na środowisko, aby przyspieszyć ich przejście na wytwarzanie półprzewodników na skalę przemysłową w Unii. Aby sprostać utrzymującym się wyzwaniom strukturalnym i niedoskonałościom rynku, w tym niewystarczającej dostępności zdolności w zakresie testowania, walidacji i zwiększania skali wytwarzania półprzewodników na skalę przemysłową w Unii, które nadal hamują innowacje, wdrażanie w przemyśle i globalną konkurencyjność, inwestycje unijne – obok inwestycji państw członkowskich i sektora prywatnego – w linie pilotażowe są nadal niezbędne.
- (22) Po trzecie, aby przyspieszyć innowacyjny rozwój czipów kwantowych i powiązanych technologii półprzewodnikowych, w tym technologii opartych na materiale półprzewodnikowym lub zintegrowanych z fotoniką, sprzyjających rozwojowi sektora półprzewodników, inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” powinna wspierać działania obejmujące między innymi biblioteki projektowe na potrzeby czipów kwantowych, linie pilotażowe na potrzeby budowy czipów kwantowych oraz ośrodki testowania i walidacji czipów kwantowych produkowanych przez linie pilotażowe w celu umożliwienia ich wdrażania w przemyśle i wzmocnienia przywództwa technologicznego Unii w dziedzinie powstających technologii półprzewodnikowych.
- (23) Po czwarte, aby propagować stosowanie technologii półprzewodnikowych, zapewnić dostęp do ośrodków projektowych i linii pilotażowych oraz rozwiązać problem

związany z niedoborem wykwalifikowanej siły roboczej w całej Unii, inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” powinna nadal zapewniać państwom członkowskim możliwość wspierania co najmniej jednego centrum kompetencji w dziedzinie półprzewodników w każdym państwie członkowskim, poprzez zwiększenie kompetencji istniejących centrów lub tworzenie nowych ośrodków.

- (24) Po piąte fotonika i fotoniczne układy scalone są kluczowymi technologiami prorozwojowymi dla wielu sektorów strategicznych, w tym telekomunikacji, ośrodków przetwarzania danych, sztucznej inteligencji, detekcji, opieki zdrowotnej, sektora motoryzacyjnego, przemysłu lotniczego i technologii kwantowych. Umożliwiają one szybką transmisję danych, energooszczędne przetwarzanie i zaawansowane zdolności w zakresie detekcji i w związku z tym mają kluczowe znaczenie dla wiodącej pozycji technologicznej Unii, jej konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw. Unia dysponuje dużymi zdolnościami w zakresie badań naukowych i innowacji oraz zajmuje czołową pozycję w kilku segmentach łańcucha wartości w dziedzinie fotoniki. Konieczne są jednak dalsze wysiłki na rzecz wzmocnienia zdolności Unii w zakresie projektowania, tworzenia prototypów, wdrażania na skalę przemysłową i wielkoskalowej produkcji fotonicznych układów scalonych i powiązanych fotonicznych technologii półprzewodnikowych. Aby przyspieszyć rozwój technologii w dziedzinie fotoniki i fotonicznych układów scalonych, konieczne jest zatem wspieranie rozwoju bibliotek projektowych i narzędzi projektowych, wzmocnienie technologii produkcyjnych i platform materiałowych oraz wzmocnienie linii pilotażowych i ogólnodostępnych zakładów produkcyjnych na wielu platformach materiałowych. Działania te powinny ułatwiać tworzenie prototypów, testowanie, walidację i wykorzystanie w przemyśle, w tym za pomocą zaawansowanych technologii integracji i instalacji w obudowie, oraz przyczyniać się do wzmocnienia unijnego ekosystemu układów fotonicznych, zwiększenia suwerenności technologicznej Unii i przyspieszenia przemysłowego wdrażania innowacyjnych technologii fotonicznych w całej Unii.
- (25) Po szóste Komisja powinna nadal wspierać „Fundusz na rzecz Czipów”, tj. specjalny instrument wsparcia inwestycji w półprzewodniki mający na celu wzmocnienie europejskiego ekosystemu półprzewodników poprzez wspieranie przedsiębiorstw typu start-up, przedsiębiorstw scale-up i MŚP, proponując rozwiązania opierające się na instrumentach zarówno kapitałowych, jak i dłużnych, w tym instrument łączy w ramach Funduszu InvestEU ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523³⁵ oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie inne odpowiednie programy inwestycyjne na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2028–2034, w ścisłej współpracy z Grupą Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz wraz z innymi partnerami wykonawczymi, takimi jak krajowe banki prorozwojowe i krajowe instytucje prorozwojowe. Działania w ramach Funduszu na rzecz Czipów powinny wspierać rozwój dynamicznego i odpornego ekosystemu półprzewodników przez zapewnienie możliwości zwiększenia dostępności środków finansowych na rzecz wspierania rozwoju przedsiębiorstw typu start-up oraz MŚP, a także inwestycji w całym łańcuchu wartości półprzewodników, w tym inwestycji na rzecz innych przedsiębiorstw w łańcuchu wartości półprzewodników. W związku z tym należy zapewnić wsparcie i jasne wytyczne, w szczególności dla MŚP, aby pomóc im w składaniu wniosków. W tym kontekście oczekuje się, że

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/523/oj>).

Europejska Rada ds. Innowacji będzie zapewniać dalsze specjalne wsparcie w postaci dotacji i inwestycji kapitałowych na rzecz innowatorów wysokiego ryzyka, którzy tworzą rynek.

- (26) Aby jeszcze bardziej wzmocnić przywództwo technologiczne i konkurencyjność przemysłową Unii w dziedzinie półprzewodników, należy wprowadzić pojęcie „wielkich wyzwań” w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”. Te wielkie wyzwania powinny koncentrować się na rozwoju, integracji i przemysłowym wdrażaniu obiecujących i krytycznych technologii półprzewodnikowych i powiązanych technologii o kluczowym znaczeniu dla Unii. Wielkie wyzwania powinny wspierać zaawansowane działania badawczo-rozwojowe mające na celu umożliwienie rozwoju technologii półprzewodnikowych nowej generacji, w tym technologii leżących u podstaw sztucznej inteligencji, chmury obliczeniowej, ośrodków przetwarzania danych i infrastruktury brzegowej, ze szczególnym naciskiem na zwiększenie efektywności energetycznej, zabezpieczenie zdolności w zakresie najnowocześniejszych technologii i wzmocnienie atutów Unii w obszarze produkcji. Powinny one również być ukierunkowane na wyeliminowanie kluczowych przeszkód technologicznych, co obejmuje wyzwania związane z miniaturyzacją, efektywnością energetyczną, zrównoważonym rozwojem, niejednorodną integracją, bezpieczeństwem, niezawodnością i zdolnością produkcyjną. Aby zmaksymalizować ich wpływ, wielkie wyzwania powinny przyczyniać się do wzmocnienia ekosystemu półprzewodników w całej Unii poprzez wspieranie współpracy w całym łańcuchu wartości półprzewodników, w tym z odpowiednimi sektorami wertykalnymi. W szczególności powinny one wspierać zorganizowaną współpracę między podmiotami opracowującymi półprzewodniki a branżami je wykorzystującymi w celu osiągnięcia przewagi konkurencyjnej w zastosowaniach o kluczowym znaczeniu dla suwerenności technologicznej i bazy przemysłowej Unii. Ponadto wielkie wyzwania powinny w dalszym ciągu zapewniać integrację i dostosowanie wysiłków w ramach istniejącej infrastruktury, w tym linii pilotażowych, oraz promować ich ukierunkowanie na zastosowania przemysłowe. Powinny one ułatwiać transfer, zwiększanie poziomu dojrzałości i absorpcję technologii opracowanych w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, w tym poprzez działania związane z tworzeniem prototypów, testowaniem, walidacją, demonstracją, wstępnym wdrożeniem przemysłowym i integracją ze środowiskami produkcyjnymi.
- (27) Centra kompetencji powinny przyczyniać się do utrzymania wiodącej pozycji Unii pod względem badań nad czipami, rozwoju i innowacji oraz zdolności projektowych w tym obszarze. Dla osiągnięcia tego celu kluczowe znaczenie ma wspieranie potencjału ludzkiego i umiejętności poprzez kształcenie w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki do poziomu podoktorskiego. W szczególności centra kompetencji powinny świadczyć usługi na rzecz zainteresowanych stron z sektora półprzewodników, w tym na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i MŚP. Usługi te mogą na przykład obejmować ułatwianie dostępu do linii pilotażowych i wirtualnej platformy projektowej, zapewnianie szkoleń i rozwoju umiejętności, wsparcie w znalezieniu inwestorów, wykorzystanie istniejących kompetencji lokalnych lub dotarcie do odpowiednich sektorów wertykalnych. Usługi te powinny być świadczone w sposób otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący. Każde centrum kompetencji powinno łączyć się z europejską siecią centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników i wchodzić w jej skład oraz powinno działać jako punkt dostępu do innych węzłów sieci. W tym względzie należy zmaksymalizować synergie z podobnymi istniejącymi strukturami, takimi jak europejskie centra innowacji cyfrowych utworzone w ramach programu „Cyfrowa Europa”

ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694³⁶. Przykładowo, państwa członkowskie mogłyby wyznaczyć istniejące europejskie centrum innowacji cyfrowych ukierunkowane na półprzewodniki jako centrum kompetencji do celów niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostanie naruszony zakaz podwójnego finansowania.

- (28) Aby ułatwić dostęp do fachowej wiedzy technicznej i zapewnić rozpowszechnianie wiedzy w całej Unii, a także wspierać różne inicjatywy na rzecz umiejętności, sieć centrów kompetencji ustanowiona w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy” powinna nadal otrzymywać wsparcie w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”. W tym celu Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów ustanowione rozporządzeniem Rady (UE) 2021/2085³⁷ powinno określić procedurę regulującą kontynuację wsparcia dla centrów kompetencji, w tym kryteria wyboru, a także dalsze szczegóły dotyczące realizacji zadań i funkcji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Centra kompetencji tworzące sieć powinny być wybierane przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów oraz powinny mieć znaczną ogólną autonomię w określaniu swojej organizacji, składu i metod pracy. Ich organizacja, skład i metody pracy muszą być jednak zgodne z celami niniejszego rozporządzenia oraz przyczyniać się do ich realizacji.
- (29) Prowadzone przez Unię prace związane z umiejętnościami i edukacją mają zasadnicze znaczenie dla dalszego rozwoju unijnego ekosystemu półprzewodników. W tym celu należy wykorzystać strategiczny plan w dziedzinie kształcenia STEM³⁸ i przewidziane w nim działania, a inicjatywy takie jak pakt na rzecz umiejętności³⁹, akademie umiejętności⁴⁰, wspólne europejskie programy studiów⁴¹, inicjatywa na rzecz przenoszenia umiejętności⁴² i sojusze w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie⁴³ powinny przyczynić się do opracowania konkretnych działań dla sektora półprzewodników. Podobnie, aby przyciągnąć do Unii utalentowanych specjalistów spoza UE, należy zbadać synergie z inicjatywami ułatwiającymi międzynarodową rekrutację, takimi jak unijna pula talentów⁴⁴.
- (30) Dostęp do infrastruktury finansowanej ze środków publicznych, takiej jak ośrodki pilotażowe i testowe, oraz dostęp do centrów kompetencji powinien być otwarty dla szerokiego grona użytkowników i powinien być przyznawany na przejrzystych

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/694/oj>).

³⁷ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/2085 z dnia 19 listopada 2021 r. ustanawiające wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 219/2007, (UE) nr 557/2014, (UE) nr 558/2014, (UE) nr 559/2014, (UE) nr 560/2014, (UE) nr 561/2014 i (UE) nr 642/2014 (Dz.U. L 427 z 30.11.2021, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2085/oj>).

³⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategiczny plan w dziedzinie kształcenia STEM: umiejętności na rzecz konkurencyjności i innowacji”.

³⁹ https://pact-for-skills.ec.europa.eu/index_pl.

⁴⁰ <https://digital-strategy.ec.europa.eu/pl/news/new-digital-skills-academies-support-eus-technological-sovereignty-competitiveness-and-preparedness>.

⁴¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Projekt dyplomu europejskiego”.

⁴² https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/15892-Fair-labour-mobility-package-Skills-portability-1-digitalised-cross-border-portability-of-qualifications-and-skills_pl.

⁴³ <https://education.ec.europa.eu/education-levels/higher-education/european-universities-initiative/map>.

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1047 z dnia 29 kwietnia 2026 r. w sprawie ustanowienia Unijnej Puli Talentów.

i niedyskryminacyjnych zasadach oraz na warunkach rynkowych (lub na podstawie kosztów powiększonych o rozsądną marżę) dla dużych przedsiębiorstw, natomiast MŚP i instytuty naukowe powinny móc korzystać z preferencyjnego dostępu lub obniżonych cen, co powinno ułatwić szerszy udział w innowacjach w dziedzinie półprzewodników oraz wesprzeć rozwój i rozpowszechnianie zdolności przemysłowych w całej Unii. Ponadto działania w zakresie badań naukowych i innowacji w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, w tym infrastruktura technologiczna, powinny również przynosić korzyści sektorowi obronnemu, bez uszczerbku dla dalszych działań na rzecz rozwoju produktów i technologii związanych z obronnością, które to działania mogą być prowadzone na podstawie rozporządzenia (UE) 2025/2643.

- (31) Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” osiągnie sukces tylko wtedy, gdy państwa członkowskie oraz Unia będą podejmowały wspólne starania, aby pokryć znaczące koszty kapitałowe oraz zapewnić powszechną dostępność zasobów na potrzeby wirtualnego projektowania, testowania i pilotażowego wdrażania projektów oraz upowszechniania wiedzy, umiejętności i kompetencji. W stosownych przypadkach, z uwagi na specyfikę odnośnych działań, cele inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, w szczególności działania w ramach Funduszu na rzecz Czipów, powinny zostać również objęte wsparciem instrumentu łączonego w ramach Funduszu InvestEU. Wsparcie w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” należy wykorzystywać do reagowania, w sposób proporcjonalny i efektywny kosztowo, na niedoskonałości rynku lub niedostateczny poziom inwestycji, będące konsekwencją wysokiej kapitałochłonności, wysokiego ryzyka i złożonego krajobrazu ekosystemu półprzewodników, a działania nie powinny powielać ani wypierać finansowania prywatnego, ani też zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym. Działania te powinny tworzyć wyraźną wartość dodaną w całej Unii.
- (32) Ponadto inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” powinna w dalszym ciągu opierać się na solidnej bazie wiedzy oraz wzmacniać synergię z działaniami wspieranymi obecnie przez Unię i państwa członkowskie za pośrednictwem programów i działań w zakresie badań naukowych i innowacji dotyczących półprzewodników oraz rozwoju części łańcucha wartości, w szczególności programów „Horyzont Europa” i „Cyfrowa Europa”, w celu wzmocnienia pozycji Unii jako globalnego gracza w dziedzinie technologii półprzewodnikowej i ich zastosowań, o rosnącym udziale w globalnej produkcji, zgodnie z komunikatem Komisji zatytułowanym „Cyfrowy Kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie”⁴⁵. Ponadto oczekuje się, że w celu uzupełnienia finansowania inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” uruchomione zostaną inwestycje prywatne, które przyczynią się do realizacji jej celów. Jako uzupełnienie tych działań w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” prowadzona będzie ścisła współpraca z innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym z sojuszem przemysłowym na rzecz półprzewodników.
- (33) Badania i rozwój w Unii są coraz bardziej narażone na praktyki mające na celu sprzeniewierzenie informacji poufnych, tajemnic przedsiębiorstwa i danych chronionych, takie jak kradzież własności intelektualnej, przymusowe transfery technologii i szpiegostwo gospodarcze. Aby zapobiec negatywnym skutkom dla interesów Unii i dla celów inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, konieczne jest przyjęcie podejścia mającego na celu zapewnienie ochrony dostępu do szczególnie chronionych

⁴⁵ Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Cyfrowy Kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie, COM(2021) 118 final, 9 marca 2021 r.

informacji handlowych lub rezultatów oraz ich wykorzystywania, w tym danych i know-how, bezpieczeństwa i przenoszenia własności rezultatów, a także treści chronionych prawami własności intelektualnej powstałych w związku z działaniami wspieranymi w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” lub w wyniku tych działań. Aby zapewnić tę ochronę, wszelkie działania wspierane w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” oraz finansowane w ramach programów „Horyzont Europa” i „Cyfrowa Europa”, jak również w ramach programów stanowiących ich kontynuację w okresie obowiązywania kolejnych wieloletnich ram finansowych powinny być zgodne z odpowiednimi przepisami tych programów, takimi jak przepisy dotyczące uczestnictwa podmiotów mających siedzibę w państwach trzecich stowarzyszonych z programem, umów o udzielenie dotacji, własności i ochrony, bezpieczeństwa, wykorzystywania i upowszechniania, przeniesienia własności rezultatów i udzielenia na nie licencji oraz praw dostępu. Możliwe jest ustanowienie przepisów szczególnych w trakcie realizacji tych programów, w szczególności w odniesieniu do ograniczeń w zakresie przenoszenia własności rezultatów i udzielania na nie licencji zgodnie z art. 40 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/695 oraz ograniczeń w zakresie uczestnictwa podmiotów prawnych mających siedzibę w konkretnych państwach trzecich stowarzyszonych z programem lub w innych państwach trzecich ze względu na aktywa strategiczne, strategiczne interesy, autonomię strategiczną lub bezpieczeństwo strategiczne Unii i jej państw członkowskich, zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/695 oraz art. 12 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2021/694. Ponadto przetwarzanie szczególnie chronionych informacji handlowych, bezpieczeństwo, poufność, ochrona tajemnic przedsiębiorstwa i praw własności intelektualnej powinny być regulowane prawem Unii, w tym dyrektywą 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943⁴⁶, oraz prawem krajowym. Komisja i państwa członkowskie mogą chronić transfery technologii ze względów związanych z unijnymi i narodowymi interesami bezpieczeństwa w związku z inwestycjami w obiekty objęte zakresem niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452.

- (34) Aby zwiększyć upowszechnianie półprzewodników zaprojektowanych w Unii, wyprodukowanych w Unii lub zaprojektowanych i wyprodukowanych w Unii w przemysłowych łańcuchach wartości, konieczne jest promowanie ściślejszych powiązań między podażą półprzewodników a popytem przemysłowym na rynku niższego szczebla, przy jednoczesnym zachowaniu spójności z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii i regułami konkurencji. W szczególności wzmocniona koordynacja między dostawcami technologii półprzewodnikowych a użytkownikami powinna ułatwić określanie popytu zagregowanego, opracowanie wspólnych wymogów technicznych oraz opracowanie rozwiązań dostosowanych do potrzeb przemysłu Unii. Taka koordynacja jest szczególnie istotna w kluczowych sektorach, takich jak przetwarzanie w chmurze, przemysł motoryzacyjny, przemysł lotniczy, telekomunikacja, obronność i robotyka, które charakteryzują się wymogami w zakresie wysokiej wydajności, bezpieczeństwa, niezawodności i efektywności energetycznej oraz w których półprzewodniki stanowią kluczową technologię prorozwojową na rzecz innowacji, transformacji cyfrowej i autonomii strategicznej. W tych sektorach wczesne zaangażowanie użytkowników na etapie projektowania

⁴⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

i rozwoju może znacznie skrócić czas wprowadzania produktu na rynek, poprawić integrację systemu oraz zapewnić, aby rozwiązania w zakresie półprzewodników były adekwatne do zakładanych celów i dostosowane do zmieniających się norm przemysłowych i ograniczeń operacyjnych. W tym celu Komisja powinna, we współpracy z państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami, stworzyć niezbędne warunki dla sojuszu na rzecz półprzewodników, aby ułatwić nawiązywanie kontaktów w przemyśle, działania w zakresie współprojektowania oraz inicjatywy oparte na współpracy, w tym za pośrednictwem forum popytu, z myślą o wypełnieniu luki między podażą a popytem, wspieraniu ekosystemów innowacji i przyspieszeniu wdrażania rozwiązań opartych na półprzewodnikach w Unii, zgodnie z unijnymi regułami konkurencji i w sposób spójny z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. W odniesieniu do półprzewodników wykorzystywanych w sektorze obronnym i sektorze kosmicznym, które są wysoce wyspecjalizowane i muszą działać w niezawodny sposób w ekstremalnych i wrogich środowiskach, Komisja powinna nadal koordynować działania w ramach unijnego obserwatorium technologii krytycznych dla przestrzeni kosmicznej i obronności.

- (35) W sektorach kosmicznym i obronnym działania mające na celu identyfikację luk, słabych punktów i potrzeb będą kontynuowane w ramach już ustanowionego unijnego obserwatorium technologii krytycznych (OCT). Szczegółowe plany działania UE w zakresie technologii dla przestrzeni kosmicznej i obronności, w tym w zakresie półprzewodników, stanowiące odpowiedź na utworzenie OCT oraz obejmujące badania naukowe, innowacje i wdrażanie w skali przemysłowej, będą stanowić podstawę programu prac UE w zakresie działań na rzecz rozwoju przestrzeni kosmicznej i obronności.
- (36) Forum popytu powinno umożliwiać potencjalnym odbiorcom technologii półprzewodnikowych wyrażenie swoich potrzeb i oczekiwanych specyfikacji z perspektywy zagregowanej lub branżowej, a jednocześnie powinno umożliwiać europejskim inicjatywom z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektom strategicznym zaprezentowanie ich zdolności technologicznych i proponowanych rozwiązań. Środki w ramach akceleratora popytu powinny ułatwiać funkcjonowanie platform współpracy, projektów pilotażowych i partnerstw projektowych, umożliwiając wczesną walidację i wdrażanie innowacyjnych rozwiązań w zakresie półprzewodników w Unii. Mogą one również przyczynić się do wzrostu innowacyjnych ekosystemów i ułatwić powstawanie rynków pionierskich w kluczowych sektorach, zwiększając tym samym konkurencyjność przemysłową i suwerenność technologiczną Unii. Realizacja wszystkich działań prowadzonych w ramach forum popytu i środków w ramach akceleratora popytu powinna przebiegać w pełnej zgodności z unijnym prawem konkurencji i innymi odpowiednimi przepisami prawa Unii w celu zapewnienia, aby współpraca między przedsiębiorstwami nie prowadziła do zakłóceń konkurencji ani do wymiany szczególnie chronionych informacji handlowych.
- (37) Aby wspierać powszechne wdrażanie systemów wykorzystujących zaawansowane technologie półprzewodnikowe w Unii, konieczne jest wspieranie ukierunkowanych działań, które wzmacniają współpracę i innowacje. W szczególności ułatwienie zawierania porozumień w sprawie wspólnych zamówień transgranicznych między instytucjami lub podmiotami zamawiającymi może pomóc w agregowaniu popytu, zmniejszeniu fragmentacji rynku i umożliwieniu bardziej efektywnych inwestycji w złożone i kosztowne systemy oparte na półprzewodnikach. Jednocześnie wspieranie integracji i wdrażania innowacyjnych technologii półprzewodnikowych ma zasadnicze

znaczenie dla przyspieszenia ich wykorzystania w kluczowych sektorach, w tym w infrastrukturze cyfrowej, sztucznej inteligencji i zastosowaniach przemysłowych, a tym samym dla wzmocnienia zdolności technologicznych i konkurencyjności Unii. Aby zapewnić skuteczną realizację takich działań, Komisja powinna zapewnić instytucjom zamawiającym wytyczne techniczne i prawne. Wytyczne te powinny wspierać instytucje zamawiające w stosowaniu kryteriów bezpieczeństwa dostaw, cyberbezpieczeństwa, odporności, efektywności energetycznej, charakterystyki cyklu życia, przejrzystości łańcucha dostaw i unijnej wartości dodanej przy zamawianiu systemów, w których zastosowano innowacyjne topografie i rozwiązania z zakresu półprzewodników, zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii i zobowiązaniami międzynarodowymi. W szczególności powinny one promować zamówienia przedkomercyjne, partnerstwa innowacyjne i wspólne udzielanie zamówień na procedury zdolne do tworzenia wczesnego popytu na zaufane technologie półprzewodnikowe opracowywane lub produkowane w Unii.

- (38) Z uwagi na ich znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa dostaw oraz utworzenia odpornego ekosystemu półprzewodników europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych i projekty strategiczne należy uznać za leżące w interesie publicznym. Zapewnienie bezpieczeństwa dostaw półprzewodników jest ważne również dla cyfryzacji, która umożliwia zieloną transformację wielu innych sektorów. Aby przyciągnąć inwestycje do unijnego sektora półprzewodników oraz przyczynić się do bezpieczeństwa dostaw półprzewodników i odporności unijnego ekosystemu półprzewodników, państwa członkowskie mogą stosować środki wsparcia, w tym zachęty, oraz przewidzieć wsparcie administracyjne w ramach krajowych procedur wydawania pozwoleń dla europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych. W wieloletnich ramach finansowych na lata 2028–2034 plany partnerstwa krajowego i regionalnego mogą stanowić część wsparcia, z zastrzeżeniem przepisów zawartych w tych planach. Możliwość udzielania wsparcia przez państwa członkowskie pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji Komisji w dziedzinie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE, w stosownych przypadkach. Aby zapewnić prawidłowe i skuteczne stosowanie zasad pomocy państwa, już w swoim komunikacie zatytułowanym „Akt w sprawie czipów dla Europy”⁴⁷ Komisja uznała potrzebę indywidualnej oceny pomocy państwa przyznanej zakładom produkcji półprzewodników, z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw Unii i odporności jej łańcucha dostaw przy jednoczesnym wywieraniu znaczącego pozytywnego wpływu na szerzej rozumianą gospodarkę. Ponadto procedury uznawania europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych oraz zatwierdzania pomocy państwa powinny być prowadzone, w stosownych przypadkach, równolegle w celu przyspieszenia procesu decyzyjnego. Państwa członkowskie powinny wspierać tworzenie europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych zgodnie z prawem Unii. Zapewniając środki wsparcia na rzecz europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych, państwa członkowskie powinny rozważyć ustanowienie niedyskryminujących wymogów związanych z ochroną praw własności intelektualnej i bezpieczeństwem – w tym cyberbezpieczeństwem – oraz z poufnością, a także mogą zalecić środki łagodzące w celu przeciwdziałania szczególnym ryzykom związanym z ingerencją, przymusowymi transferami technologii i kradzieżą własności intelektualnej przez podmioty z państw trzecich.

⁴⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Akt w sprawie czipów dla Europy, COM(2022) 45 final, 8 lutego 2022 r.

- (39) Aby zachęcić do tworzenia niezbędnych powiązanych zdolności projektowych, państwa członkowskie mogą udzielać wsparcia takim działaniom zgodnie z zasadami pomocy państwa, w tym na podstawie zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną⁴⁸ lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014⁴⁹.
- (40) Aby wspierać tworzenie niezbędnych zdolności wytwórczych i związanych z nimi zdolności projektowych, a tym samym zapewnić bezpieczeństwo dostaw oraz wzmocnić odporność unijnego ekosystemu półprzewodników, właściwe może być wsparcie publiczne, pod warunkiem że nie prowadzi to do zakłóceń na rynku wewnętrznym. W tym względzie konieczne jest zharmonizowanie niektórych warunków dla operatorów w zakresie realizacji konkretnych projektów na poziomie Unii, przyczyniających się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, a także ustanowienie ram uznawania europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych.
- (41) Europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych powinny zapewniać zdolności, które są zdolnościami „pierwszymi tego rodzaju” w Unii i przyczyniają się do niezbędności, odporności, dobrobytu, konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw unijnego ekosystemu półprzewodników. Czynnikiem kwalifikującym do statusu pierwszej tego rodzaju inicjatywy jest wprowadzenie na rynek wewnętrzny innowacyjnego elementu w odniesieniu do procesów wytwórczych lub produktu końcowego, który mógłby opierać się na nowych lub istniejących generacjach technologii, w tym technologiach dojrzałych lub najnowocześniejszych. Inicjatywę zapewniającą innowację w odniesieniu do procesu produkcji lub produktu końcowego, która jest podobna do innowacji już istniejącej lub już planowanej w Unii, można nadal uznać za pierwszą tego rodzaju, jeżeli można wykazać, że inicjatywa ta jest niezbędna do zapewnienia odporności i bezpieczeństwa dostaw w Unii poprzez zmniejszenie nadmiernych strategicznych zależności od przywozu z państw trzecich. Każdą taką inicjatywę należy oceniać pod względem jej wartości merytorycznej, biorąc pod uwagę na przykład odpowiednią analizę rynku, stopień koncentracji zależności i ryzyko powstania nadwyżki zdolności produkcyjnych.
- (42) Stosowne elementy innowacji w ramach pierwszych tego rodzaju inicjatyw mogłyby dotyczyć generacji technologii lub materiału do podłoża lub sposobów podejścia prowadzących do zwiększenia mocy obliczeniowej lub innych atrybutów wydajności, zwiększenia efektywności energetycznej, podniesienia poziomu ochrony, bezpieczeństwa lub niezawodności, a także do integracji nowych funkcji, takich jak sztuczna inteligencja, pojemność pamięci lub inne. Przykładem innowacji jest również integracja różnych procesów prowadząca do zwiększenia wydajności lub automatyzacji instalacji w obudowie i montażu. Jeżeli chodzi o korzyści dla środowiska, elementy innowacji obejmowałyby zmniejszenie w wymierny sposób ilości wykorzystywanej energii, wykorzystywanej wody lub wykorzystywanych chemikaliów, lub zwiększenie zdolności do recyklingu materiałów.
- (43) W celu zapewnienia, aby inwestycje publiczne w europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych i projekty strategiczne prowadziły do faktycznego zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i odporności Unii, przedsiębiorstwa ubiegające

⁴⁸ Komunikat Komisji – Zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną (C/2022/7388) (Dz.U. C 414 z 28.10.2022, s. 1).

⁴⁹ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj>).

się o uznanie ich statusu lub o wsparcie na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny wykazać, że zorganizują swój łańcuch dostaw w sposób zmniejszający zależność łańcucha dostaw od przedsiębiorstw zagranicznych. Informacje takie powinny obejmować – o ile ma to związek z działaniami podejmowanymi w ramach inicjatywy – pochodzenie podstawowego sprzętu i podłoży do wytwarzania półprzewodników oraz zakres, w jakim zamówienia od przedsiębiorstw z państw trzecich są konieczne ze względu na kwestie dotyczące wydajności technicznej. W przypadku wytwarzania półprzewodników w segmencie front-end lub back-end przedsiębiorstwa powinny również wskazać inne istotne, powiązane z daną inwestycją procesy produkcyjne w segmencie front-end lub back-end na wcześniejszych lub późniejszych etapach łańcucha wartości, realizowane w Unii i poza nią.

- (44) Aby ułatwić inwestycje w wytwarzanie półprzewodników, organy publiczne powinny uwzględnić niezbędne warunki umożliwiające zrównoważone funkcjonowanie takich zakładów, w tym dostęp do energii, wody i innych zasobów infrastruktury krytycznej. Aby wspierać długoterminową odporność i zrównoważony charakter ekosystemu półprzewodników w Unii, należy odpowiednio uwzględnić przewidywane potrzeby w zakresie zasobów i wpływ takich inwestycji na środowisko.
- (45) W przypadku gdy europejska inicjatywa z zakresu technologii półprzewodnikowych oferuje zdolność produkcyjną przedsiębiorstwom niepowiązanym z operatorem obiektu, należy w jej ramach ustanowić, wdrożyć i utrzymywać odpowiedni i skuteczny rozdział funkcjonalny w celu zapobieżenia wymianie informacji poufnych między produkcją wewnętrzną a zewnętrzną. Powinno to mieć zastosowanie do wszelkich informacji uzyskanych podczas projektowania oraz w procesach wytwórczych segmentu front-end lub segmentu back-end.
- (46) Aby daną inicjatywę można było zakwalifikować jako europejską inicjatywę z zakresu technologii półprzewodnikowych, utworzenie inicjatywy przez przedsiębiorstwo krajowe powinno mieć wyraźne pozytywne oddziaływanie, z efektem rozlewania wykraczającym poza dane przedsiębiorstwo lub dane państwo członkowskie, na łańcuch wartości półprzewodników w Unii w perspektywie średnio- do długoterminowej z myślą o zwiększeniu odporności, konkurencyjności i innowacyjności ekosystemu półprzewodników, w tym rozwoju przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, a także o przyczynianiu się do zielonej i cyfrowej transformacji Unii. Ponadto, w oparciu o to samo rozumowanie, uczestnictwo w platformie wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników („platforma”) powinno być obowiązkowe dla zakładów produkcyjnych – takich jak zakłady produkcyjne segmentu front-end i segmentu back-end, ale także dla innych zakładów produkcyjnych, takich jak zakłady produkujące sprzęt, podłoża lub materiały do wytwarzania półprzewodników. Obowiązek ten służy zwiększeniu odporności, konkurencyjności i innowacji w łańcuchach dostaw ekosystemu półprzewodników. Na potrzeby kwalifikowania jako europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych można rozważyć różne działania przedsiębiorstw krajowych mające na celu uzyskanie pozytywnego efektu mnożnikowego. Przykładami takich działań są: zapewnienie dostępu do zakładów wytwórczych za opłatą rynkową, przekazanie narzędzi projektowania procesów mniejszym przedsiębiorstwom projektowym lub wirtualnej platformie projektowej, rozpowszechnianie wyników działań badawczo-rozwojowych prowadzonych przez te zakłady, udział we współpracy badawczej z europejskimi uniwersytetami i instytutami badawczymi, współpraca z organami krajowymi lub instytucjami edukacyjnymi i zawodowymi w celu przyczynienia się do rozwoju umiejętności, przyczynianie się

do realizacji ogólnounijnych projektów badawczych lub oferowanie specjalnych możliwości wsparcia dla przedsiębiorstw typu start-up i MŚP. Za jeden ze wskaźników wyraźnego pozytywnego oddziaływania europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych na łańcuch wartości półprzewodników w Unii należy uznać wpływ na szereg państw członkowskich, w tym w odniesieniu do celów spójności.

- (47) W celu zapewnienia jasności prawa i spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia konieczne jest doprecyzowanie warunków, na jakich przedsiębiorstwo może zostać uznane za europejską inicjatywę z zakresu technologii półprzewodnikowych. Doświadczenia związane z wdrażaniem ram dotyczących zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/1781 pokazały, że wśród przedsiębiorstw i państw członkowskich pojawiły się wątpliwości co do tego, czy status zakładu technologii półprzewodnikowej jest uzależniony od otrzymania wsparcia publicznego. Należy zatem wyraźnie doprecyzować, że chociaż wniosek o przyznanie takiego statusu powinien odnosić się do pierwszej tego rodzaju inicjatywy, przyznanie statusu nie powinno być uzależnione od otrzymania środków wsparcia lub pomocy administracyjnej. W związku z tym pierwsze tego rodzaju inicjatywy mogą uzyskać status europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowej niezależnie od tego, czy korzystają z finansowania publicznego, pod warunkiem że spełniają odpowiednie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (48) Ważne jest, aby europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych nie podlegały eksterytorialnemu stosowaniu obowiązków świadczenia usług publicznych nakładanych przez państwa trzecie w sposób, który mógłby osłabić ich zdolność do użytkowania lub powrotnego wywozu produktu końcowego pochodzącego z ich infrastruktury, oprogramowania, usług, obiektów, aktywów, zasobów, własności intelektualnej lub know-how niezbędnych do wypełnienia ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, w szczególności obowiązków związanych z bezpieczeństwem dostaw.
- (49) Z uwagi na szybki rozwój technologii półprzewodnikowych oraz w celu wzmocnienia przyszłej konkurencyjności przemysłowej Unii, europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych powinny inwestować w Unii w ciągle innowacje w celu osiągnięcia konkretnych postępów w dziedzinie technologii półprzewodnikowych lub w celu przygotowania technologii nowej generacji. Takie inicjatywy powinny mieć możliwość prowadzenia testów i doświadczeń dotyczących nowych rozwiązań w drodze preferencyjnego dostępu do linii pilotażowych utworzonych w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy” przewidzianej w rozporządzeniu (UE) 2023/1781 oraz inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, przy zastosowaniu procedury przyspieszonego rozpatrywania wniosków. Żaden taki preferencyjny dostęp nie powinien wykluczać skutecznego dostępu na sprawiedliwych warunkach dla innych zainteresowanych przedsiębiorstw, w szczególności przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, do linii pilotażowych, ani utrudniać im takiego dostępu. Biorąc pod uwagę znaczenie wykwalifikowanej i posiadającej odpowiednie umiejętności siły roboczej dla osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych powinny wspierać unijny zasób talentów poprzez rozwijanie i wdrażanie szkoleń w zakresie kształcenia i umiejętności oraz zwiększanie puli wykwalifikowanej i posiadającej odpowiednie umiejętności siły roboczej.

- (50) Aby umożliwić przeprowadzenie jednolitej i przejrzystej procedury uzyskiwania statusu europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych, decyzję o przyznaniu takiego statusu powinna przyjmować Komisja na wniosek pojedynczego przedsiębiorstwa lub konsorcjum złożonego z większej liczby przedsiębiorstw. Status powinien być otwarty zarówno dla instalacji nowej inicjatywy z zakresu wytwarzania półprzewodników, jak i dla znaczącego zwiększenia skali lub innowacyjnej transformacji istniejącej inicjatywy z zakresu wytwarzania półprzewodników. Aby uwzględnić znaczenie skoordynowanego i wspólnego wdrażania planowanego obiektu, w stosownych przypadkach w swojej ocenie Komisja powinna wziąć pod uwagę gotowość jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby, w których wnioskodawca zamierza utworzyć swoje inicjatywy, do wsparcia procesu tworzenia takich inicjatyw. Ponadto przy ocenie wykonalności biznesplanu Komisja może wziąć pod uwagę ogólną historię wnioskodawcy, a także istnienie odpowiednich środków ochrony własności intelektualnej i szczególnie chronionych informacji handlowych.
- (51) W świetle praw przysługujących z tytułu uznania za europejską inicjatywę z zakresu technologii półprzewodnikowych Komisja powinna monitorować, czy inicjatywy, którym przyznano ten status, nadal spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli nie ma to już miejsca, Komisja powinna mieć prawo do ponownego zbadania oraz, w razie potrzeby, uchylenia statusu i, co za tym idzie, związanych z nim praw. Wszelkie decyzje o uchyleniu takiego statusu powinny być podejmowane wyłącznie po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników oraz powinny być właściwie uzasadnione. W związku z tym, przedsiębiorstwo prowadzące europejską inicjatywę z zakresu technologii półprzewodnikowych powinno mieć możliwość proaktywnego wystąpienia o przegląd okresu obowiązywania statusu lub planów wdrożenia, w przypadku gdy nieprzewidziane okoliczności zewnętrzne – takie jak poważne zakłócenia wywierające bezpośredni wpływ ekonomiczny na uznaną inicjatywę – mogą wpływać na jego zdolność do spełnienia mających zastosowanie kryteriów.
- (52) Aby wzmocnić suwerenność technologiczną, odporność, niezbędność, konkurencyjność i potencjał gospodarczy Unii w sektorze półprzewodników, konieczne jest określenie i wspieranie projektów o znaczeniu strategicznym realizowanych przez przedsiębiorstwa krajowe w całym łańcuchu wartości półprzewodników. Projekty strategiczne dotyczące półprzewodników powinny otrzymywać wsparcie z programów, funduszy i instrumentów finansowych Unii, zgodnie z celami określonymi w rozporządzeniu ustanawiającym te fundusze i programy oraz bez uszczerbku dla kolejnych wieloletnich ram finansowych (na lata 2028–2034). W szczególności te projekty strategiczne powinny otrzymać pieczęć konkurencyjności, jeżeli spełniają warunki określone w rozporządzeniu (UE) 2026/XXX [w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu Konkurencyjności] („EFK”) ([1]), jako wysokiej jakości projekty, które przyczyniają się do realizacji celu Europejskiego Funduszu Konkurencyjności. Projekty strategiczne powinny przyczyniać się do realizacji celów leżących we wspólnym interesie Unii i wzmocniać zdolność Unii w zakresie projektowania, produkcji i integracji zaawansowanych technologii półprzewodnikowych oraz powinny wykazywać wyraźną unijną wartość dodaną i wymiar transgraniczny, w szczególności poprzez współpracę między państwami członkowskimi lub skoordynowane wsparcie publiczne. Powinny one przyczyniać się do zwiększenia odporności i solidności unijnego ekosystemu półprzewodników, w tym poprzez wyeliminowanie wąskich gardeł, wzmocnienie łańcuchów dostaw półprzewodników oraz zwiększenie innowacji i wykorzystania

w przemyśle. Do udziału w projektach strategicznych należy zachęcać innowacyjne MŚP i małe spółki o średniej kapitalizacji.

- (53) Zarówno projekty strategiczne, jak i europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych powinny móc koncentrować się nie tylko na najnowocześniejszych generacjach półprzewodników, ale również na innowacyjnych istniejących i dojrzałych generacjach technologii, jeżeli jest to konieczne do zachowania i wzmocnienia konkurencyjności, odporności i bezpieczeństwa dostaw w Unii w odniesieniu do technologii półprzewodnikowych i zastosowań przemysłowych o znaczeniu strategicznym. W celu zapewnienia, aby projekty strategiczne skutecznie przyczyniały się do długoterminowej konkurencyjności Unii, projekty takie powinny wspierać rozwój lub wdrażanie krytycznych zdolności, technologii lub możliwości w Unii. Powinno to obejmować w szczególności działania, które zmniejszają strategiczne zależności i wzmacniają przywództwo technologiczne Unii w kluczowych segmentach łańcucha wartości półprzewodników, w tym poprzez wspieranie, rozwijanie lub zabezpieczanie krytycznych technologii i zdolności w Unii.
- (54) W przypadku gdy projekty strategiczne są wdrażane w wielu lokalizacjach, powinny być one realizowane przez jedno konsorcjum i powinny funkcjonować jako podmiot zintegrowany, aby zapewnić spójność, efektywność i skuteczną koordynację działań.
- (55) W świetle strategicznego charakteru sektora półprzewodników i jego znaczenia dla bezpieczeństwa udział w projektach strategicznych powinien podlegać odpowiednim warunkom. Zgodnie z art. 136 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509⁵⁰ możliwe będzie ograniczenie lub wykluczenie udziału niektórych podmiotów, jeżeli taki udział zagrażałby aktywom strategicznym Unii lub byłby sprzeczny z interesami strategicznymi, autonomią strategiczną lub bezpieczeństwem strategicznym Unii. Co do zasady udział w projektach strategicznych powinien być ograniczony do podmiotów prawnych mających siedzibę w Unii. Na zasadzie odstępstwa i w należycie uzasadnionych przypadkach udział można jednak rozszerzyć na podmioty mające siedzibę w państwach trzecich, pod warunkiem że taki udział jest zgodny z mającymi zastosowanie warunkami i zabezpieczeniami oraz nie zagraża aktywom strategicznym Unii ani nie osłabia interesów strategicznych, autonomii strategicznej lub bezpieczeństwa strategicznego Unii.
- (56) Aby zapewnić elastyczność i odzwierciedlić rozwój technologiczny i zmieniające się potrzeby rynkowe, w niniejszym rozporządzeniu należy określić wykaz orientacyjnych obszarów technologicznych dla projektów strategicznych. Należy przekazać Komisji uprawnienia do zmiany tego wykazu zgodnie z art. 290 TFUE w celu aktualizacji tych obszarów w świetle zmian technologicznych i zmian na rynku istotnych dla sektora półprzewodników. Aby zapewnić spójną i skuteczną identyfikację oraz wybór projektów strategicznych, Komisja, uwzględniając opinię Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, powinna określić obszary priorytetowe i sporządzić wykaz tematów potencjalnych projektów. Działania wspierające takie projekty powinny być realizowane, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów, zgodnie z rozporządzeniem regulującym jego działanie i zgodnie z jego programami prac. Aby wzmocnić suwerenność Unii i zapewnić bezpieczeństwo dostaw najnowocześniejszych półprzewodników, należy

⁵⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

priorytetowo potraktować utworzenie otwartej fabryki posiadającej zdolności w zakresie wytwarzania zaawansowanych półprzewodników w Unii, która powinna działać, w stosownych przypadkach, w oparciu o otwarty dostęp dla różnych użytkowników. Ten projekt strategiczny można by uzupełnić innymi projektami strategicznymi dotyczącymi na przykład pamięci, projektowania i innych technologii półprzewodnikowych.

- (57) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów powinno realizować działania wspierające projekty strategiczne za pośrednictwem swojego programu prac, w tym w drodze zaproszeń do składania wniosków zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami. Wnioski powinny być oceniane zgodnie z procedurami i kryteriami określonymi w ramach regulujących działanie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów. Aby zapewnić efektywność i uniknąć powielania ocen, przy wyznaczaniu projektów strategicznych Komisja powinna opierać się na wynikach oceny przeprowadzonej przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów. Projekty wybrane do finansowania przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów i spełniające kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu powinny kwalifikować się do wyznaczenia jako projekty strategiczne.
- (58) Wyznaczenie projektu jako projektu strategicznego powinno pozostawać bez uszczerbku dla wyników decyzji w sprawie finansowania podjętych w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów. Projekty, których nie wybrano do finansowania unijnego, powinny jednak mieć możliwość uzyskania statusu projektu strategicznego, za zgodą wnioskodawcy, aby móc korzystać z praw i obowiązków związanych z tym statusem na mocy niniejszego rozporządzenia. Prawa obejmują włączenie projektów strategicznych do forum popytu, ewentualne otrzymanie wsparcia publicznego i administracyjnego oraz uzyskanie statusu nadrzędnego interesu publicznego i ewentualnie statusu projektów o najwyższym możliwym znaczeniu krajowym istotnego dla procedur wydawania pozwoleń, natomiast obowiązki to obowiązki, które mają także zastosowanie do europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych, takie jak udział w platformie wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników, oraz obowiązek przyjmowania zamówień priorytetowych. Projekty strategiczne powinny korzystać z tych samych praw i podlegać tym samym obowiązkom co europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych, jeżeli spełniają odpowiednie wymogi, aby zapewnić spójne ramy regulacyjne i zmaksymalizować ich wkład w realizację celów Unii w sektorze półprzewodników. W stosownych przypadkach takie wyznaczenie powinno również potwierdzać ich status pierwszych tego rodzaju inicjatyw i określać czas trwania tego statusu na podstawie przewidywanego czasu trwania projektu.
- (59) W celu zapewnienia, aby projekty strategiczne nadal spełniały kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna mieć możliwość cofnięcia wyznaczenia projektu, jeżeli kryteria te nie są już spełniane lub jeżeli wyznaczenie opierało się na nieprawidłowych informacjach. Przed przyjęciem takiej decyzji Komisja powinna zapewnić zainteresowanym przedsiębiorstwom możliwość przedstawienia swojego stanowiska, zgodnie z zasadą dobrej administracji, oraz powinna uwzględnić opinię Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. W przypadku cofnięcia wyznaczenia jako projekt strategiczny projekt ten powinien utracić wszystkie prawa i obowiązki związane z tym statusem wynikające z niniejszego rozporządzenia. Takie projekty powinny jednak nadal podlegać, przez ograniczony

czas, szczególnym obowiązkom związanym z bezpieczeństwem dostaw, w przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

- (60) Aby zagwarantować proste i szybkie wydawanie pozwoleń, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby procedury wydawania pozwoleń na realizację europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych były organizowane w ramach jednej procedury opartej na jednym wniosku. Ponadto państwa członkowskie powinny wyznaczyć punkt kompleksowej obsługi działający jako pojedynczy punkt kontaktowy dla projektu, aby ułatwić i koordynować rozpatrywanie wniosków w wydajny, przejrzysty i terminowy sposób.
- (61) Konieczne jest jak najszybsze utworzenie europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych, przy jednoczesnym utrzymaniu minimalnego obciążenia administracyjnego. Z tego powodu państwa członkowskie powinny jak najszybciej rozpatrywać wnioski dotyczące planowania, budowy i działalności takich zakładów. Aby jeszcze bardziej przyspieszyć wdrażanie europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych, należy ustanowić jasne i wiążące terminy dotyczące procedur wydawania pozwoleń. W szczególności całkowity czas trwania takich procedur nie powinien przekraczać okresu 12 miesięcy od złożenia kompletnego wniosku, bez uszczerbku dla krótszych terminów określonych przez państwa członkowskie.
- (62) Biorąc pod uwagę potencjalny transgraniczny charakter europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych, państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby skutecznie współpracować i koordynować działania na szczeblu odpowiednich organów, w tym między wyznaczonymi punktami kompleksowej obsługi, w celu ułatwienia spójnych i terminowych procesów decyzyjnych.
- (63) Cyfryzacja procedur wydawania pozwoleń ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia przejrzystości, efektywności i pewności prawa. Państwa członkowskie powinny zatem utworzyć na szczeblu krajowym pojedyncze portale dostępu umożliwiające wnioskodawcom składanie wniosków i zarządzanie nimi w środowisku całkowicie cyfrowym. Wykorzystanie interoperacyjnych rozwiązań cyfrowych, w tym europejskich portfeli biznesowych, powinno ułatwić bezpieczną wymianę danych, ponowne wykorzystywanie istniejących informacji i sprawną interakcję między wnioskodawcami a właściwymi organami, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa i integralności danych. Aby zwiększyć przejrzystość i przewidywalność dla wnioskodawców, pojedynczy portal dostępu powinien dostarczać aktualnych informacji na temat statusu wniosków, mających zastosowanie procedur i terminów, a także powiadomień o decyzjach podjętych przez właściwe organy.
- (64) Podobnie, aby wspierać decyzje inwestycyjne i zmniejszyć asymetrię informacji, państwa członkowskie powinny udostępniać w internecie, w scentralizowany i łatwo dostępny sposób, odpowiednie informacje na temat procedur wydawania pozwoleń, możliwości finansowania, usług wspomagających prowadzenie działalności gospodarczej i mających zastosowanie wymogów regulacyjnych. Powinny one również zapewnić odpowiednie wykorzystanie istniejących badań, pozwoleń i zezwoleń związanych z planowaniem, budową i eksploatacją europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych, o ile jest to zgodne z prawem Unii i prawem krajowym, aby uniknąć powielania procedur administracyjnych i zmniejszyć opóźnienia. Biorąc pod uwagę strategiczne znaczenie

i konieczność pilnej realizacji europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby postępowania administracyjne i sądowe związane z wydawaniem pozwoleń były traktowane jako pilne, jeżeli i w zakresie, w jakim jest to przewidziane w prawie krajowym, przy pełnym poszanowaniu prawa do obrony oraz praw osób i społeczności, których to dotyczy.

- (65) W rozporządzeniu (UE) [202X/XX] z dnia [...] r.⁵¹ ustanowiono wspólne ramy przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko w celu przyspieszenia wdrażania kluczowych technologii w Unii, zmniejszenia zależności i wzmocnienia konkurencyjności. Należy przyspieszyć i usprawnić procedury związane z ocenami oddziaływania na środowisko w odniesieniu do planów, programów i projektów we wszystkich sektorach gospodarki, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Niektóre sektory mogą jednak wymagać przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko jeszcze szybciej. W związku z tym oraz w celu zapewnienia spójności ram prawnych regulujących oceny oddziaływania na środowisko, przy jednoczesnym uwzględnieniu dodatkowych potrzeb w zakresie przyspieszenia w niektórych sektorach strategicznych, w rozporządzeniu (UE) [202X/XX] ustanowiono specjalny zestaw narzędzi, który należy zatem stosować w kontekście niniejszego rozporządzenia. Biorąc pod uwagę zasadniczą rolę technologii półprzewodnikowych w zapewnieniu osiągnięcia celów klimatycznych Unii przez wprowadzenie nowatorskich, bardziej zrównoważonych technologii, procesów produkcji, integracji półprzewodników z technologiami neutralnymi emisyjnie oraz ich wkład w odporność i bezpieczeństwo gospodarcze Unii, europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych i projekty strategiczne w rozumieniu niniejszego rozporządzenia należy również uznać za projekty strategiczne w rozumieniu rozporządzenia (UE) [202X/XX], a zatem powinny one korzystać ze specjalnego zestawu narzędzi ustanowionego na mocy tego rozporządzenia.
- (66) W sektorze półprzewodników przedsiębiorstwa rozwijają się w wyspecjalizowanych okręgach lokalnych, które mogą przyciągać inwestycje, wspierać innowacje i budować odporne ekosystemy przemysłowe. Regiony i regionalne klastry przemysłowe odgrywają zasadniczą rolę w rozwoju i ułatwianiu tworzenia takich ekosystemów. Należy ustanowić znak europejskiego regionu doskonałości w dziedzinie półprzewodników w celu identyfikacji, uznawania i wspierania regionów w Unii, które mogą się wykazać długoterminową, skoordynowaną strategią przyjmowania, przyciągania i rozbudowywania inwestycji związanych z półprzewodnikami i łańcuchów wartości półprzewodników. Inwestorzy międzynarodowi powinni mieć możliwość znalezienia w europejskim regionie doskonałości w dziedzinie półprzewodników idealnego środowiska do rozwoju działalności związanej z półprzewodnikami. Taki znak powinna przyznawać Komisja na wniosek władz regionalnych, na podstawie spójności i wiarygodności planu inwestycyjnego dla regionu produkującego półprzewodniki oraz poziomu zaangażowania odpowiednich organów, przy czym wniosek powinien zostać zatwierdzony przez odpowiednie państwo członkowskie w celu zapewnienia koordynacji politycznej między różnymi szczeblami sektora instytucji rządowych i samorządowych.

⁵¹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko (COM/2025/984 final, 10.12.2025).

- (67) Regiony składające wniosek powinny opracować plan inwestycyjny dla regionu produkującego półprzewodniki. Środki zaproponowane w tym planie powinny dotyczyć w szczególności warunków ramowych mających na celu wzmocnienie wytwarzania półprzewodników, współpracy w zakresie badań i rozwoju, rozwoju umiejętności lub zrównoważonej infrastruktury oraz powinny sygnalizować gotowość regionów do przyjęcia inwestycji w sektorze półprzewodników.
- (68) Po otrzymaniu wspomnianego znaku region powinien uzyskać dostęp do możliwości, w tym do silniejszych partnerstw z przemysłem i instytucjami badawczymi, oraz powinien stać się bardziej atrakcyjny dla inwestorów międzynarodowych poszukujących wiarygodnych lokalizacji o dużym potencjale. Uznane regiony powinny mieć możliwość przyłączenia się do sieci europejskich regionów doskonałości w dziedzinie półprzewodników, co umożliwi im dzielenie się wiedzą, tworzenie sojuszy i zwiększanie ich wpływu w całej Unii, natomiast międzynarodowe uznanie ich strategii wzmocniłoby ich reputację jako najatrakcyjniejszych lokalizacji dla innowacji i inwestycji w sektorze półprzewodników.
- (69) Półprzewodniki są istotnymi komponentami wbudowanymi w infrastrukturę, urządzenia i systemy wykorzystywane przez podmioty krytyczne, w tym te objęte dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555⁵². Funkcjonowanie, bezpieczeństwo i ciągłość działania takich podmiotów krytycznych w coraz większym stopniu zależą od dostępności, integralności i wiarygodności komponentów półprzewodnikowych i ich dostawców. Aby zmniejszyć narażenie Unii na wstrząsy w łańcuchu dostaw i zależność od ograniczonej liczby dostawców z państw trzecich, konieczne jest zwiększenie przejrzystości i odporności w zakresie pozyskiwania półprzewodników wykorzystywanych w zamówieniach publicznych na infrastrukturę krytyczną i usługi krytyczne. Zamówienia publiczne regulowane dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE⁵³, 2014/24/UE⁵⁴ i 2014/25/UE⁵⁵ odpowiadają znacznej części popytu w Unii i mogą odgrywać strategiczną rolę w promowaniu niezawodnych i odpornych łańcuchów dostaw półprzewodników. Instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające, które nabywają infrastrukturę krytyczną, powinny uwzględniać kwestie bezpieczeństwa dostaw w całym procesie udzielania zamówień, a także powinny brać pod uwagę, w jaki sposób półprzewodniki wbudowane w zamówione urządzenia lub systemy przyczyniają się do odporności unijnego łańcucha dostaw półprzewodników, z uwzględnieniem etapów ich projektowania i produkcji. Takie przesłanki pozostają bez uszczerbku dla unijnych przepisów dotyczących cyberbezpieczeństwa.
- (70) Zachęcanie instytucji zamawiających i podmiotów zamawiających do wymagania od wykonawców przedstawienia deklaracji bezpieczeństwa dostaw dotyczącej

⁵² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 80, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj>).

⁵³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj>).

⁵⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

⁵⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj>).

pozyskiwania półprzewodników zwiększyłoby przejrzystość w łańcuchach dostaw i umożliwiłoby podejmowanie świadomych decyzji w postępowaniach o udzielenie zamówienia bez nakładania nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych i pozostawienia instytucjom zamawiającym i podmiotom zamawiającym swobody decydowania o tym, czy żądać przedstawienia takiej deklaracji we wszystkich postępowaniach o udzielenie zamówienia. Taka deklaracja powinna, w stosownych przypadkach, zawierać kluczowe elementy umożliwiające ocenę solidności łańcucha dostaw, w tym określenie zaangażowanych przedsiębiorstw, różnorodności dostawców, wartości dodanej dla odporności unijnego łańcucha dostaw półprzewodników, strategii zwiększania odporności, np. poprzez zaopatrzenie z dwóch źródeł w przedsiębiorstwach krajowych, oraz ocenę podatności na potencjalne zakłócenia, a także, w stosownych przypadkach, odpowiednie oceny ryzyka przeprowadzane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić skuteczne uwzględnienie kwestii odporności, bezpieczeństwa i europejskiej wartości dodanej łańcuchów dostaw w decyzjach dotyczących zamówień, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą określić w dokumentach zamówienia wymogi dotyczące bezpieczeństwa dostaw związane z pozyskiwaniem półprzewodników zintegrowanych w infrastrukturze, urządzeniach lub systemach objętych zamówieniem publicznym. W tym celu wymogi te mogą obejmować specyfikacje techniczne, kryteria kwalifikacji, kryteria udzielenia zamówienia lub klauzule dotyczące realizacji zamówienia. Ramy zamówień publicznych ustanowione dyrektywami 2014/24/UE, 2014/25/UE i 2009/81/WE zawierają przepisy umożliwiające instytucjom zamawiającym wykluczenie wykonawców, którzy dopuścili się poważnego wprowadzenia w błąd, zataili istotne informacje lub dostarczyli nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje w kontekście udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Przepisy te nadal mają zastosowanie do postępowań o udzielenie zamówienia prowadzonych przez krajowe instytucje zamawiające objęte niniejszym rozporządzeniem.

- (71) W tym kontekście, biorąc pod uwagę, że umowy o wolnym handlu, unie celne i Porozumienie WTO w sprawie zamówień rządowych⁵⁶ zawierają zobowiązania dotyczące dostępu do zamówień publicznych, przedsiębiorstwa z państw trzecich, które zawarły z Unią takie umowy międzynarodowe gwarantujące taki dostęp, należy uznać za wchodzące w zakres definicji przedsiębiorstw krajowych. Ponadto te umowy międzynarodowe, a także partnerstwa strategiczne w zakresie półprzewodników odzwierciedlają wzajemne zobowiązanie Unii i jej partnerów do zabezpieczenia międzynarodowych łańcuchów dostaw półprzewodników, w związku z czym przedsiębiorstwa z państw będących partnerami Unii uznaje się za równoważne z przedsiębiorstwami krajowymi.
- (72) Do celów niniejszego rozporządzenia ocena, czy dane przedsiębiorstwo jest przedsiębiorstwem krajowym lub równoważnym, powinna uwzględniać strukturę własności i kontrolę nad takim przedsiębiorstwem. Do celów oceny kontroli należy uznać, że przedsiębiorstwa są kontrolowane przez państwo trzecie lub przez podmiot prawny z państwa trzeciego, w przypadku gdy to państwo trzecie lub ten podmiot prawny są w stanie wywierać decydujący wpływ na decyzje strategiczne tego przedsiębiorstwa, bezpośrednio lub pośrednio, w tym w szczególności poprzez posiadanie prawa lub wykonywanie uprawnień do mianowania lub odwoływania

⁵⁶ Protokół zmieniający Porozumienie w sprawie zamówień rządowych (Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 2, ELI: <http://data.europa.eu/eli/prot/2014/115/oj>), który wszedł w życie w dniu 6 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 89 z 25.3.2014, s. 5).

większości członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego ocenianego przedsiębiorstwa; poprzez wyznaczanie, wyłącznie na podstawie wykonywania swoich praw głosu, większości członków organów administrujących, zarządzających lub nadzorujących ocenianego przedsiębiorstwa, sprawujących swoją funkcję podczas bieżącego lub poprzedniego roku budżetowego; poprzez samodzielne kontrolowanie – na mocy umowy z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub członkami ocenianego przedsiębiorstwa – większości praw głosu przysługujących akcjonariuszom, wspólnikom lub członkom tego ocenianego przedsiębiorstwa; poprzez posiadanie prawa do wywierania dominującego wpływu na oceniane przedsiębiorstwo na mocy umowy z tym ocenianym przedsiębiorstwem lub na mocy postanowienia jego statutu lub umowy spółki, w przypadku gdy prawo regulujące działalność tego ocenianego przedsiębiorstwa zezwala, aby podlegało ono takiej umowie lub takiemu postanowieniu; poprzez posiadanie możliwości faktycznego wykonywania prawa do wywierania dominującego wpływu na oceniane przedsiębiorstwo, nie posiadając takiego prawa; poprzez posiadanie prawa do korzystania z całości albo części aktywów ocenianego przedsiębiorstwa; poprzez zarządzanie działalnością ocenianego przedsiębiorstwa na jednolitych zasadach, przy jednoczesnym publikowaniu skonsolidowanych sprawozdań finansowych; lub poprzez ponoszenie solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania finansowe ocenianego przedsiębiorstwa lub poręczanie tych zobowiązań.

- (73) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/2014⁵⁷ uprawnia Unię do zawieszenia lub wycofania koncesji lub innych zobowiązań wynikających z międzynarodowych umów handlowych w odpowiedzi na naruszenie przez państwa trzecie zasad handlu międzynarodowego, które wpływają na interesy handlowe Unii. Wszelkie wykonywanie praw Unii wynikających z rozporządzenia (UE) 2021/167 powinno również znaleźć odzwierciedlenie w interpretacji definicji przedsiębiorstwa krajowego zawartej w niniejszym rozporządzeniu.
- (74) Oprócz wyzwań związanych z bezpieczeństwem dostaw półprzewodników coraz większą uwagę zwraca się na ryzyko cyberbezpieczeństwa związane z zaopatrywaniem się u niektórych dostawców infrastruktury krytycznej, urządzeń lub systemów krytycznych. Takie ryzyko cyberbezpieczeństwa nie powinno wchodzić w zakres rzeczowej deklaracji składanej przez podmioty gospodarcze w postępowaniach o udzielenie zamówienia obejmujących dostarczanie lub wykorzystywanie półprzewodników i powinno być regulowane mającymi zastosowanie unijnymi ramami prawnymi dotyczącymi cyberbezpieczeństwa. Niezależnie od tego podmioty gospodarcze mają zapewnić zgodność z odpowiednimi unijnymi przepisami dotyczącymi cyberbezpieczeństwa i działać zgodnie z nimi.
- (75) Biorąc pod uwagę złożoność i zmieniający się charakter łańcuchów dostaw półprzewodników, Komisja, w porozumieniu z Europejską Radą ds. Półprzewodników i odpowiednimi zainteresowanymi stronami z branży, powinna w razie potrzeby wydawać zalecenia określające konkretną infrastrukturę, konkretne urządzenia lub systemy, w przypadku których odporność łańcucha dostaw jest szczególnie ważna, biorąc pod uwagę potencjalne ryzyko w łańcuchu dostaw, a instytucje zamawiające

⁵⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/2014 z dnia 15 maja 2014 r. dotyczące wykonywania praw Unii w zakresie stosowania i egzekwowania zasad handlu międzynarodowego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 50, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/654/oj>).

i podmioty zamawiające powinny uwzględniać takie zalecenia przy przygotowywaniu i przeprowadzaniu postępowań o udzielenie zamówienia, wspierając tym samym spójne wdrażanie w całej Unii.

- (76) Aby zachować elastyczność i uniknąć nadmiernych ograniczeń w postępowaniach o udzielenie zamówienia, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny mieć możliwość niestosowania wymogów, w tym wymogów dotyczących zaopatrzenia z dwóch źródeł z udziałem przedsiębiorstw krajowych, w należycie uzasadnionych przypadkach, w tym w przypadku braku konkurencji, braku odpowiednich oferentów lub gdy zastosowanie tych wymogów prowadziłoby do nieproporcjonalnych kosztów lub niezgodności technicznych. Takie odstępstwa należy interpretować w sposób zawężający i stosować w przejrzysty sposób, tak aby nie podważać celów, jakimi są wzmocnienie odporności łańcucha dostaw półprzewodników i zagwarantowanie funkcjonowania podmiotów krytycznych.
- (77) Aby zapewnić skuteczne i spójne stosowanie środków mających na celu wzmocnienie odporności i bezpieczeństwa dostaw półprzewodników w zamówieniach publicznych, Komisja może wydawać wytyczne i ułatwić koordynację między odpowiednimi podmiotami. Takie wytyczne powinny wspierać stosowanie zaleceń określających infrastrukturę, urządzenia lub systemy, w przypadku których dostawy półprzewodników przez przedsiębiorstwa krajowe są szczególnie istotne, a także sporządzenie i ocenę deklaracji bezpieczeństwa dostaw, w tym elementów związanych z mapowaniem łańcucha dostaw, odsetkiem zaangażowanych przedsiębiorstw krajowych, strategiami odporności, takimi jak zaopatrzenie z dwóch źródeł, oraz ocenami podatności na zagrożenia i ocenami ryzyka. Wytyczne powinny również ułatwiać stosowanie wspólnych metod oceny ryzyka w łańcuchu dostaw, w szczególności w sektorach narażonych na zwiększone podatności, oraz promować wymianę najlepszych praktyk i istotnych informacji w celu zapewnienia spójnego podejścia w całej Unii i wspierania skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (78) Aby zwiększyć przejrzystość i zagwarantować bezpieczeństwo dostaw półprzewodników dla sektorów krytycznych, należy przewidzieć możliwość podjęcia przez Unię dalszych działań, w przypadku gdy zidentyfikowanemu ryzyku odpowiednio nie zaradzono. Jeżeli po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja stwierdzi, że środki zalecane instytucjom zamawiającym lub podmiotom zamawiającym w celu zaradzenia takiemu ryzyku są niewystarczające, powinna być uprawniona do przyjmowania decyzji wykonawczych określających, które organy publiczne mają wymagać od wykonawców złożenia deklaracji bezpieczeństwa dostaw oraz w odniesieniu do których procedur i produktów.
- (79) W łańcuchu dostaw półprzewodników występują zakłócenia, które mogą wyrządzić szkodę gospodarczą niektórym sektorom niższego szczebla. Sektory krytyczne związane z bezpieczeństwem publicznym, takie jak energetyka, obronność lub administracja publiczna, oraz sektory, w których półprzewodniki stanowią duży odsetek wartości produktu końcowego, takie jak sektor motoryzacyjny, centra danych lub automatyzacja przemysłowa, są szczególnie narażone na zakłócenia w łańcuchach dostaw półprzewodników. W związku z tym Komisja powinna mieć możliwość uznania ich za sektory narażone na ryzyko.
- (80) W celu doprecyzowania niezbędnych informacji, które należy uwzględnić, Komisja powinna, w stosownych przypadkach, wydać wytyczne metodyczne dotyczące sposobu przeprowadzania ocen ryzyka, które odnoszą się do opracowania strategii zaopatrzenia z dwóch źródeł, mapowania łańcucha dostaw na wyższym i niższym

szczeblu oraz analizy podatności na zagrożenia i wrażliwości na zakłócenia dostaw. W tym celu Komisja może wydać zalecenia metodyczne dotyczące sposobu przeprowadzania ocen ryzyka w odniesieniu do tych sektorów.

- (81) Aby zapewnić wysoki poziom odporności unijnego łańcucha dostaw półprzewodników, należy przewidzieć możliwość podjęcia przez Unię dalszych działań, w przypadku gdy zidentyfikowanemu ryzyku odpowiednio nie zaradzono. Jeżeli po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja stwierdzi, że środki zalecane w celu przeciwdziałania takiemu ryzyku są niewystarczające, powinna być uprawniona do przyjmowania decyzji wykonawczych określających odpowiednie środki zmniejszające ryzyko. Środki takie mogą obejmować, jeżeli jest to uzasadnione i współmierne, wymogi dotyczące dywersyfikacji źródeł dostaw, w tym zaopatrzenia z dwóch źródeł, lub gromadzenia zapasów strategicznych. Środki te powinny być ukierunkowane i proporcjonalne oraz powinny uwzględniać specyfikę danych sektorów i przedsiębiorstw, a także potrzebę zachowania funkcjonowania rynku wewnętrznego i uniknięcia nadmiernych obciążeń administracyjnych. Ocena ryzyka dla łańcucha dostaw półprzewodników powinna opierać się na obiektywnych i wiarygodnych dowodach. W tym celu Komisja powinna uwzględnić między innymi publicznie dostępne informacje, dane zgromadzone w odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji, a także oznaki powtarzających lub utrzymujących się zakłóceń w łańcuchu dostaw. Wykorzystanie takich dowodów powinno zapewnić, aby wszelkie przyjęte środki były uzasadnione, przejrzyste i proporcjonalne w stosunku do zidentyfikowanego ryzyka, przy jednoczesnym zachowaniu poufności szczególnie chronionych informacji handlowych.
- (82) Mając na uwadze ciągłość dostaw i niezawodność, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające są uprawnione do zwracania się o przedstawienie ocen ryzyka dotyczących łańcuchów dostaw półprzewodników wykonawców biorących udział w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego lub w innych procedurach finansowania publicznego, które dotyczą sektorów narażonych na ryzyko.
- (83) Celem mapowania strategicznego w sektorze półprzewodników powinno być przedstawienie analizy mocnych i słabych stron Unii w globalnych sektorach półprzewodników, z myślą o dostarczeniu podstawy dla środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw i odporność unijnego ekosystemu półprzewodników. W tym celu w ramach mapowania strategicznego należy zidentyfikować takie czynniki jak: kluczowe produkty i infrastruktura krytyczna na rynku wewnętrznym zależne od dostaw półprzewodników, główne sektory wykorzystujące półprzewodniki oraz ich bieżące i spodziewane potrzeby, kluczowe segmenty unijnego łańcucha dostaw półprzewodników, charakterystyka technologiczna, zależności od technologii i dostawców z państw trzecich, a także wąskie gardła w unijnym sektorze półprzewodników, bieżące i spodziewane zapotrzebowanie na umiejętności i dostęp do wykwalifikowanej siły roboczej, bazując na pracach europejskiego obserwatorium gromadzącego informacje na temat umiejętności utworzonego w ramach unii umiejętności, oraz, w stosownych przypadkach, potencjalny wpływ środków przewidzianych w zestawie narzędzi w razie sytuacji nadzwyczajnych. Mapowanie strategiczne powinno opierać się na publicznie i komercyjnie dostępnych danych.
- (84) W celu przygotowania się na przyszłe zakłócenia na poszczególnych etapach łańcucha wartości półprzewodników w Unii oraz handlu w Unii Komisja – wspierana przez Europejską Radę ds. Półprzewodników oraz w oparciu o wyniki mapowania strategicznego – powinna określić wskaźniki wczesnego ostrzegania i opracować ich wykaz. Wskaźniki takie mogłyby obejmować nietypowe wydłużenie czasu realizacji,

dostępność surowców, produktów pośrednich i kapitału ludzkiego potrzebnych do wytwarzania półprzewodników lub odpowiedniego sprzętu produkcyjnego, prognozowany popyt na półprzewodniki na rynku unijnym i globalnym, gwałtowny wzrost cen przekraczający zwykłą fluktuację cen, skutki awarii, ataków, klęsk żywiołowych lub innych poważnych zdarzeń, skutki polityki handlowej, taryf celnych, ograniczeń wywozowych, barier handlowych i innych środków związanych z handlem oraz skutki zamykania przedsiębiorstw, delokalizacji lub przejęcia kluczowych uczestników rynku. Działania monitorujące Komisji powinny koncentrować się na tych wskaźnikach wczesnego ostrzegania.

- (85) Ze względu na złożone, szybko ewoluujące i wzajemnie powiązane łańcuchy wartości półprzewodników, w których uczestniczą różne podmioty, konieczne jest skoordynowane podejście do monitorowania w celu zwiększenia zdolności do ograniczania ryzyk, które mogą mieć negatywny wpływ na dostawy półprzewodników, oraz lepszego zrozumienia dynamiki łańcucha wartości półprzewodników. Komisja, w konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, powinna monitorować łańcuch wartości półprzewodników, koncentrując się na wskaźnikach wczesnego ostrzegania oraz identyfikując najlepsze praktyki służące ograniczaniu ryzyka i zwiększeniu przejrzystości w łańcuchu wartości półprzewodników, w taki sposób, aby nie stanowiło to nadmiernego obciążenia administracyjnego dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP i małych spółek o średniej kapitalizacji. Istotne ustalenia, w tym informacje przekazane przez odpowiednie zainteresowane strony i stowarzyszenia branżowe, należy przekazywać Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników, aby umożliwić regularną wymianę informacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników oraz włączenie tych informacji do przeglądu monitorowania łańcuchów wartości półprzewodników.
- (86) Platforma wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników („platforma”) powinna być cyfrowym bliźniakiem łańcucha dostaw półprzewodników, mającym na celu zwiększenie przejrzystości łańcucha dostaw i lepsze informowanie przedsiębiorstw w celu zwiększenia ich odporności. Platforma powinna być przedsięwzięciem kierowanym przez branżę, które przynosi korzyści uczestniczącym w nim przedsiębiorstwom przez zwiększenie ich odporności na zakłócenia w łańcuchu dostaw półprzewodników i zmniejszenie ponoszonych przez nie kosztów badań rynkowych. Zachętą dla przedsiębiorstw do przystąpienia do platformy i dostarczania wysokiej jakości danych wejściowych powinna być wartość dodana, jaką uzyskają z rezultatów funkcjonowania platformy. Takie rezultaty mogą obejmować wytyczne opracowane przez niezależną osobę trzecią w oparciu o analizę rynku, zagregowane informacje na temat ryzyka związanego z łańcuchem dostaw półprzewodników, wyniki testów warunków skrajnych w łańcuchu dostaw półprzewodników, wczesne ostrzeżenia i wytyczne dotyczące proaktywnych środków, mające służyć tylko jednemu celowi – zwiększaniu ograniczania ryzyka w łańcuchu dostaw półprzewodników. Uczestnictwo w platformie powinno zachęcać przedsiębiorstwa do podejmowania proaktywnych działań w celu zwiększenia odporności ich łańcucha dostaw bez interwencji sektora publicznego. Z perspektywy Komisji proaktywny i odporny sektor prywatny zapewniłby niższe ryzyko uruchomienia etapu kryzysowego i wdrożenia zestawu narzędzi w razie sytuacji nadzwyczajnych.
- (87) Komisja powinna zapewnić – w drodze zaproszenia do składania wniosków – wstępne finansowanie platformy, aby wesprzeć jej utworzenie i pokryć koszty jej organizacji. W zaproszeniu należy określić jedynie minimalny zestaw wymogów bez zalecania

konkretnych rozwiązań technicznych lub dokładnych wymogów dotyczących gromadzenia danych. W gestii beneficjenta zaproszenia do składania wniosków i uczestniczących przedsiębiorstw powinno pozostawać wdrożenie modelu finansowania opartego na modelu biznesowym, który umożliwi platformie samowystarczalność w perspektywie średnioterminowej. O wartości merytorycznej i przydatności tego rodzaju platformy może świadczyć powodzenie podobnych inicjatyw, które już istnieją na szczeblu regionalnym, międzynarodowym lub w innych sektorach.

- (88) Platforma powinna być zaprojektowana w taki sposób, aby zapewniała jak największą poufność szczególnie chronionych informacji handlowych oraz zgodność [platformy] z unijnym prawem konkurencji. W szczególności platforma powinna wprowadzić odpowiednie zabezpieczenia w celu zapewnienia, aby wymiana informacji między uczestniczącymi przedsiębiorstwami była ściśle ograniczona do tego, co jest obiektywnie niezbędne i proporcjonalne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu, oraz w celu uniknięcia antykonkurencyjnej wymiany szczególnie chronionych informacji handlowych między konkurentami. Z tego powodu uczestniczące przedsiębiorstwa powinny mieć dostęp wyłącznie do własnych danych i zanonimizowanych zagregowanych sprawozdań.
- (89) Spotkania, dyskusje lub wymiana informacji między uczestniczącymi przedsiębiorstwami w ramach platformy powinny ograniczać się do tego, co jest niezbędne do osiągnięcia celów platformy, i powinny być odpowiednio dokumentowane. Należy wykluczyć wymianę szczególnie chronionych informacji handlowych między uczestnikami – w tym informacji dotyczących obecnych lub przyszłych cen, kosztów, marż, wielkości sprzedaży, poziomów produkcji, mocy produkcyjnych lub udziałów w rynku poszczególnych przedsiębiorstw⁵⁸. Platforma powinna działać w sposób chroniący niezależność uczestniczących przedsiębiorstw w podejmowaniu decyzji handlowych. Uczestniczące przedsiębiorstwa powinny pozostać odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z unijnymi i krajowymi regułami konkurencji, w tym z art. 101 TFUE.
- (90) Platforma powinna zdecydowanie zachęcać główne sektory użytkowników końcowych półprzewodników do uczestnictwa w niej, zważywszy na znaczną wartość dodaną, jaką przyniesie im to uczestnictwo. Korzyści dla uczestniczących przedsiębiorstw z sektora użytkowników końcowych mogą obejmować zwiększenie wiedzy na temat ryzyka związanego z ich własnym łańcuchem dostaw półprzewodników, a tym samym umożliwienie im wprowadzania proaktywnych środków zarządzania łańcuchem dostaw półprzewodników. Wykaz głównych sektorów użytkowników końcowych półprzewodników powinien odzwierciedlać obecne sektory, które kupują półprzewodniki w celu wytwarzania swoich produktów bezpośrednio lub pośrednio, nabywając komponenty zawierające półprzewodniki. W wykazie należy uwzględnić dostawców usług produkcji elektroniki i dystrybutorów ze względu na ważną rolę, jaką odgrywają oni w unijnym ekosystemie półprzewodników.
- (91) Z perspektywy sektora publicznego oraz w celu zapewnienia szybkiego przepływu informacji w przypadku zakłóceń w łańcuchu dostaw właściwe organy krajowe państw członkowskich powinny prowadzić aktualizowaną listę kontaktów obejmującą

⁵⁸ Więcej informacji można znaleźć w rozdziale 6 wytycznych w sprawie stosowania art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do horyzontalnych porozumień kooperacyjnych („wytyczne w sprawie porozumień horyzontalnych”).

odpowiednie przedsiębiorstwa prowadzące działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników i mające siedzibę na ich terytorium. Lista ta powinna umożliwić identyfikację odpowiednich respondentów wniosków o dobrowolne udzielenie informacji. Lista ta nie musi być wyczerpująca i należy postępować z nią w sposób zapewniający pełne poszanowanie mających zastosowanie zasad poufności.

- (92) Przyjmuje się, że pewna liczba przedsiębiorstw świadczących usługi lub dostarczających towary w zakresie półprzewodników ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego łańcucha dostaw półprzewodników w unijnym ekosystemie półprzewodników ze względu na liczbę przedsiębiorstw unijnych polegających na ich produktach, ich udział w rynku unijnym lub globalnym, ich znaczenie dla zapewnienia wystarczającego poziomu dostaw lub ewentualne skutki zakłócenia dostaw ich produktów lub usług. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, powinny identyfikować tych kluczowych uczestników rynku na swoich terytoriach i powinny prowadzić aktualizowaną listę tych uczestników. W ramach monitorowania państwa członkowskie powinny w szczególności uwzględniać integralność działalności prowadzonej przez kluczowych uczestników rynku. Zainteresowane państwo członkowskie mogłoby zwrócić uwagę Europejskiej Rady ds. Półprzewodników na takie kwestie.
- (93) Aby umożliwić przewidywanie potencjalnych niedoborów, właściwe organy krajowe powinny ostrzec Komisję, gdy dowiedzą się o ryzyku poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników lub gdy mają konkretne i wiarygodne informacje o urzeczywistnieniu się jakiegokolwiek innego istotnego czynnika ryzyka lub zdarzenia. Aby zapewnić skoordynowane podejście, Komisja powinna – gdy dowiaduje się o ryzyku poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników lub gdy ma konkretne lub wiarygodne informacje o urzeczywistnieniu się jakiegokolwiek innego istotnego czynnika ryzyka lub zdarzenia, po otrzymaniu ostrzeżenia lub dzięki informacjom od partnerów międzynarodowych – zwołać nadzwyczajne posiedzenie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w celu przedyskutowania powagi zakłóceń oraz ewentualnego zainicjowania procedury na potrzeby uruchomienia etapu kryzysowego i tego, czy właściwe, konieczne i proporcjonalne może być, aby państwa członkowskie przeprowadziły skoordynowane wspólne postępowanie o udzielenie zamówienia jako środek zapobiegawczy, a także nawiązały dialog z zainteresowanymi stronami, z myślą o określeniu, przygotowaniu i ewentualnym skoordynowaniu takich środków zapobiegawczych. Europejska Rada ds. Półprzewodników i Komisja powinny w ramach tego dialogu uwzględnić opinie zainteresowanych stron w łańcuchu wartości półprzewodników. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna doradzać Komisji w kwestii tego, czy skierować do platformy prewencyjny wniosek o udzielenie informacji. Komisja powinna konsultować się i współpracować z odpowiednimi państwami trzecimi w celu wspólnego zaradzenia zakłóceniom w łańcuchu dostaw półprzewodników, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami.
- (94) Po otrzymaniu opinii Europejskiej Rady ds. Półprzewodników Komisja powinna mieć możliwość kierowania wniosków o udzielenie informacji do przedsiębiorstw i do platformy. Jak pokazały doświadczenia związane z kilkoma zakłóceniami w łańcuchu dostaw w przeszłości oraz z trudnościami w uzyskaniu informacji niezbędnych do zaradzenia tym zakłóceniom, celem prewencyjnych wniosków o udzielenie informacji na etapie ostrzeżenia jest odpowiednie radzenie sobie z zakłóceniami w łańcuchu dostaw przed uruchomieniem etapu kryzysowego oraz zapewnienie wkładu w dokładne oceny ewentualnego kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników.

- (95) Należy uznać, że przedsiębiorstwa aktywnie uczestniczące w platformie wypełniły swój obowiązek wymiany informacji z Komisją w przypadkach zakłóceń w łańcuchu dostaw, a zatem powinny być zwolnione – przed etapem kryzysowym – z obowiązku udzielania odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji. Aktywnie uczestnicząc w platformie, przedsiębiorstwa te wykazują silne zaangażowanie na rzecz proaktywnego ograniczania ryzyka w swoim łańcuchu dostaw. Przedsiębiorstwa aktywnie uczestniczące w platformie należy zatem chronić przed potencjalnym dodatkowym obciążeniem administracyjnym wynikającym z konieczności odpowiadania na wnioski Komisji o udzielenie informacji. Komisja powinna bez zbędnej zwłoki przedstawić Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników najważniejsze ustalenia wynikające z uzyskanych odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji przed etapem kryzysowym. Aby chronić przedsiębiorstwa uczestniczące w platformie przed nadmiernym wpływem zagranicznym i chronić tajemnice przedsiębiorstwa, należy zakazać platformie odpowiadania na wszelkie wnioski o udzielenie informacji inne niż wnioski kierowane przez Komisję, bez uszczerbku dla spoczywających na platformie obowiązków wynikających z prawa Unii lub prawa krajowego.
- (96) W przypadku wystąpienia konkretnych, poważnych i wiarygodnych dowodów na wystąpienie kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników należy uruchomić etap kryzysowy. Kryzys związany z niedoborem półprzewodników występuje w przypadku poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników lub poważnych przeszkód w handlu półprzewodnikami w Unii, prowadzących do znaczących niedoborów półprzewodników, produktów pośrednich lub surowców lub materiałów przetworzonych, a takie znaczące niedobory uniemożliwiają dostarczanie, naprawę i konserwację podstawowych produktów wykorzystywanych przez sektory krytyczne, na przykład sprzętu medycznego i diagnostycznego, w stopniu, w jakim taki kryzys miałby poważny negatywny wpływ na funkcjonowanie sektorów krytycznych ze względu na ich wpływ na społeczeństwo, gospodarkę i bezpieczeństwo Unii.
- (97) Aby zapewnić sprawną i skuteczną reakcję na taki kryzys związany z niedoborem półprzewodników, w przypadku gdy Komisja dowiaduje się o potencjalnym kryzysie związanym z niedoborem półprzewodników, powinna ocenić, czy spełnione są warunki uruchomienia etapu kryzysowego. Jeżeli ocena ta dostarczy konkretnych, poważnych i wiarygodnych dowodów na wystąpienie kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników, Komisja powinna mieć możliwość przedstawienia Radzie wniosku w sprawie uruchomienia etapu kryzysowego na ustalony wcześniej okres nieprzekraczający 12 miesięcy, z uwzględnieniem opinii Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Komisja powinna ocenić, czy konieczne jest przedłużenie tego etapu kryzysowego lub jego wcześniejsze zakończenie, oraz zainicjować taką procedurę, jeżeli taka konieczność zostanie stwierdzona, z uwzględnieniem opinii Europejskiej Rady ds. Półprzewodników.
- (98) Synergie między mechanizmami bezpieczeństwa dostaw ustanowionymi na podstawie rozdziału VII rozporządzenia (UE) 2025/2643 i na mocy niniejszego rozporządzenia powinny zapewnić unijnemu sektorowi obrony niezbędną elastyczność i niezbędny zakres działań na potrzeby reagowania i zapewnienia bezpieczeństwa dostaw. W szczególności przewidziana w niniejszym rozporządzeniu i w rozdziale VII rozporządzenia (UE) 2025/2643 możliwość priorytetowego traktowania przez Komisję produkcji związanej z obronnością na podstawie przepisów obu rozporządzeń dotyczących zamówień priorytetowych powinna zminimalizować zakłócenia w łańcuchu dostaw w sektorze obronnym w czasie kryzysu.

- (99) Ze względu na wrażliwy charakter uruchomienia etapu kryzysowego oraz potencjalnych środków, które mogą zostać podjęte w odpowiedzi na ten krok, w tym ze względu na znaczący wpływ, jaki takie środki mogłyby mieć na prywatne przedsiębiorstwa w Unii, uprawnienia do przyjęcia aktu wykonawczego w odniesieniu do uruchomienia, przedłużenia i zakończenia etapu kryzysowego w sytuacji kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników należy powierzyć Radzie.
- (100) Ścisła współpraca między Komisją a państwami członkowskimi oraz koordynacja wszelkich środków krajowych podejmowanych w odniesieniu do łańcucha dostaw półprzewodników jest konieczna na etapie kryzysowym w celu przeciwdziałania zakłóceniom, przy jednoczesnym zachowaniu niezbędnej spójności, odporności i skuteczności. W tym celu Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna, stosownie do potrzeb, odbywać nadzwyczajne posiedzenia. Wszelkie podejmowane środki powinny być ściśle ograniczone do czasu trwania etapu kryzysowego.
- (101) W celu zapewnienia szybkiej, skutecznej i skoordynowanej reakcji Unii na kryzys związany z niedoborem półprzewodników konieczne jest terminowe przekazywanie Komisji i państwom członkowskim za pośrednictwem Europejskiej Rady ds. Półprzewodników aktualnych informacji na temat rozwoju sytuacji operacyjnej, a także zapewnienie możliwości podjęcia skutecznych środków w celu zabezpieczenia dostaw półprzewodników do dotkniętych kryzysem sektorów krytycznych. Należy zidentyfikować odpowiednie, skuteczne i proporcjonalne środki oraz wdrożyć je w chwili uruchomienia etapu kryzysowego, bez uszczerbku dla ewentualnej dalszej współpracy międzynarodowej z odpowiednimi partnerami w celu złagodzenia rozwijającej się sytuacji kryzysowej. W stosownych przypadkach Komisja powinna zwrócić się o informacje do przedsiębiorstw z całego łańcucha dostaw półprzewodników. Ponadto Komisja powinna mieć możliwość, w przypadku gdy jest to konieczne i proporcjonalne, nałożenia na europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych obowiązku przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia na produkcję produktów istotnych w kontekście kryzysu, a także działania w charakterze centralnej jednostki zakupującej w przypadku upoważnienia przez państwa członkowskie. Komisja powinna ograniczyć te środki do niektórych sektorów krytycznych. Europejska Rada ds. Półprzewodników może również oceniać i doradzać w zakresie odpowiednich i skutecznych środków. Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników może doradzać w sprawie konieczności wprowadzenia środków ochronnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479⁵⁹. Stosowanie wszystkich środków nadzwyczajnych powinno być proporcjonalne i ograniczone do tego, co jest konieczne do zaradzenia kryzysowi związanemu z niedoborem półprzewodników, w najlepszym interesie Unii. Komisja powinna regularnie informować Parlament Europejski i Radę o podejmowanych środkach i przyczynach ich podjęcia. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja może wydać dalsze wytyczne dotyczące wdrażania i stosowania środków nadzwyczajnych.
- (102) Szereg sektorów ma krytyczne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Do celów niniejszego rozporządzenia te sektory krytyczne powinny być wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Wykaz ten powinien obejmować wyłącznie sektory i podsektory wymienione w załączniku do dyrektywy

⁵⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł wywozu (tekst jednolity) (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 34, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/479/oj>).

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2557⁶⁰ oraz sektory obronności i bezpieczeństwa, ze względu na ich ważną rolę w zapewnianiu niezbędnych funkcji społecznych. Niektóre środki należy podejmować wyłącznie w celu zabezpieczenia dostaw do sektorów krytycznych. Komisja może ograniczyć środki nadzwyczajne do niektórych z tych sektorów lub do niektórych ich części, jeżeli kryzys związany z niedoborem półprzewodników zakłócił ich funkcjonowanie lub grozi zakłóceniem ich funkcjonowania.

- (103) Celem wniosków o udzielenie informacji przez przedsiębiorstwa uczestniczące w całym łańcuchu dostaw półprzewodników i mające siedzibę w Unii jest, na etapie kryzysowym, umożliwienie precyzyjnej oceny kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników lub określenie i przygotowanie potencjalnych środków łagodzących lub nadzwyczajnych na poziomie Unii lub krajowym. Informacje takie mogą obejmować potencjał produkcyjny, zdolność produkcyjną oraz bieżące główne zakłócenia i wąskie gardła. Aspekty te mogłyby obejmować: typowe i aktualne rzeczywiste zapasy produktów istotnych w kontekście kryzysu w zakładach produkcyjnych znajdujących się w Unii, a także w zakładach produkcyjnych, które znajdują się w państwach trzecich, w których te przedsiębiorstwa prowadzą działalność lub z których zamawiają dostawy lub w których się zaopatrują, typowy i aktualny rzeczywisty średni czas realizacji zamówień na najczęściej wytwarzane produkty, przewidywaną produkcję na kolejne trzy miesiące dla każdego unijnego zakładu produkcyjnego lub przyczyny, które uniemożliwiają wykorzystanie zdolności produkcyjnej. Takie informacje powinny ograniczać się do tego, co jest konieczne do oceny charakteru kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników lub potencjalnych środków łagodzących lub nadzwyczajnych na poziomie Unii lub krajowym. Wnioski o udzielenie informacji nie powinny oznaczać dostarczania informacji, których ujawnienie jest sprzeczne z interesami bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich. Konkretnie informacje, o które należy się zwrócić, mogą zostać opracowane na podstawie wcześniejszych odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji przed etapem kryzysowym lub na podstawie porady otrzymanej wcześniej w drodze dobrowolnych konsultacji od reprezentatywnej liczby odpowiednich przedsiębiorstw, we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników. Każdy wniosek powinien być proporcjonalny, uwzględniać uzasadnione cele przedsiębiorstwa oraz koszty i działania wymagane do udostępnienia danych, a także należy wskazać w nim terminy na przekazanie żądanych informacji. Przedsiębiorstwa powinny mieć obowiązek zastosowania się do tego wniosku i mogą podlegać karom w przypadku, gdy nie zastosują się do wniosku lub dostarczą nieprawidłowe informacje. Wszelkie uzyskane informacje powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i powinny podlegać zasadom poufności. Aby zapewnić pełne zaangażowanie państwa członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo ma swój zakład produkcyjny, Komisja powinna niezwłocznie przekazać kopię wniosku o udzielenie informacji właściwemu organowi krajowemu oraz, na wniosek właściwego organu krajowego, podzielić się uzyskanymi informacjami z właściwym organem krajowym za pomocą bezpiecznych środków. Jeżeli przedsiębiorstwo otrzyma od państwa trzeciego wniosek o udzielenie informacji dotyczących jego działalności związanej z półprzewodnikami, powinno ono poinformować o tym Komisję, aby mogła ona ocenić, czy uzasadnione jest wystosowanie wniosku o udzielenie informacji przez Komisję.

⁶⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2557 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie odporności podmiotów krytycznych i uchylająca dyrektywę Rady 2008/114/WE (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 164, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj>).

- (104) Jako środek ostateczny, aby zapewnić możliwość dalszego funkcjonowania sektorów krytycznych w czasie kryzysu i tylko gdy jest to konieczne i proporcjonalne do tego celu, Komisja mogłaby nałożyć na europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych obowiązek przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu. Potencjalnymi beneficjentami zamówień priorytetowych powinny być podmioty z sektorów krytycznych lub przedsiębiorstwa realizujące dostawy do sektorów krytycznych, których działalność została zakłócona lub jest zagrożona zakłóceniem z powodu niedoboru. W celu zapewnienia, aby zamówienia priorytetowe były wykorzystywane wyłącznie, gdy jest to konieczne, powinny one być ograniczone do beneficjentów, którzy – pomimo wdrożenia środków ograniczania ryzyka – nie byli w stanie uniknąć, na przykład ze względu na swoje praktyki w zakresie udzielania zamówień, ani w inny sposób złagodzić skutków niedoboru, na przykład poprzez wykorzystanie istniejących zapasów. Obowiązek przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu można również rozszerzyć na projekty strategiczne i zakłady wytwarzania półprzewodników, które zaakceptowały taką możliwość w kontekście otrzymywania wsparcia publicznego, jeżeli takie wsparcie publiczne ma na celu promowanie możliwości zwiększenia zdolności produkcyjnej. Decyzję w sprawie zamówień priorytetowych należy podejmować zgodnie ze wszystkimi mającymi zastosowanie zobowiązaniami prawnymi Unii, z uwzględnieniem okoliczności sprawy. Obowiązek priorytetowego traktowania powinien mieć pierwszeństwo przed jakimkolwiek obowiązkiem wykonania świadczenia na podstawie prawa prywatnego lub publicznego, przy czym powinien on uwzględniać uzasadnione cele przedsiębiorstw oraz koszty i działania niezbędne do wprowadzenia jakichkolwiek zmian w kolejności produkcji. Każde zamówienie priorytetowe należy złożyć po uczciwej i rozsądnej cenie. Cena ta może być obliczana na podstawie średnich cen rynkowych z lat poprzednich, z zastrzeżeniem uzasadnienia każdej podwyżki, na przykład z uwzględnieniem inflacji lub wzrostu kosztów energii. Przedsiębiorstwa mogą podlegać karom, jeżeli nie wywiązują się z obowiązku dotyczącego zamówień priorytetowych.
- (105) W przypadku obiektów realizujących zamówienie priorytetowe korzystna dla Komisji, wspieranej przez Europejską Radę ds. Półprzewodników, oraz dla państw członkowskich może być wymiana najlepszych praktyk dotyczących wykonywania tych zleceń, w tym wymiana najlepszych praktyk administracyjnych.
- (106) Dane przedsiębiorstwo powinno mieć obowiązek przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia priorytetowego. W celu zapewnienia, aby zamówienia priorytetowe odpowiadały zdolnościom i portfelowi produkcyjnemu danego obiektu, Komisja powinna zapewnić temu obiektowi możliwość przedstawienia jego stanowiska na temat wykonalności i szczegółów zamówienia priorytetowego. Komisja nie powinna składać zamówienia priorytetowego w przypadku gdy obiekt nie jest w stanie zrealizować zamówienia, nawet jeżeli byłoby one traktowane priorytetowo, czy to ze względu na niewystarczający potencjał produkcyjny czy niewystarczającą zdolność produkcyjną, czy też z przyczyn technicznych, lub w przypadku gdy dany obiekt nie dostarcza danego produktu lub nie świadczy danej usługi, lub ponieważ stanowiłoby to dla tego przedsiębiorstwa nadmierne obciążenie ekonomiczne i powodowałoby szczególne trudności, w tym znaczące ryzyko dla ciągłości działania.
- (107) Aby zapewnić przejrzyste i jasne ramy realizacji zamówień priorytetowych, Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego określającego ustalenia praktyczne i operacyjne dotyczące realizacji zamówień priorytetowych. Ten akt

wykonawczy powinien zawierać zabezpieczenia w celu zapewnienia, aby zamówienia priorytetowe były realizowane zgodnie z zasadami konieczności i proporcjonalności, takie jak mechanizm uwzględniający istniejące zamówienia oraz mechanizm zapewniający, aby wolumen zamówień priorytetowych nie przekraczał tego, co jest konieczne.

- (108) W wyjątkowych okolicznościach, gdy przedsiębiorstwo prowadzące działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników w Unii otrzyma od państwa trzeciego wniosek dotyczący zamówienia priorytetowego, powinno ono poinformować Komisję o takim wniosku, aby mogła ona ocenić, czy w przypadku znaczącego wpływu na bezpieczeństwo dostaw do sektorów krytycznych oraz spełnienia pozostałych wymogów konieczności, proporcjonalności i legalności w okolicznościach danej sprawy, Komisja powinna również nałożyć obowiązek dotyczący zamówienia priorytetowego.
- (109) Z uwagi na znaczenie zapewnienia bezpieczeństwa dostaw do sektorów krytycznych pełniących istotne funkcje społeczne, wywiązanie się z obowiązku realizacji zamówienia priorytetowego nie powinno pociągać za sobą odpowiedzialności odszkodowawczej wobec osób trzecich za jakiekolwiek naruszenie zobowiązań umownych, które może wynikać z wprowadzenia koniecznych tymczasowych zmian w procesach operacyjnych danego producenta, ograniczonej w zakresie, w jakim naruszenie zobowiązań umownych było konieczne do wywiązania się z obowiązku dotyczącego priorytetowego traktowania. Przedsiębiorstwa, które potencjalnie mogą być objęte zamówieniem priorytetowym, powinny przewidzieć taką możliwość w ustaleniach zawieranych przez siebie umów handlowych. Bez uszczerbku dla możliwości stosowania innych przepisów, niniejsze wyłączenie odpowiedzialności nie powinno dotyczyć odpowiedzialności za produkty wadliwe przewidzianej w dyrektywie Rady 85/374/EWG⁶¹. Zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”) obowiązek priorytetowego traktowania produkcji niektórych produktów nie narusza istoty wolności prowadzenia działalności gospodarczej i swobody zawierania umów, określonych w art. 16 Karty, ani prawa własności określonego w art. 17 Karty.
- (110) W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw do sektorów krytycznych pełniących istotne funkcje społeczne co najmniej dwa państwa członkowskie mogą upoważnić Komisję do zagregowania popytu i działania w ich imieniu w zakresie ich zamówień publicznych w interesie publicznym, zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami unijnymi, wykorzystując siłę nabywczą wynikającą z agregacji popytu. Wspólne zakupy powinny być wykorzystywane wyłącznie w celu zaradzenia zakłóceniom w łańcuchu dostaw półprzewodników w trakcie kryzysu. Mandat taki może upoważniać Komisję do zawierania umów dotyczących zakupu produktów istotnych w kontekście kryzysu dla niektórych sektorów krytycznych. Komisja, w konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, powinna ocenić użyteczność, konieczność i proporcjonalność w przypadku każdego wniosku. W przypadku gdy Komisja nie zamierza podejmować działań w odpowiedzi na dany wniosek, powinna poinformować o tym zainteresowane państwa członkowskie i Europejską Radę ds. Półprzewodników oraz podać przyczyny odmowy. Szczegóły proceduralne, w tym uzasadnienie zastosowania mechanizmu wspólnych zakupów i podejmowane zobowiązania, powinny zostać określone

⁶¹ Dyrektywa Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (Dz.U. L 210 z 7.8.1985, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1985/374/oj>).

w porozumieniu między Komisją a uczestniczącymi państwami członkowskimi. W porozumieniu takim można określić liczbę umów, które mają zostać zawarte, oraz warunki wspólnych zakupów, takie jak ceny, terminy dostaw, ilości oraz klauzule opt-in lub opt-out. Wspólne zakupy mogą skutkować podpisaniem jednej umowy pokrywającej potrzeby wszystkich państw członkowskich lub większej liczby umów, z których każda pokrywa potrzeby jednego lub większej liczby państw członkowskich. Ponadto uczestniczące państwa członkowskie powinny być uprawnione do wyznaczania przedstawicieli, aby zapewniać wytyczne i porady w czasie trwania postępowań o udzielenie zamówień i negocjowania umów zakupu. Wdrażanie, stosowanie lub odsprzedaż zakupionych produktów powinno pozostać w gestii uczestniczących państw członkowskich.

- (111) Podczas kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników konieczne może okazać się rozważenie przez Unię środków ochronnych. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna mieć możliwość wyrażenia swojej opinii na potrzeby przeprowadzenia przez Komisję oceny tego, czy sytuacja na rynku jest równoznaczna ze znaczącym brakiem podstawowych produktów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/479.
- (112) Ramy instytucjonalne dla grup ekspertów, w tym przepisy dotyczące przejrzystości podmiotu i jego podgrup, powinny mieć zastosowanie do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, bez uszczerbku dla niniejszego rozporządzenia. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna doradzać Komisji i wspierać ją w opracowywaniu kompleksowej polityki dotyczącej półprzewodników oraz w szczególnych kwestiach technicznych. Kwestie te mogą obejmować: udzielanie Radzie Władz Publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów porad dotyczących inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, wymianę informacji na temat funkcjonowania europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych, omawianie i przygotowywanie wskazania konkretnych sektorów i technologii o potencjalnie dużym wpływie społecznym i znaczeniu pod względem bezpieczeństwa, które wymagają certyfikacji w odniesieniu do produktów zaufanych, a także zajęcie się skoordynowanym monitorowaniem i reagowaniem kryzysowym. Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna zapewnić spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia, ułatwiać współpracę między państwami członkowskimi, a także wymianę informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna również wymieniać z Komisją poglądy na temat najlepszych sposobów zapewnienia skutecznej ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej, informacji poufnych i tajemnic przedsiębiorstwa, przy należyтым zaangażowaniu zainteresowanych stron w odniesieniu do sektora półprzewodników. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna wspierać Komisję we współpracy międzynarodowej zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami. Powinna ona służyć jako forum koordynacji krajowych polityk dotyczących półprzewodników i odpowiednich inwestycji, zaangażowania międzynarodowego, sposobów zacieśnienia współpracy w ramach globalnego łańcucha wartości półprzewodników, ze szczególnym uwzględnieniem badań, rozwoju i innowacji oraz programów wymiany umiejętności, bez uszczerbku dla prerogatyw Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z Traktatami. W tym celu Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna uwzględniać opinie sojuszu przemysłowego na rzecz półprzewodników oraz innych zainteresowanych stron. Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna prowadzić koordynację, współpracę i wymianę informacji z innymi unijnymi strukturami reagowania kryzysowego i gotowości w razie sytuacji kryzysowej w celu zapewnienia spójnego

i skoordynowanego podejścia Unii w zakresie reagowania kryzysowego i środków związanych z gotowością w razie sytuacji kryzysowej związanej z niedoborem półprzewodników.

- (113) Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników powinien przewodniczyć przedstawiciel Komisji. Każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników jednego przedstawiciela wysokiego szczebla i jednego zastępcę. Państwa członkowskie mogłyby również wyznaczyć maksymalnie trzech przedstawicieli merytorycznych w związku z różnymi zadaniami Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, na przykład w zależności od tego, która część niniejszego rozporządzenia jest dyskutowana na posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Państwa członkowskie powinny dążyć do zapewnienia skutecznej i efektywnej współpracy w ramach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć pojedynczy punkt kontaktowy, aby zapewnić niezawodną i terminową wymianę informacji na temat funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Aby uzyskiwać istotne porady w zakresie działalności Europejskiej Rady ds. Półprzewodników oraz umożliwić odpowiedni udział zainteresowanych stron, przewodniczący powinien mieć możliwość ustanawiania podgrup oraz powinien być uprawniony do dokonywania ustaleń roboczych poprzez zapraszanie w trybie doraźnym ekspertów i obserwatorów do udziału w posiedzeniach lub do zapraszania zainteresowanych stron, w szczególności organizacji reprezentujących interesy unijnego sektora półprzewodników, takich jak sojusz przemysłowy na rzecz półprzewodników, do udziału w pracach podgrup w charakterze obserwatorów.
- (114) Przewodniczący powinien mieć możliwość podejmowania działań sprzyjających wymianie informacji między Europejską Radą ds. Półprzewodników a innymi organami, jednostkami organizacyjnymi oraz grupami eksperckimi i doradczymi Unii. Z uwagi na znaczenie dostaw półprzewodników dla innych sektorów i wynikającej z tego potrzeby koordynacji przewodniczący powinien zapewnić udział innych instytucji i organów Unii w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w charakterze obserwatorów, gdy jest to właściwe i stosowne w związku z mechanizmem monitorowania i reagowania kryzysowego ustanowionym niniejszym rozporządzeniem.
- (115) Państwa członkowskie powinny odgrywać kluczową rolę w stosowaniu i egzekwowaniu niniejszego rozporządzenia. W tym zakresie każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć co najmniej jeden właściwy organ krajowy odpowiedzialny za skuteczne wykonywanie niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić tym organom odpowiednie uprawnienia i zasoby. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć istniejący organ lub istniejące organy. Aby zwiększyć efektywność organizacyjną w państwach członkowskich oraz ustanowić oficjalny punkt kontaktowy dla społeczeństwa i innych partnerów na poziomie Unii i państw członkowskich, w tym Komisji i Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć – w ramach jednego z organów, które wyznaczyło jako właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem – jeden krajowy pojedynczy punkt kontaktowy odpowiedzialny za koordynację kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem oraz współpracę transgraniczną z właściwymi organami innych państw członkowskich.
- (116) Unia powinna dążyć do zawierania partnerstw strategicznych w zakresie półprzewodników z uznanymi lub nowymi partnerami międzynarodowymi w celu poprawy bezpieczeństwa dostaw w Unii i współpracy w całym łańcuchu wartości

półprzewodników. Partnerstwa te powinny również dążyć do rozwiązania problemu niedoboru wiedzy i umiejętności związanych z półprzewodnikami występującego w Unii poprzez przyciąganie, mobilizowanie i zatrzymywanie nowych talentów w Unii. W przypadku partnerów, z którymi Unia współpracuje w zakresie półprzewodników za pośrednictwem partnerstwa cyfrowego, Rady UE–USA ds. Handlu i Technologii lub dialogu cyfrowego, partnerstwo strategiczne w zakresie półprzewodników powinno odzwierciedlać ukierunkowanie polityczne i priorytety uzgodnione na tych forach.

- (117) Aby opracować i zapewnić spójne ramy na potrzeby zawierania przyszłych partnerstw strategicznych w zakresie półprzewodników, państwa członkowskie i Komisja powinny, jako część swojej interakcji w Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników, omawiać m.in. następujące kwestie: to, czy istniejące partnerstwa osiągną zamierzone cele, określanie priorytetowych państw trzecich na potrzeby nowych partnerstw, zakres takich partnerstw oraz ich spójność i potencjalna synergia z innymi ramami współpracy międzynarodowej Komisji oraz z dwustronną współpracą państw członkowskich z odpowiednimi międzynarodowymi partnerami strategicznymi. Powinno to się odbywać bez uszczerbku dla prerogatyw Rady zgodnie z traktatami. Unia powinna dążyć do zawierania obustronnie korzystnych partnerstw z gospodarkami rynków wschodzących i z gospodarkami rozwijającymi się, z zachowaniem zgodności ze swoją strategią Global Gateway⁶² i swoją międzynarodową strategią cyfrową⁶³, które to partnerstwa przyczyniałyby się do dywersyfikacji jej łańcucha dostaw półprzewodników, jak również zwiększałyby wartość dodaną tych międzynarodowych partnerów strategicznych.
- (118) Aby wzmocnić autonomię strategiczną Unii i jej wiodącą pozycję w dziedzinie technologii półprzewodnikowych, sojusz przemysłowy na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych powinien przestać istnieć, a jego działalność powinien przejąć sojusz przemysłowy na rzecz półprzewodników („sojusz”), ustanowiony niniejszym rozporządzeniem, pod nadzorem Komisji. Wszyscy członkowie i uczestnicy istniejącego sojuszu przemysłowego na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych powinni automatycznie stać się członkami i uczestnikami sojuszu. Zakres zadań, na podstawie którego szczegółowo określa się funkcjonowanie, zadania i skład sojuszu, powinien zostać opublikowany na stronie internetowej Komisji w celu doprecyzowania⁶⁴. Sojusz powinien skupiać zainteresowane strony z całego łańcucha wartości, w tym przemysł, MŚP, organizacje badawcze i kluczowe sektory użytkowników, w celu zidentyfikowania krytycznych luk w zdolnościach Unii oraz stymulowania postępu technologicznego i przemysłowego niezbędnego do zwiększenia konkurencyjności. Wspierając współpracę i innowacje, sojusz powinien przyczynić się do zmniejszenia zależności, wzmocnienia odporności łańcucha dostaw oraz wsparcia zwiększania skali działalności mniejszych podmiotów unijnych. Aby zapewnić spójność z unijną strategią i priorytetami w zakresie półprzewodników oraz ułatwić sprawne i skuteczne wdrożenie niniejszego rozporządzenia, komitet sterujący sojuszem powinien prowadzić

⁶² Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Partnerstw Międzynarodowych, Strategia Global Gateway, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2025, <https://data.europa.eu/doi/10.2841/5607451>.

⁶³ Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii, *Międzynarodowa strategia cyfrowa Unii Europejskiej*, Komisja Europejska, 2025, <https://data.europa.eu/doi/10.2759/4019528>.

⁶⁴ Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii, *Sojusz na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych*, <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/alliance-processors-and-semiconductor-technologies>.

regularny dialog z Europejską Radą ds. Półprzewodników, a jego grupy robocze mogą przedstawiać aktualizacje na żądanie. To ustrukturyzowane zaangażowanie powinno umożliwić Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników uwzględnianie informacji branżowych w decyzjach politycznych, zapewniając zgodność działań sektora publicznego i prywatnego na rzecz zwiększenia suwerenności technologicznej Unii.

- (119) W celu zapewnienia opartej na zaufaniu i konstruktywnej współpracy właściwych organów na poziomie Unii i krajowym wszystkie strony zaangażowane w stosowanie niniejszego rozporządzenia powinny przestrzegać zasady poufności informacji i danych uzyskanych w ramach wykonywania swoich zadań, aby chronić w szczególności prawa własności intelektualnej, szczególnie chronione informacje handlowe oraz tajemnice przedsiębiorstwa. Wszelkie informacje uzyskane w ramach procedury ubiegania się o uznanie za europejską inicjatywę z zakresu technologii półprzewodnikowych, w kontekście wniosków o udzielenie informacji lub obowiązków w zakresie powiadamiania wynikających z niniejszego rozporządzenia, powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i powinny być objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej zgodnie z art. 339 TFUE, a także wewnętrznymi przepisami Komisji dotyczącymi bezpiecznego przetwarzania danych, w szczególności decyzją Komisji (UE, Euratom) 2015/443⁶⁵. Komisja oraz właściwe organy krajowe, ich urzędnicy, pracownicy i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów, a także urzędnicy i pracownicy służby cywilnej innych organów państw członkowskich powinni zapewniać poufność informacji uzyskanych w ramach wykonywania ich zadań i działań. Powinno to mieć zastosowanie również do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników oraz Komitetu ds. Półprzewodników. W stosownych przypadkach Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia aktów wykonawczych w celu określenia praktycznych ustaleń dotyczących przetwarzania informacji poufnych w kontekście gromadzenia informacji.
- (120) Wypełnianie obowiązków nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno być możliwe do wyegzekwowania za pomocą grzywien i okresowych kar pieniężnych. W tym celu należy określić odpowiednie poziomy grzywnien za niezastosowanie się do wniosków o udzielenie informacji i obowiązków w zakresie powiadamiania na podstawie niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę różną wagę naruszenia obu obowiązków, oraz przy zastosowaniu odmiennych pułapów dla MŚP. Ponadto należy ustanowić okresowe kary pieniężne za nieprzestrzeganie obowiązku przyjmowania i realizacji zamówień priorytetowych, które powinny być proporcjonalne i odzwierciedlać poziomy cen na rynku w ciągu poprzednich 90 dni, przy zastosowaniu odmiennych pułapów dla MŚP. W odniesieniu do egzekwowania kar, ale też nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych należy stosować terminy przedawnienia. Ponadto Komisja powinna przyznać danemu przedsiębiorstwu lub organizacjom reprezentującym przedsiębiorstwa prawo do przedstawienia swojego stanowiska.
- (121) W celu odzwierciedlenia zmian technologicznych i zmian na rynku istotnych dla sektora półprzewodników oraz zapewnienia skutecznego wdrażania i oceny inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do działań wspieranych w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” w sposób spójny z jej celami oraz w odniesieniu do mierzalnych wskaźników

⁶⁵ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj>).

monitorowania wdrażania inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” i sprawozdawczości w zakresie postępów w osiąganiu jej celów, a także w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie procedury ubiegania się o znak „centrum doskonałości w zakresie projektowania” oraz wymogów i warunków przyznawania tego znaku, jego monitorowania i cofnięcia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁶⁶. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (122) Bez uszczerbku dla procedury budżetowej i jej autonomii administracyjnej, Komisja powinna optymalnie wykorzystywać zasoby, aby zapewnić możliwość skutecznego wykonywania swoich obowiązków i uprawnień w ramach niniejszego rozporządzenia.
- (123) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie ram na rzecz wzmocnienia ekosystemu półprzewodników na poziomie Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (124) Należy w związku z tym uchylić rozporządzenie (UE) 2023/1781,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1 *Przedmiot*

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ramy na rzecz wzmocnienia ekosystemu półprzewodników oraz zajęcia się kwestią zależności, które mogą zagrażać bezpieczeństwu dostaw półprzewodników na poziomie Unii, i zapobiegania takim zależnościom, w szczególności za pomocą następujących środków:
- a) kontynuacji i dalszego rozwoju inicjatywy „Czipy dla Europy”, ustanowionej pierwotnie na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1781 i określanej w niniejszym rozporządzeniu jako inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0”;
 - b) ustanowienia kryteriów uznawania i wspierania europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych, które są pierwszymi tego rodzaju inicjatywami, oraz projektów strategicznych, które wspierają niezbędność, odporność i dobrobyt unijnego ekosystemu półprzewodników;

⁶⁶ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- c) wzmocnienia mechanizmu koordynacji między państwami członkowskimi a Komisją pierwotnie ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1781, który dotyczy mapowania i monitorowania unijnego sektora półprzewodników, zapobiegania kryzysom i reagowania na niedobory półprzewodników oraz, w stosownych przypadkach, wniosków o udzielenie informacji i konsultowania się z zainteresowanymi stronami z łańcucha dostaw półprzewodników.
1. Pierwszym celem ogólnym niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie warunków niezbędnych dla konkurencyjności i zdolności innowacyjnych Unii w zakresie technologii półprzewodnikowych oraz zapewnienie dostosowania przemysłu do zmian strukturalnych.
 2. Drugim celem ogólnym, o charakterze odrębnym i uzupełniającym wobec pierwszego celu ogólnego określonego w ust. 2, jest zwiększanie poziomu gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw w UE, co powinno przyczynić się do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie jednolitych unijnych ram prawnych służących zwiększeniu niezbędności, odporności i dobrobytu Unii w dziedzinie technologii półprzewodnikowych.
 3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla konkretnych postępowań o udzielenie zamówienia i norm kwalifikacji mających zastosowanie w sektorze obronnym, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2025/2643.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „półprzewodnik” oznacza jedno z następujących:
 - a) materiał, w tym materiały zaawansowane, pierwiastkowy albo złożony, którego przewodność elektryczną można modyfikować;
 - b) komponent składający się z szeregu warstw materiałów półprzewodnikowych, izolacyjnych i przewodnikowych, określonych według z góry ustalonego wzorca, i przeznaczony do wykonywania ściśle określonych funkcji elektronicznych lub fotonicznych, lub obu tych funkcji;
- 2) „czip” oznacza urządzenie elektroniczne zawierające różne elementy funkcjonalne na pojedynczym fragmencie materiału półprzewodnikowego, zazwyczaj w formie pamięci, układu logicznego, procesora, optoelektroniki i urządzeń analogowych;
- 3) „czip kwantowy” oznacza urządzenie przetwarzające informacje na poziomie poszczególnych systemów kwantowych, o różnym poziomie integracji komponentów na czipie w zależności od wykorzystywanej platformy kwantowej, w tym platformy do obliczeń kwantowych, komunikacji kwantowej, wykrywania kwantowego lub metrologii kwantowej;
- 4) „generacja technologii” oznacza określony proces wytwarzania półprzewodników i zasady jego projektowania;
- 5) „łańcuch dostaw półprzewodników” oznacza system działań, organizacji, podmiotów, technologii, informacji, zasobów i usług związanych z wytwarzaniem półprzewodników, obejmujący surowce i materiały przetworzone, takie jak gazy,

sprzęt do wytwarzania półprzewodników, projektowanie, w tym tworzenie odpowiedniego oprogramowania, wytwarzanie, montaż, testowanie i instalacja w obudowie;

- 6) „łańcuch wartości półprzewodników” oznacza zbiór działań związanych z produktem półprzewodnikowym od momentu stworzenia jego koncepcji do końcowego zastosowania, obejmujący surowce i materiały przetworzone, takie jak gazy, sprzęt do wytwarzania półprzewodników, badania naukowe, rozwój i innowacje, projektowanie, w tym tworzenie odpowiedniego oprogramowania, wytwarzanie, testowanie, montaż i instalacja w obudowie, aż do momentu wbudowania i integracji w produktach końcowych, a także procesy związane z zakończeniem eksploatacji, takie jak ponowne użycie, demontaż i recykling;
- 7) „linia pilotażowa” oznacza ośrodek testowo-doświadczalny zajmujący się wyższymi poziomami gotowości technologicznej do absorpcji w przemyśle w celu testowania, demonstrowania, walidacji i kalibrowania produktów, urządzeń, procesów lub systemów;
- 8) „małe i średnie przedsiębiorstwa” lub „MŚP” oznaczają małe lub średnie przedsiębiorstwa zdefiniowane w załączniku do zalecenia Komisji 2003/361/WE⁶⁷;
- 9) „mała spółka o średniej kapitalizacji” oznacza małą spółkę o średniej kapitalizacji zdefiniowaną w załączniku do zalecenia 2025/1099/WE;
- 10) „pierwsza tego rodzaju inicjatywa” oznacza którąkolwiek z następujących inicjatyw, która zapewnia innowacje w Unii w odniesieniu do procesu wytwarzania lub produktu końcowego w zakresie, w jakim innowacje te nie są jeszcze w wystarczającym stopniu obecne w Unii ani której realizacja nie jest jeszcze zaplanowana w Unii, aby zapewnić odporność i bezpieczeństwo dostaw w Unii, w tym innowacje, które dotyczą poprawy mocy obliczeniowej lub poziomu bezpieczeństwa, ochrony lub niezawodności, efektywności energetycznej i środowiskowej, generacji technologii lub materiału do podłoża, lub udoskończeń we wdrażaniu procesów produkcji prowadzących do zwiększenia wydajności, lub które prowadzą do poprawy zdolności do recyklingu lub redukcji czynników produkcji:
 - a) nowy lub znacząco zmodernizowany zakład wytwarzania półprzewodników;
 - b) nowy lub znacząco zmodernizowany obiekt lub proces produkcji sprzętu;
 - c) nowy lub znacząco zmodernizowany zakład lub proces produkcji kluczowych komponentów takiego sprzętu lub innej produkcji materiałów wsadowych wykorzystywanych głównie do wytwarzania półprzewodników, takich jak materiały;
 - d) nowy lub znacząco zmodernizowany zakład produkcji lub integracji systemów elektronicznych;
 - e) nowe ukierunkowane na produkcję działania w zakresie projektowania czipów;
- 11) „ukierunkowane na produkcję działania w zakresie projektowania czipów” oznaczają przygotowanie projektów do wyprodukowania, kooptymalizację procesów projektowania oraz wykonanie ostatecznego odwzorowania, czyli etap, na którym

⁶⁷ Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (notyfikowane jako dokument nr C(2003) 1422) (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

projekt czipów jest gotowy do wyprodukowania w formie fizycznego prototypu do walidacji przed rozpoczęciem produkcji masowej;

- 12) „technologie półprzewodnikowe nowej generacji” oznaczają technologie półprzewodnikowe, które wykraczają poza aktualny stan techniki, oferując znaczną poprawę efektywności funkcjonalnej, mocy obliczeniowej lub efektywności energetycznej, a także inne znaczące korzyści w zakresie energii i środowiska;
- 13) „najnowocześniejsze technologie półprzewodnikowe” oznaczają najnowocześniejsze – w momencie realizacji projektów – innowacje w zakresie czipów i technologii półprzewodnikowych;
- 14) „wytwarzanie półprzewodników” oznacza każdy z etapów produkcji i przetwarzania płytek półprzewodnikowych, w tym projektowanie, materiały do podłoża, segmenty front-end i back-end, niezbędne do dostarczenia gotowego produktu półprzewodnikowego;
- 15) „segment front-end” oznacza cały proces przetwarzania płytki półprzewodnikowej (wafla);
- 16) „segment back-end” oznacza instalację w obudowie, montaż i testowanie produktu półprzewodnikowego;
- 17) „produkcja i integracja systemów elektronicznych” oznacza produkcję lub integrację płytek obwodów drukowanych i zaawansowanych podłoży wykorzystywanych do instalacji w obudowie oraz produkcję sprzętu elektronicznego, które to procesy są związane z montażem, testowaniem lub integracją systemu półprzewodników lub produktów na bazie półprzewodników;
- 18) „użytkownik półprzewodników” oznacza przedsiębiorstwo produkujące produkty, w których zainstalowane są półprzewodniki;
- 19) „kluczowi uczestnicy rynku” oznaczają przedsiębiorstwa w unijnym łańcuchu dostaw półprzewodników, których niezawodne funkcjonowanie ma zasadnicze znaczenie dla dostaw półprzewodników;
- 20) „sektor krytyczny” oznacza każdy sektor, o którym mowa w załączniku V;
- 21) „produkt istotny w kontekście kryzysu” oznacza dowolny z następujących produktów, na które wpływ ma kryzys związany z niedoborem półprzewodników i które są istotne dla zapewnienia kluczowych funkcji sektora krytycznego:
 - a) półprzewodniki lub czipy, które są bezpośrednio używane przez sektory krytyczne albo wykorzystywane na potrzeby produkcji urządzeń wykorzystywanych przez sektory krytyczne;
 - b) produkty pośrednie niezbędne do produkcji półprzewodników lub czipów;
 - c) surowce i materiały przetworzone niezbędne do produkcji półprzewodników lub czipów lub produktów pośrednich;
- 22) „potencjał produkcyjny” oznacza zdolność zakładu do wytworzenia określonego rodzaju produktów;
- 23) „zdolność produkcyjna” oznacza maksymalny potencjał zakładu w zakresie wytwarzania;
- 24) „tajemnica przedsiębiorstwa” oznacza tajemnicę przedsiębiorstwa zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2016/943;

- 25) „procedura wydawania pozwoleń” oznacza proces obejmujący wszystkie odpowiednie pozwolenia na budowę, rozbudowę, przekształcenie i eksploatację projektów przemysłowego wytwarzania półprzewodników, w tym pozwolenia na budowę, pozwolenia na stosowanie substancji chemicznych i zezwolenia na podłączenie do sieci zdefiniowane w art. 1 [wniosku dotyczącego dyrektywy zmieniającej dyrektywy (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 i (UE) 2024/1788 w odniesieniu do przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń] oraz oceny oddziaływania na środowisko i zezwolenia środowiskowe, jeżeli są wymagane, a także obejmujący wszystkie wnioski i procedury, od potwierdzenia kompletności wniosku do powiadomienia o decyzji kompleksowej w sprawie wyniku procedury;
- 26) „zamówienie” oznacza zamówienia publiczne zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/24/UE, zamówienia na dostawy, roboty budowlane i usługi zdefiniowane w art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE [wstawić przypis] oraz umowy koncesji zdefiniowane w art. 5 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE;
- 27) „instytucja zamawiająca” oznacza instytucję zamawiającą zgodnie z definicją w art. 6 dyrektywy 2014/23/UE, art. 2 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE i art. 3 dyrektywy 2014/25/UE;
- 28) „podmiot zamawiający” oznacza podmiot zamawiający zgodnie z definicją w art. 7 dyrektywy 2014/23/UE i art. 4 dyrektywy 2014/25/UE;
- 29) „bezpieczne środowisko przetwarzania” oznacza środowisko fizyczne lub wirtualne oraz środki organizacyjne służące zapewnieniu przestrzegania prawa Unii, w tym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁶⁸, w szczególności pod względem praw osób, których dane dotyczą, reguł ochrony konkurencji, praw własności intelektualnej oraz poufności informacji handlowych i statystycznych, integralności i dostępności, jak również mającego zastosowanie prawa krajowego oraz umożliwiające podmiotowi zapewniającemu bezpieczne środowisko przetwarzania określenie i nadzorowanie wszystkich działań związanych z przetwarzaniem danych, w tym wyświetlania, przechowywania, pobierania i eksportowania danych oraz obliczania danych pochodnych za pomocą algorytmów obliczeniowych;
- 30) „przedstawiciel prawny” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności w Unii i wyznaczoną do występowania w imieniu platformy ustanowionej zgodnie z art. 34 niniejszego rozporządzenia;
- 31) „przedsiębiorstwo krajowe” oznacza:
- a) każde przedsiębiorstwo w łańcuchu wartości półprzewodników, które ma siedzibę w Unii oraz jest własnością przedsiębiorstwa unijnego i znajduje się pod jego kontrolą;
 - b) każde przedsiębiorstwo w łańcuchu wartości półprzewodników, które spełnia jedno z następujących kryteriów, niezależnie od tego, czy jego siedziba znajduje się w Unii:

⁶⁸

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- c) jest własnością przedsiębiorstwa unijnego i znajduje się pod jego kontrolą, a jego siedziba znajduje się poza Unią;
 - d) jest własnością przedsiębiorstwa mającego siedzibę w państwie trzecim lub na terytorium, z którym Unia zawarła umowę ustanawiającą strefę wolnego handlu, unię celną lub partnerstwo strategiczne w zakresie półprzewodników zawarte zgodnie z art. 49, i jest przez nie kontrolowana;
 - e) jest własnością przedsiębiorstwa mającego siedzibę w państwie będącym sygnatariuszem Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych i znajduje się pod jego kontrolą;
- 32) „własność” oznacza posiadanie co najmniej 50 % praw własności w osobie prawnej, podmiocie lub organie, lub posiadanie w nim większościowych udziałów;
- 33) „kontrola” oznacza kontrolę zgodnie z definicją określoną w art. 2 pkt 6 rozporządzenia (UE) 2021/697;
- 34) „przedsiębiorstwo unijne” oznacza przedsiębiorstwo ustanowione na podstawie prawa danego państwa członkowskiego;
- 35) „partnerstwo strategiczne w zakresie półprzewodników” oznacza podjęte przez Unię i państwo trzecie lub terytorium zobowiązanie do zacieśnienia współpracy związanej z łańcuchem wartości półprzewodników, zawarte w niewiążącym instrumencie określającym konkretne działania będące we wspólnym interesie stron;
- 36) „projekt strategiczny” oznacza projekt, który przynosi Unii znaczącą wartość dodaną, istotnie przyczyniając się do realizacji celów leżących we wspólnym interesie Unii, ma wyraźny wymiar transgraniczny, w szczególności poprzez współpracę techniczną lub wsparcie publiczne obejmujące więcej niż jedno państwo członkowskie, oraz który przyczynia się do zwiększenia niezbędności, odporności i dobrobytu unijnego łańcucha wartości półprzewodników oraz suwerenności technologicznej i przywództwa technologicznego Unii poprzez umożliwienie, rozwój lub zabezpieczenie krytycznych zdolności, technologii lub możliwości w Unii, w tym poprzez zmniejszenie strategicznych zależności;
- 37) „Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów” oznacza wspólne przedsięwzięcie ustanowione rozporządzeniem Rady (UE) 2021/2085 oraz, w stosownych przypadkach, każdy podmiot lub inicjatywę, które je zastępują, ustanowione na mocy prawa Unii zgodnie z kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi.

ROZDZIAŁ II

Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0”

Artykuł 3

Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0”

1. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” otrzymuje wsparcie przez okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, ustanowionych rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) 2020/2093⁶⁹.

⁶⁹ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 11, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2093/oj>).

2. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” jest wspierana ze środków programu „Horyzont Europa” i programu „Cyfrowa Europa” zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2021/694 i (UE) 2021/695, a także ze środków krajowych i prywatnych.

Artykuł 4

Cel inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”

3. Celem ogólnym inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” jest osiągnięcie budowania zdolności technologicznych na dużą skalę oraz wspieranie powiązanych działań w zakresie badań naukowych i innowacji w całym unijnym łańcuchu wartości półprzewodników, aby:
- a) wzmocnić suwerenność technologiczną, bezpieczeństwo gospodarcze, odporność, dobrobyt, niezbędność i konkurencyjność przemysłową Unii poprzez zapewnienie transferu i wykorzystania w przemyśle technologii opracowanych w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”;
 - b) pobudzić popyt Unii na półprzewodniki, w tym w drodze postępowań o udzielenie zamówienia, które promują, zgodnie z prawem Unii i zobowiązaniami międzynarodowymi Unii, upowszechnianie i integrację technologii, komponentów i systemów półprzewodnikowych zaprojektowanych, opracowanych lub wyprodukowanych w Unii;
 - c) umożliwiać innowacje, rozwój i wdrażanie najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych, w tym fotoniki jako przekrojowej i prorozwojowej technologii, w szczególności technologii o krytycznym znaczeniu dla sztucznej inteligencji (AI), w tym sztucznej inteligencji brzegowej, oraz dla kluczowych sektorów zastosowań, takich jak opieka zdrowotna, energetyka, automatyzacja przemysłowa, robotyka, transport, obronność, systemy motoryzacyjne i lotnicze oraz centra danych i infrastruktura chmury obliczeniowej;
 - d) przyczyniać się do osiągnięcia zielonej i cyfrowej transformacji, w szczególności poprzez zmniejszenie energochłonności systemów elektronicznych oraz ich wpływu na środowisko i klimat, poprawę zrównoważoności czipów nowej generacji oraz wzmocnienie procesów gospodarki o obiegu zamkniętym, przyczynia się do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy w ekosystemie półprzewodników, a także uwzględnia zasady bezpieczeństwa na etapie projektowania, co zapewnia ochronę przed zagrożeniami cyberbezpieczeństwa.
4. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” ma sześć następujących celów operacyjnych:
- a) cel operacyjny nr 1: wspieranie zaawansowanych zdolności w zakresie projektowania na potrzeby technologii półprzewodnikowych;
 - b) cel operacyjny nr 2: wzmocnienie istniejących i opracowanie nowych zaawansowanych linii pilotażowych w całej Unii, aby umożliwić rozwój i wdrażanie przemysłowe najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych nowej generacji oraz pilotażowej infrastruktury testowej w celu walidacji i wykazania integracji i wykorzystania tych technologii w kluczowych zastosowaniach i sektorach użytkowników;
 - c) cel operacyjny nr 3: budowanie zaawansowanych zdolności technologicznych oraz możliwości w zakresie inżynierii w celu przyspieszenia innowacyjnego

rozwoju najnowocześniejszych czipów kwantowych i powiązanych technologii półprzewodnikowych;

- d) cel operacyjny nr 4: wspieranie sieci centrów kompetencji w całej Unii poprzez rozszerzenie kompetencji istniejących lub tworzenie nowych ośrodków.
 - e) cel operacyjny nr 5: budowanie i wzmacnianie zaawansowanych zdolności w zakresie projektowania, tworzenia prototypów i wdrażania w przemyśle technologii fotonicznych układów scalonych i innych technologii fotonicznych w całej Unii;
 - f) cel operacyjny nr 6: podejmowanie działań, określanych zbiorczo jako działania w ramach „Funduszu na rzecz Czipów”, w celu ułatwienia dostępu do finansowania, w tym poprzez zapewnienie jasnych wytycznych, w szczególności dla przedsiębiorstw typu start-up, przedsiębiorstw scale-up, MŚP i małych spółek o średniej kapitalizacji w łańcuchu wartości półprzewodników, za pośrednictwem instrumentów finansowych i mechanizmów wsparcia inwestycyjnego wspierających finansowanie kapitałowe, dłużne lub mieszane w ramach instrumentu „Akcelerator” Europejskiej Rady ds. Innowacji, Funduszu InvestEU oraz, w stosownych przypadkach, innych instrumentów unijnych i, jeżeli dotyczy, instrumentów będących ich następcami na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2028–2034.
5. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” wspiera zakrojone na szeroką skalę, międzysektorowe inicjatywy dotyczące głównych wyzwań technologicznych i przemysłowych o strategicznym znaczeniu dla Unii („wielkie wyzwania”).
6. Cele operacyjne inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” mogą obejmować działania w zakresie budowania zdolności oraz powiązane działania w zakresie badań naukowych i innowacji. Na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 wszystkie działania w zakresie budowania zdolności finansuje się w ramach programu „Cyfrowa Europa”, a powiązane działania w zakresie badań naukowych i innowacji – w ramach programu „Horyzont Europa”.

Artykuł 5

Cele operacyjne inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”

Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” ma następujące zadania:

- a) w ramach jej celu operacyjnego nr 1:
 - (i) prowadzenie i rozszerzenie wirtualnej platformy projektowej, dostępnej w całej Unii, integrującej szeroki zakres nowych i istniejących aktywów, narzędzi i usług projektowych, ułatwiającej dostęp, w szczególności środowiskom akademickim, przedsiębiorstwom typu start-up, przedsiębiorstwom scale-up i MŚP, w celu wzmocnienia wzrostu i zwiększenia skali przedsiębiorstw nieposiadających własnych fabryk w Unii;
 - (ii) zwiększanie zdolności projektowych Unii, w tym w dziedzinie fotoniki i technologii kwantowych, poprzez wspieranie innowacyjnych rozwiązań w zakresie zaawansowanego projektowania czipów i architektury czipów oraz wspieranie w tym celu ambitnych strategicznych projektów

w zakresie projektowania o dużym znaczeniu dla autonomii strategicznej i konkurencyjności Unii;

- b) w ramach jej celu operacyjnego nr 2:
 - (i) wzmocnienie zdolności w zakresie technologii produkcji czipów nowej generacji i sprzętu do wytwarzania półprzewodników dzięki integracji działań w zakresie badań naukowych i innowacji oraz przygotowaniu rozwoju przyszłych generacji technologii i procesów wytwarzania półprzewodników;
 - (ii) wspieranie innowacji na dużą skalę poprzez zapewnienie dostępu do nowych lub istniejących linii pilotażowych w celu prowadzenia doświadczeń, testowania, kontroli procesów, określania charakterystyki urządzenia końcowego oraz testowania i walidacji nowych koncepcji projektowych łączących kluczowe funkcje;
 - (iii) wspieranie innowacji poprzez zapewnienie dostępu do nowej lub rozszerzonej pilotażowej infrastruktury testowej, w ramach której łączy się i integruje różne innowacyjne technologie lub produkty w celu opracowania i walidacji nowych urządzeń w kluczowych zastosowaniach i branżach wykorzystujących półprzewodniki przed pełnym wdrożeniem na skalę przemysłową, w celu identyfikacji ryzyka, walidacji wydajności i zapewnienia wykonalności w warunkach rzeczywistych;
 - (iv) zapewnienie wsparcia europejskim inicjatywom z zakresu technologii półprzewodnikowych poprzez przyznanie preferencyjnego dostępu do nowych lub istniejących linii pilotażowych, a także zapewnienie dostępu na uczciwych warunkach do nowych linii pilotażowych i pilotażowej infrastruktury testowej szerokiej gamie podmiotów korzystających z unijnego ekosystemu półprzewodników;
 - (v) przygotowanie do transferu i wykorzystania w przemyśle technologii opracowanych w ramach tego celu operacyjnego;
- c) w ramach jej celu operacyjnego nr 3:
 - (i) wspieranie rozwoju nowych lub istniejących linii pilotażowych, pomieszczeń czystych i fabryk na potrzeby tworzenia prototypów i produkcji czipów kwantowych do integracji obwodów kwantowych i elektroniki sterującej;
 - (ii) rozwijanie ośrodków służących do testowania i walidacji zaawansowanych czipów kwantowych produkowanych przez linie pilotażowe, z myślą o wypełnieniu luki w zakresie informacji zwrotnych między projektantami, producentami a użytkownikami komponentów kwantowych;
 - (iii) opracowanie innowacyjnych bibliotek projektowych na potrzeby czipów kwantowych w ścisłym powiązaniu z celem operacyjnym nr 1;
- d) w ramach jej celu operacyjnego nr 4:
 - (i) wzmocnienie zdolności i oferowanie szerokiego zakresu wiedzy fachowej zainteresowanym stronom, w tym przedsiębiorstwom typu start-up, scale-up oraz MŚP będącym użytkownikami końcowymi, przy

jednoczesnym ułatwianiu dostępu do zdolności i ośrodków, o których mowa w niniejszym artykule, oraz ich skutecznego wykorzystania;

- (ii) zajęcie się kwestią niedoboru wiedzy i wykwalifikowanej siły roboczej oraz niedopasowania umiejętności poprzez przyciągnięcie, mobilizację i zatrzymanie nowych talentów w dziedzinie badań, projektowania i produkcji, w tym poprzez zmianę i podnoszenie kwalifikacji pracowników;
- e) w ramach jej celu operacyjnego nr 5:
- (i) wzmocnienie zdolności w zakresie technologii produkcji, sprzętu do wytwarzania półprzewodników i platform materiałowych na potrzeby fonicznych układów scalonych poprzez integrację działań w zakresie badań naukowych i innowacji;
 - (ii) wzmocnienie istniejących i opracowanie nowych linii pilotażowych i ogólnodostępnych zakładów wytwarzania półprzewodników na potrzeby tworzenia prototypów i produkcji fonicznych układów scalonych i powiązanych technologii fonicznych;
 - (iii) opracowanie i utrzymanie bibliotek projektowych i narzędzi automatyzacji projektowania dla fonicznych układów scalonych, powiązanych technologii fonicznych oraz metod ich integracji z modułami dostępnymi na otwartych i niedyskryminujących warunkach w całej Unii;
 - (iv) przygotowanie do transferu i wykorzystania w przemyśle technologii opracowanych w ramach tego celu operacyjnego;
- f) w ramach jej celu operacyjnego nr 6:
- (i) zapewnienie wsparcia przedsiębiorstwom typu start-up i przedsiębiorstwom scale-up w całym łańcuchu wartości półprzewodników w dostępie do finansowania na wszystkich etapach wzrostu, ze szczególnym naciskiem na wypełnienie luki w finansowaniu, która uniemożliwia im osiągnięcie skali niezbędnej do konkurencji na rynku globalnym;
 - (ii) przyspieszenie i poprawa dostępności inwestycji w łańcuch wartości półprzewodników, w szczególności poprzez mobilizację kapitału wysokiego ryzyka i kapitału wzrostu, oraz pozyskiwanie finansowania zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego, przy jednoczesnym zwiększeniu niezbędności, odporności i dobrobytu ekosystemu półprzewodników w Unii.

Cele te są realizowane, w stosownych przypadkach, zgodnie z opisem technicznym zawartym w załączniku I.

Artykuł 6

Europejska sieć centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników

1. Na potrzeby celu operacyjnego nr 4 inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” wspiera się europejską sieć centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników, integracji systemów i projektowania („sieć”) ustanowioną na podstawie rozporządzenia (UE)

2023/1781. W skład sieci wchodzić centra kompetencji wybrane przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów zgodnie z ust. 3.

2. Centra kompetencji prowadzą wszystkie lub niektóre z następujących działań na rzecz przemysłu Unii i w ścisłej współpracy z nim, w szczególności MŚP i spółek o średniej kapitalizacji, a także organizacje badawczo-technologicznych, uniwersytetów i sektora publicznego oraz innych odpowiednich zainteresowanych stron w całym łańcuchu wartości półprzewodników:
 - a) zapewnienie zgodności między działaniami centrum kompetencji a, w stosownych przypadkach, strategią w zakresie półprzewodników państwa członkowskiego, w którym centrum kompetencji ma siedzibę;
 - b) podnoszenie świadomości oraz zapewnienie zainteresowanym stronom niezbędnego know-how, niezbędnej wiedzy fachowej i niezbędnych umiejętności, aby pomóc im w przyspieszeniu rozwoju nowych technologii półprzewodnikowych, wytwarzania półprzewodników, sprzętu, opcji projektowych i koncepcji systemowych, a także integracji nowych technologii półprzewodnikowych, poprzez efektywne wykorzystanie infrastruktury i innych dostępnych zasobów sieci;
 - c) zapewnianie dostępu do usług i narzędzi projektowania w ramach celu operacyjnego nr 1 inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, a także do linii pilotażowych wspieranych w ramach celu operacyjnego nr 2 inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”;
 - d) podnoszenie świadomości oraz udzielanie lub zapewnianie dostępu do wiedzy fachowej, know-how i usług, w tym gotowości do projektowania systemu, nowych i istniejących linii pilotażowych oraz wspieranie działań niezbędnych do budowania umiejętności i kompetencji wspieranych przez inicjatywę „Czipy dla Europy 2.0”;
 - e) ułatwianie transferu wiedzy fachowej i know-how między państwami członkowskimi i regionami, przy jednoczesnym zachęcaniu do wymiany umiejętności, wiedzy i dobrych praktyk oraz wspieraniu wspólnych programów;
 - f) opracowywanie szczegółowych działań obejmujących szkolenia, nabywanie kwalifikacji i zmianę kwalifikacji w zakresie technologii półprzewodnikowych i ich zastosowań oraz zarządzanie tymi działaniami w celu wspierania rozwoju puli talentów, a także w celu zwiększenia liczby studentów oraz poprawy jakości kształcenia w odpowiednich dziedzinach studiów, na uczelniach znajdujących się w Unii, aż do poziomu studiów doktoranckich;
 - g) ułatwianie kontaktów między studentami i przedsiębiorstwami zajmującymi się półprzewodnikami w całej Unii, przy jednoczesnym zwróceniu szczególnej uwagi na udział kobiet i grup niedostatecznie reprezentowanych oraz w oparciu o istniejące inicjatywy wspierające kształcenie lub szkolenie, lub oba te elementy, a także mobilność studentów i pracowników w Unii i poza nią.
3. Państwa członkowskie wyznaczają kandydatów na centra kompetencji zgodnie ze swoimi procedurami krajowymi, strukturami administracyjnymi i instytucjonalnymi w drodze otwartej i konkurencyjnej procedury.

Program prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów określa procedurę wspierania centrów kompetencji tworzących sieć, w tym kryteria wyboru, a także

dalsze szczegóły dotyczące realizacji zadań i funkcji, o których mowa w niniejszym artykule.

Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów wybiera centra kompetencji tworzące sieć.

Państwa członkowskie i Komisja maksymalizują synergie z istniejącymi centrami kompetencji ustanowionymi w ramach innych inicjatyw unijnych, takimi jak europejskie centra innowacji cyfrowych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/694.

4. Centra kompetencji muszą mieć znaczną ogólną niezależność w zakresie określania swojej organizacji, składu i metod pracy. Organizacja, skład i metody pracy centrów kompetencji muszą być zgodne z celami niniejszego rozporządzenia i celami inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” oraz przyczyniać się do ich realizacji.

Artykuł 7

Wielkie wyzwania

1. Wielkie wyzwania wiążą się z opracowaniem, integracją i zapewnieniem wdrażania przemysłowego obiecujących i krytycznych technologii półprzewodnikowych i powiązanych technologii o kluczowym znaczeniu dla Unii oraz są wdrażane, w stosownych przypadkach, zgodnie z opisem technicznym zawartym w załączniku I.
2. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” wspiera wielkie wyzwania poprzez:
 - a) promowanie zaawansowanych badań i rozwoju, które umożliwią odgrywanie przewodniej roli w tworzeniu czipów AI nowej generacji, utrzymanie infrastruktury chmury obliczeniowej, ośrodków przetwarzania danych i brzegowej infrastruktury sztucznej inteligencji dzięki zastosowaniu bezprecedensowych poziomów efektywności energetycznej, zabezpieczenie zdolności Unii w zakresie najnowocześniejszych technologii oraz zwiększenie mocnych stron Unii w zakresie wytwarzania półprzewodników;
 - b) zajęcie się kluczowymi przeszkodami technologicznymi utrudniającymi rozwój technologii półprzewodnikowych, w szczególności w zakresie miniaturyzacji, efektywności energetycznej, zrównoważonego rozwoju, integracji systemów heterogenicznych, bezpieczeństwa i niezawodności oraz możliwości produkcyjnych;
 - c) rozszerzenie ekosystemu półprzewodników poprzez ścisłą współpracę z wertykalnymi sektorami rynku;
 - d) osiągnięcie przewagi konkurencyjnej w konkretnych zastosowaniach o kluczowym znaczeniu dla suwerenności technologicznej i konkurencyjności przemysłowej Unii poprzez ustrukturyzowanie współpracy między twórcami półprzewodników a sektorami wykorzystującymi półprzewodniki;
 - e) połączenie wysiłków w ramach wielu linii pilotażowych i ukierunkowanie ich na wykorzystanie do celów przemysłowych poprzez zwiększenie efektywności energetycznej oraz poziomu zaawansowania zdolności w zakresie półprzewodników;
 - f) zapewnienie transferu i wykorzystania w przemyśle technologii opracowanych w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, w tym działań mających na celu

osiągnięcie dojrzałości technologicznej, kwalifikowanie, tworzenie prototypów, demonstrację, pierwsze wdrożenie przemysłowe i przeniesienie do środowisk produkcyjnych.

3. Wielkie wyzwania realizuje się w koordynacji z wielkimi wyzwaniami określonymi w rozporządzeniu (UE) XXXX/XXXX [akt w sprawie rozwoju chmury i AI (CADA)], a także z inicjatywami podejmowanymi przez Wspólne Przedsięwzięcie w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali ustanowione rozporządzeniem Rady (UE) 2021/1173⁷⁰.

Artykuł 8 *Akcelerator popytu*

1. Komisja i państwa członkowskie zachęcają do upowszechniania półprzewodników zaprojektowanych lub wyprodukowanych w Unii, w szczególności na kluczowych rynkach, takich jak rynek usług w chmurze, rynek motoryzacyjny, lotniczy, telekomunikacyjny, obronny, oraz, w stosownych przypadkach, na innych rynkach.
2. Akcelerator popytu są wdrażane przez sojusz przemysłowy na rzecz półprzewodników.
3. Komisja może, we współpracy z państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami z branży oraz zgodnie z regułami konkurencji:
 - a) ułatwiać potencjalnym użytkownikom, w szczególności odbiorcom technologii półprzewodnikowych, omawianie wymogów i specyfikacji technologicznych produktów związanych z półprzewodnikami, których prawdopodobnie będzie wymagał ich przemysł;
 - b) umożliwić opracowanie wspólnych technicznych planów działania oraz wspierać i pobudzać działania w zakresie współprojektowania między producentami półprzewodników mającymi siedzibę w Unii a użytkownikami przemysłowymi niższego szczebla, w tym integratorami systemów i producentami urządzeń, w celu opracowania komponentów półprzewodnikowych dostosowanych do zastosowań przemysłowych w Unii;
 - c) ułatwiać tworzenie platform współpracy, projektów pilotażowych lub partnerstw projektowych umożliwiających wczesne zaangażowanie użytkowników przemysłowych w projektowanie innowacyjnych technologii półprzewodnikowych opracowywanych w Unii.

Artykuł 9 *Forum popytu*

1. Komisja ustanawia forum popytu, aby ułatwić prezentowanie technologii półprzewodnikowych, w szczególności za pośrednictwem europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych, a także zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk uznanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/1781 zgodnie z regułami konkurencji.
2. Forum popytu jest wdrażane przez sojusz przemysłowy na rzecz półprzewodników.

⁷⁰ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/1173 z dnia 13 lipca 2021 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali i uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1488 (Dz.U. L 256 z 19.7.2021, s. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1173/oj>).

Artykuł 10
Zamówienia publiczne na innowacje w dziedzinie czipów

1. Na potrzeby wspierania instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających i wykonawców działających jako podmioty zamawiające w zakresie udzielania zamówień, integracji, kwalifikowania i pierwszego wdrożenia systemów integrujących półprzewodniki Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów podejmuje następujące działania:
 - a) wspiera zawieranie, w stosownych przypadkach, porozumień dotyczących wspólnych zamówień transgranicznych między instytucjami zamawiającymi lub podmiotami zamawiającymi;
 - b) wspiera integrację i wdrażanie innowacyjnych technologii półprzewodnikowych.

Artykuł 11
Synergia z innymi programami

1. Inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” realizowana jest w synergii z programami unijnymi zgodnie z załącznikiem IV. Komisja zapewnia, aby wykorzystanie komplementarnego charakteru inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” w stosunku do programów unijnych nie utrudniało osiągnięcia celów inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, o których mowa w art. 4.

Artykuł 12
Wdrożenie

1. Cele operacyjne nr 1–5 inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” oraz wielkie wyzwania zostają powierzone Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Czipów oraz realizowane są za pomocą działań określonych w jego programie prac.
2. Aby odzwierciedlić zmiany technologiczne i zmiany sytuacji na rynku istotne dla sektora półprzewodników, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu zmiany załącznika I w odniesieniu do określonych w nim działań w sposób zgodny z celami inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” określonymi w art. 4.
3. Aby zapewnić skuteczne wdrożenie i ocenę inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” oraz odzwierciedlić zmiany technologiczne i rozwój sytuacji na rynku, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu zmiany załącznika III w odniesieniu do mierzalnych wskaźników monitorowania wdrożenia i na potrzeby sprawozdawczości w zakresie postępów w realizacji celów inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” określonych w art. 4.
4. Aby zapewnić skuteczne wdrożenie, monitorowanie i ocenę inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”, roczne sprawozdanie z działalności Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów musi zawierać informacje dotyczące kwestii związanych z celami operacyjnymi nr 1–5 inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” oraz istotnych wyzwań, na podstawie mierzalnych wskaźników określonych w załączniku III.
5. Komisja regularnie informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników o postępach w realizacji celu operacyjnego nr 6 inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”.

ROZDZIAŁ III

Bezpieczeństwo dostaw i popytu

SEKCJA 1

ZDOLNOŚCI W ZAKRESIE WYTWARZANIA PÓŁPRZEWODNIKÓW

Artykuł 13

Interes publiczny i wsparcie publiczne

1. Uznaje się, że europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych i projekty strategiczne przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw półprzewodników i odporności unijnego ekosystemu półprzewodników, w związku z czym uznaje się je za leżące w interesie publicznym.
2. Aby osiągnąć bezpieczeństwo dostaw i odporność unijnego ekosystemu półprzewodników, państwa członkowskie mogą, bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, stosować środki wsparcia i udzielać wsparcia administracyjnego na rzecz projektów strategicznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXXX/XXXX [Europejski Fundusz Konkurencyjności] i innymi odpowiednimi przepisami Unii oraz na rzecz europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych.
3. Ponadto Komisja może stosować środki wsparcia, w tym między innymi dotacje, w odniesieniu do projektów strategicznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXXX/XXXX [Europejski Fundusz Konkurencyjności] i innymi odpowiednimi przepisami Unii.

Artykuł 14

Europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych

1. Europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych są realizowane przez przedsiębiorstwa krajowe.
2. Europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych wykazują, że ukształtują swój łańcuch dostaw w sposób zmniejszający zależność łańcucha dostaw od przedsiębiorstw zagranicznych i zwiększający bezpieczeństwo dostaw w Unii.
3. Europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych są pierwszymi tego rodzaju inicjatywami, które przyczyniają się do niezbędności, odporności i dobrobytu oraz bezpieczeństwa dostaw w unijnym ekosystemie półprzewodników.
4. Podczas składania wniosku zgodnie z art. 15 ust. 1 europejska inicjatywa z zakresu technologii półprzewodnikowych musi kwalifikować się jako pierwsza tego rodzaju inicjatywa.
5. Aby ubiegać się o status europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych, pierwsze tego rodzaju inicjatywy nie muszą być beneficjentami środków wsparcia ani wsparcia administracyjnego, o których mowa w art. 13.
6. Europejska inicjatywa z zakresu technologii półprzewodnikowych musi spełniać następujące wymogi:

- a) jej utworzenie ma wyraźne pozytywne oddziaływanie, z efektem rozlewania wykraczającym poza samą inicjatywę lub dane państwo członkowskie lub dane państwa członkowskie, na łańcuch wartości półprzewodników w Unii i unijne rynki końcowe w perspektywie średnio- i długoterminowej, z myślą o zapewnieniu niezbędności, odporności i dobrobytu ekosystemu półprzewodników, w tym rozwoju przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, a także o przyczynianiu się do zielonej i cyfrowej transformacji Unii oraz, w stosownych przypadkach, do modelu biznesowego danego obiektu, ze szczególnym uwzględnieniem zakresu, w jakim oferuje on zdolność produkcyjną w odniesieniu do segmentu front-end lub segmentu back-end, lub obu tych segmentów przedsiębiorstwom niepowiązanym z danym obiektem, jeżeli istnieje wystarczający popyt;
 - b) dostarcza zapewnienie, że nie podlega eksterytorialnemu stosowaniu obowiązków świadczenia usług publicznych nakładanych przez państwa trzecie w sposób, który mógłby osłabić zdolność przedsiębiorstwa do wypełniania obowiązków określonych w art. 43 ust. 1, oraz zobowiązuje się do poinformowania Komisji w przypadku zaistnienia takiego obowiązku;
 - c) inwestuje w Unii w ciągle innowacje w celu poczynienia konkretnych postępów w dziedzinie technologii półprzewodnikowych lub przygotowania technologii półprzewodnikowych nowej generacji;
 - d) wspiera unijny zasób talentów poprzez rozwijanie i wdrażanie szkoleń w zakresie kształcenia i umiejętności oraz zwiększanie puli wykwalifikowanej i posiadającej odpowiednie umiejętności siły roboczej;
 - e) jeżeli jest zakładem produkcyjnym i uczestniczy w platformie wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników, o której mowa w art. 34.
7. Do celów inwestowania w ciągle innowacje zgodnie z ust. 6 lit. c) niniejszego artykułu europejska inicjatywa z zakresu technologii półprzewodnikowych ma preferencyjny dostęp do linii pilotażowych ustanowionych zgodnie z art. 5 lit. b). Żaden taki preferencyjny dostęp nie wyklucza skutecznego dostępu na sprawiedliwych warunkach innych zainteresowanych przedsiębiorstw, w szczególności przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, do linii pilotażowych, ani nie utrudnia tym innym przedsiębiorstwom takiego skutecznego dostępu.
8. W przypadku gdy europejska inicjatywa z zakresu technologii półprzewodnikowych oferuje zdolność produkcyjną przedsiębiorstwom niepowiązanym z inicjatywą, inicjatywa ustanawia i utrzymuje odpowiedni i skuteczny rozdział funkcjonalny procesów projektowania i wytwarzania półprzewodników w celu zapewnienia ochrony informacji uzyskanych na każdym etapie.

Artykuł 15

Wniosek o przyznanie statusu europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych

1. Każde przedsiębiorstwo lub konsorcjum przedsiębiorstw może złożyć do Komisji wniosek o przyznanie projektowi statusu europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych.

2. Komisja, uwzględniając opinię Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, ocenia wnioski w drodze sprawiedliwej i przejrzystej procedury w oparciu o wszystkie następujące elementy:
- a) zgodność z kryteriami określonymi w art. 14 ust. 2 oraz zobowiązanie do spełnienia wymogów określonych w art. 14 ust. 6;
 - b) biznesplan zawierający ocenę kondycji finansowej i technicznej wykonalności projektu, z uwzględnieniem całego okresu jego trwania, w tym informacje o wszelkim planowanym wsparciu publicznym;
 - c) udokumentowane doświadczenie wnioskodawcy w prowadzeniu podobnych inicjatyw;
 - d) dostarczenie odpowiedniego dokumentu potwierdzającego gotowość państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których wnioskodawca zamierza utworzyć swój obiekt, do wspierania utworzenia takiej inicjatywy;
 - e) istnienie odpowiednich polityk i odpowiednich umów licencyjnych, w tym technicznych środków ochronnych i środków wykonawczych, mających na celu zapewnienie ochrony informacji niejawnych i praw własności intelektualnej, w szczególności z myślą o zapobieganiu nieuprawnionemu ujawnianiu tajemnic przedsiębiorstwa lub wyciekowi powstających technologii wrażliwych.

Komisja zapewnia wytyczne dotyczące informacji wymaganych na podstawie akapitu pierwszego i ich odpowiedniego formatu.

3. Komisja rozpatruje wnioski, przyjmuje swoje decyzje oraz powiadamia wnioskodawców w terminie trzech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku. W przypadku gdy Komisja uzna, że informacje zawarte we wniosku są niekompletne, bez zbędnej zwłoki umożliwia wnioskodawcy przedłożenie dodatkowych informacji wymaganych do uzupełnienia wniosku. Decyzja Komisji określa okres obowiązywania statusu na podstawie przewidywanego okresu trwania projektu.
4. Komisja monitoruje postępy w tworzeniu i prowadzeniu europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych oraz regularnie informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników.
5. Operator inicjatywy może zwrócić się do Komisji o dokonanie przeglądu okresu obowiązywania statusu lub o zmianę jego planów wdrożenia w odniesieniu do zgodności z wymogami określonymi w art. 14 ust. 6, jeżeli uzna taki przegląd za należycie uzasadniony ze względu na nieprzewidziane okoliczności zewnętrzne. Na podstawie takiego przeglądu Komisja może zmienić okres obowiązywania statusu przyznanego zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub zaakceptować zmianę planów wdrożenia.
6. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że dana inicjatywa przestała spełniać wymogi określone w art. 14 ust. 6, umożliwia operatorowi europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych przedstawienie uwag i zaproponowanie odpowiednich środków.
7. Komisja może uchylić decyzję o uznaniu statusu europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych, jeżeli podstawą uznania był wniosek zawierający nieprawidłowe informacje lub jeżeli pomimo zakończenia procedury określonej w ust. 5 niniejszego artykułu europejska inicjatywa z zakresu technologii

półprzewodnikowych nie spełnia wymogów określonych w art. 14 ust. 6. Przed podjęciem takiej decyzji Komisja konsultuje się z Europejską Radą ds. Półprzewodników po przedstawieniu jej powodów proponowanego uchylecia. Każda decyzja o cofnięciu statusu europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych musi być należycie uzasadniona, a operatorowi przysługuje prawo do odwołania.

8. Inicjatywy, których status europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych został uchylony zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu, tracą wszystkie prawa związane z uznaniem tego statusu wynikające z niniejszego rozporządzenia. Takie inicjatywy nadal podlegają jednak obowiązkowi określonemu w art. 42 ust. 1 przez okres odpowiadający okresowi pierwotnie określonemu w momencie przyznania statusu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub, w przypadku dokonania przeglądu statusu, mającemu zastosowanie okresowi obowiązywania zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.

Artykuł 16

Projekty strategiczne

1. Komisja uznaje za projekty strategiczne projekty dotyczące półprzewodników, które spełniają wszystkie następujące wymogi:
 - a) projekt strategiczny przynosi Unii znaczącą wartość dodaną, istotnie przyczyniając się do realizacji celów leżących we wspólnym interesie Unii;
 - b) projekt strategiczny jest realizowany przez przedsiębiorstwa krajowe;
 - c) projekt strategiczny wykazuje, że ukształtuje swój łańcuch dostaw w sposób zmniejszający zależność łańcucha dostaw od przedsiębiorstw zagranicznych i zwiększający bezpieczeństwo dostaw w Unii;
 - d) projekt strategiczny ma wyraźny wymiar transgraniczny, w szczególności poprzez współpracę techniczną lub wsparcie publiczne obejmujące więcej niż jedno państwo członkowskie;
 - e) projekt strategiczny przyczynia się do odporności i solidności unijnego łańcucha wartości półprzewodników;
 - f) projekt strategiczny przyczynia się do zwiększenia suwerenności technologicznej i przywództwa technologicznego Unii poprzez umożliwienie, rozwój lub zabezpieczenie krytycznych zdolności, technologii lub możliwości w Unii, w tym poprzez zmniejszenie strategicznych zależności.
2. Projekty strategiczne obejmujące wiele obiektów są realizowane przez jedno konsorcjum i funkcjonują jako zintegrowana jednostka prawna i techniczna.
3. Udział w projektach strategicznych jest ograniczony do podmiotów unijnych.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 udział podmiotów prawnych mających siedzibę w państwach trzecich jest dozwolony, pod warunkiem że taki udział jest zgodny z warunkami, o których mowa w ust. 1, i podlega odpowiednim warunkom związanym z bezpieczeństwem mających zastosowanie programów unijnych.

Artykuł 17

Określenie obszarów priorytetowych dla projektów strategicznych

1. Opis techniczny obszarów priorytetowych dla potencjalnych projektów strategicznych w niektórych orientacyjnych obszarach technologicznych znajduje się w załączniku II. Aby zaktualizować opisy techniczne i orientacyjne obszary technologiczne wymienione w załączniku II w celu odzwierciedlenia zmian technologicznych i zmian na rynku istotnych dla sektora półprzewodników, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu zmiany załącznika II.
2. Komisja, uwzględniając opinię Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, podejmuje decyzję w sprawie obszarów priorytetowych dla potencjalnych projektów strategicznych na podstawie kryteriów określonych w art. 16 ust. 1 oraz orientacyjnych obszarów technologicznych, o których mowa w załączniku II.

Artykuł 18

Wyznaczanie projektów strategicznych

1. Realizację działań wspierających potencjalne projekty strategiczne powierza się Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Czipów i przeprowadza za pomocą działań określonych w jego programie prac.
2. Komisja, uwzględniając opinię Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, wyznacza – w drodze decyzji – jako projekty strategiczne wnioski wybrane do finansowania przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów, które spełniają kryteria określone w art. 16 ust. 1, oraz wnioski o wyznaczenie ich jako projekty strategiczne.
3. Za zgodą wnioskodawcy lub wnioskodawców wnioski, które nie zostały wybrane do finansowania przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów, mogą również zostać wyznaczone jako projekty strategiczne, jeżeli spełniają mające zastosowanie wymogi w zakresie oceny określone w zaproszeniu do składania wniosków oraz kryteria określone w art. 16 ust. 1. Możliwość uzyskania takiego wyznaczenia jest wyraźnie wskazana w zaproszeniach do składania wniosków i związanych z nimi procedurach składania wniosków i powinna być wymagana w ramach projektu.
4. W decyzji Komisji wskazuje się, czy projekt strategiczny kwalifikuje się jako pierwsza tego rodzaju inicjatywa zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz określa się okres obowiązywania statusu pierwszej tego rodzaju inicjatywy na podstawie przewidywanego czasu trwania projektu.
5. Projekty wyznaczone jako projekty strategiczne są objęte prawami i podlegają obowiązkom mającym zastosowanie do europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełniają wymogi określone w art. 14 ust. 6.
6. Projekt strategiczny może zwrócić się do Komisji o dokonanie przeglądu okresu obowiązywania statusu projektu strategicznego lub o zmianę planów wdrożenia operatora w odniesieniu do zgodności z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1, jeżeli operator uzna taki przegląd za należycie uzasadniony ze względu na nieprzewidziane okoliczności zewnętrzne. Na podstawie takiego przeglądu Komisja może zmienić okres obowiązywania przyznanego statusu projektu strategicznego lub zaakceptować zmianę planów wdrożenia.
7. Bez uszczerbku dla zawieszenia lub rozwiązania umów o finansowaniu między operatorem realizującym projekt strategiczny a Wspólnym Przedsięwzięciem na rzecz Czipów, w przypadku gdy Komisja stwierdzi, że projekt wyznaczony jako projekt strategiczny nie spełnia już kryteriów określonych w art. 16, lub w przypadku

gdy jego wyznaczenie nastąpiło na podstawie wniosku zawierającego nieprawidłowe informacje mające wpływ na zgodność z tymi kryteriami, może ona, uwzględniając opinię Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, cofnąć wyznaczenie tego projektu w drodze decyzji.

8. Przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 6 niniejszego artykułu Komisja przedstawia operatorowi realizującemu projekt strategiczny powody planowanego cofnięcia i umożliwia mu przedstawienie uwag w odpowiednim terminie. Komisja należycie uwzględnia te uwagi. Każda decyzja o cofnięciu statusu projektu strategicznego musi być należycie uzasadniona i podlega prawu do odwołania.
9. Projekty, w przypadku których cofnięto wyznaczenie jako projekt strategiczny, tracą wszystkie prawa i obowiązki związane ze statusem projektu strategicznego wynikające z niniejszego rozporządzenia. Projekty takie podlegają jednak obowiązkowi określonemu w art. 43 ust. 1 przez okres odpowiadający okresowi pierwotnie przewidzianemu w momencie przyznania statusu.

Artykuł 19

Wytwarzanie zaawansowanych półprzewodników

1. Aby wzmocnić suwerenność Unii i zapewnić bezpieczeństwo dostaw półprzewodników, Komisja, zgodnie z art. 17 ust. 1, traktuje priorytetowo projekt strategiczny dotyczący otwartej unijnej fabryki, w której będzie odbywać się wytwarzanie zaawansowanych półprzewodników.
2. Otwarta fabryka, w której odbywa się wytwarzanie zaawansowanych półprzewodników, o której to fabryce jest mowa w ust. 1, jest zakładem lub skoordynowaną siecią zakładów obejmujących wiele obiektów, znajdujących się na terytorium Unii, posiadających zdolność produkcji i instalacji zaawansowanych technologii półprzewodnikowych zgodnie z najnowocześniejszymi zdolnościami przemysłowymi.
3. Otwarta fabryka, w której odbywa się wytwarzanie zaawansowanych półprzewodników, uwzględnia wymogi i cele określone przez potencjalnych odbiorców zgodnie z art. 8.

Artykuł 20

Koordynacja finansowania

1. Komisja może prowadzić działania, w stosownych przypadkach we współpracy z państwami członkowskimi, w celu przyciągnięcia inwestycji na rzecz europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych. Takie działania mogą, bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, obejmować zapewnianie i koordynowanie wsparcia na rzecz europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych, które napotykają trudności w dostępie do finansowania, w synergii z programami unijnymi.
2. Na wniosek europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych lub projektu strategicznego Europejska Rada ds. Półprzewodników zapewnia doradztwo w zakresie finansowania inicjatywy lub projektu, biorąc pod uwagę już zapewnione finansowanie i uwzględniając co najmniej następujące elementy:
 - a) dodatkowe publiczne i prywatne źródła finansowania, w tym kapitał własny;

- b) wsparcie ze środków Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub innych instytucji finansowych;
- c) istniejące instrumenty i programy państw członkowskich, w tym te, które są wkładem ze strony agencji kredytów eksportowych, krajowych banków prorozwojowych oraz krajowych instytucji prorozwojowych;
- d) stosowne programy finansowania unijnego.

SEKCJA 2

PROCEDURY WYDAWANIA POZWOLEŃ

Artykuł 21

Przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń

1. Państwa członkowskie zapewniają sprawne, przejrzyste i terminowe rozpatrywanie wniosków administracyjnych związanych z planowaniem, budową i prowadzeniem europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych.
2. Procedura wydawania pozwoleń na realizację europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych nie może trwać dłużej niż 12 miesięcy od momentu złożenia kompletnego wniosku w punkcie kompleksowej obsługi.
3. Termin określony w ust. 2 pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek krótszych terminów określonych przez państwa członkowskie.
4. W przypadku gdy taki status istnieje w prawie krajowym, europejskim inicjatywom z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektom strategicznym nadaje się status najwyższego możliwego znaczenia w kraju i traktuje się je zgodnie z tym statusem w procedurach wydawania pozwoleń. Niniejszy ustęp ma zastosowanie tylko wtedy, gdy w prawie krajowym istnieje taki status, i nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku wprowadzenia takiego statusu.

Artykuł 22

Punkt kompleksowej obsługi obsługujący procedury wydawania pozwoleń

1. Państwa członkowskie wyznaczają punkt kompleksowej obsługi odpowiedzialny za centralizację i koordynację wniosków dotyczących europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych na podstawie niniejszego artykułu.
2. Państwa członkowskie ustanawiają jednolitą procedurę wydawania pozwoleń na podstawie jednego wniosku składanego w punkcie kompleksowej obsługi wyznaczonym zgodnie z art. 22 ust. 1, obejmującego wszystkie pozwolenia wymagane w przypadku europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych.
3. Punkt kompleksowej obsługi służy jako pojedynczy punkt kontaktowy dla europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych lub projektu strategicznego.

4. Nie później niż 45 dni od otrzymania jednego wniosku wyznaczony punkt kompleksowej obsługi potwierdza kompletność wniosku albo zwraca się o przekazanie brakujących informacji niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.
5. W przypadku gdy po przedłożeniu brakujących informacji wniosek nadal uznaje się za niekompletny, punkt kompleksowej obsługi może, w terminie 30 dni od przedłożenia żądanych brakujących informacji, zwrócić się po raz drugi o dostarczenie wszelkich brakujących informacji. Punkt kompleksowej obsługi nie zwraca się o informacje w obszarach nieobjętych pierwszym wnioskiem o dodatkowe informacje i zwraca się o dalsze informacje tylko wtedy, gdy jest to konieczne do uzupełnienia brakujących informacji.
6. Jeżeli utworzenie europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych wymaga podjęcia decyzji w co najmniej dwóch państwach członkowskich, odpowiednie punkty kompleksowej obsługi mogą podjąć wszelkie niezbędne kroki służące sprawnej i skutecznej współpracy i koordynacji między nimi.

Artykuł 23

Ułatwianie procesu administracyjnego i procedury wydawania pozwoleń

1. Europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych i projekty strategiczne w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uznaje się za projekty strategiczne przyczyniające się do odporności i dekarbonizacji lub zasobooszczędności do celów art. 14 ust. 1 [wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko]. Stosuje się pkt 1, 2 i 3 załącznika do tego rozporządzenia.
2. Bez uszczerbku dla [wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko] państwa członkowskie zapewniają, aby uwzględniane były wszelkie przeprowadzone badania lub wydane pozwolenia lub zezwolenia odnoszące się do planowania, budowy i eksploatacji europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych oraz aby nie wymagano powielania badań, pozwoleń lub zezwoleń, chyba że prawo Unii lub prawo krajowe stanowi inaczej.

Artykuł 24

Wykorzystywanie europejskich portfeli biznesowych przez pojedynczy portal dostępu

1. Państwa członkowskie ustanawiają pojedynczy portal dostępu na szczeblu krajowym do celów składania jednego wniosku o udzielenie pozwolenia na potrzeby europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych, o których mowa w art. 22 ust. 2.

Pojedynczy portal dostępu automatycznie przypisuje wnioski o udzielenie pozwolenia odpowiedniemu organowi, informuje wnioskodawcę o wszystkich etapach procedury wydawania pozwoleń, statusie procedury i decyzjach odpowiednich organów oraz umożliwia wnioskodawcy sprawdzenie zgodności z obowiązującymi terminami.
2. W tym celu pojedynczy portal dostępu korzysta z europejskich portfeli biznesowych ustanowionych zgodnie z [wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie ustanowienia europejskich portfeli biznesowych].

3. Dzięki wykorzystaniu europejskich portfeli biznesowych pojedynczy portal dostępu umożliwia:
 - a) interoperacyjność i zautomatyzowaną wymianę danych między właściwymi organami;
 - b) ponowne wykorzystywanie danych i dokumentów będących już w posiadaniu właściwych organów;
 - c) zapewnienie wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa i integralności informacji;
 - d) przejrzystość i rozliczalność procedury wydawania pozwoleń.
4. Podczas ustanawiania pojedynczych portali dostępu państwa członkowskie wykorzystują, w stosownych przypadkach, istniejącą unijną infrastrukturę cyfrową, katalogi i elementy składowe ustanowione na mocy prawa Unii.
5. Wyznaczony punkt kompleksowej obsługi, o którym mowa w art. 22 niniejszego rozporządzenia, ma dostęp do wszystkich istotnych danych i informacji dostępnych na pojedynczym portalu dostępu w celu wykonywania swoich obowiązków.

Artykuł 25

Dostępność informacji w internecie

1. Państwa członkowskie udostępniają w internecie, w scentralizowany i łatwo dostępny sposób, następujące informacje na temat procesów istotnych dla rozwoju potencjalnych europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych:
 - a) informacje na temat europejskich portfeli biznesowych, o których mowa w art. 24.
 - b) informacje na temat procedury wydawania pozwoleń, w tym informacje na temat rozstrzygania sporów;
 - c) informacje na temat usług finansowych i inwestycyjnych;
 - d) informacje na temat możliwości finansowania na poziomie Unii lub państwa członkowskiego;
 - e) informacje na temat usług wspomagających prowadzenie działalności gospodarczej, w tym deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od osób prawnych, lokalnego prawa podatkowego lub prawa pracy.
2. Komisja, w scentralizowany i łatwo dostępny sposób, odnosi się do informacji przekazanych przez państwa członkowskie na swojej stronie internetowej, aby zapewnić kompleksowy i jasny przegląd wszystkich istotnych informacji w podziale na państwa członkowskie.

SEKCJA 3

EUROPEJSKIE REGIONY DOSKONAŁOŚCI W DZIEDZINIE PÓLPRZEWODNIKÓW

Artykuł 26

Znak europejskiego regionu doskonałości w dziedzinie półprzewodników

1. Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu znaku europejskiego regionu doskonałości w dziedzinie półprzewodników w drodze aktu wykonawczego. Znak może zostać przyznany na wniosek władz regionalnych i musi zostać wyraźnie zatwierdzony przez odpowiednie państwo członkowskie.
2. We wniosku należy zawrzeć plan inwestycyjny dla regionu produkującego półprzewodniki, przedstawiający wspólną wizję strategiczną wszystkich właściwych organów.
3. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów regulujących programy i instrumenty unijne, przy ocenie i wyborze operacji proponowanych w ramach unijnych programów finansowania można wziąć pod uwagę znak europejskiego regionu doskonałości w dziedzinie półprzewodników.

Artykuł 27

Plan inwestycyjny dla europejskiego regionu produkującego półprzewodniki

1. Plan inwestycyjny dla europejskiego regionu produkującego półprzewodniki, o którym mowa w art. 26 ust. 2, zawiera opis regionu, w tym jego zakres geograficzny, oraz co najmniej następujące elementy:
 - a) wizję strategiczną i zakres:
 - (i) ocenę istniejącego ekosystemu przemysłowego i ekosystemu półprzewodników w regionie, w tym istniejących zakładów wytwarzania półprzewodników; odpowiednie sektory użytkowników końcowych; pozycję regionu w łańcuchach wartości półprzewodników, ze szczególnym uwzględnieniem jego unikalnych cech i potencjalnego wkładu w odporność i wzrost europejskiego łańcucha wartości półprzewodników;
 - (ii) strategiczną wizję związanego z półprzewodnikami rozwoju regionu w ciągu następnych dziesięciu lat, w tym, w stosownych przypadkach, transformacji lub powiązania istniejącej działalności przemysłowej z działalnością związaną z półprzewodnikami;
 - b) dostępność i dalszy rozwój warunków podstawowych i infrastruktury w danym regionie:
 - (i) opis środków mających na celu zapewnienie dostępu do wystarczającej, niezawodnej i czystej energii, w tym przepustowości sieci i ścieżek dekarbonizacji zgodnie z celem, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej, określonym w Europejskim prawie o klimacie;
 - (ii) opis dostępności odpowiednich gruntów i obiektów na potrzeby działań związanych z łańcuchem wartości półprzewodników, w tym podziału na strefy, planowania przestrzennego i terenów przemysłowych;

- (iii) opis sieci transportowych i komunikacyjnych oraz infrastruktury wodnej istotnych dla działalności związanej z łańcuchem wartości półprzewodników w regionie;
- (iv) opis środków mających na celu uproszczenie i przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń, licencjonowania i procedur administracyjnych, w tym powiązania z punktem kompleksowej obsługi, o którym mowa w art. 22;
- c) wsparcie działalności innowacyjnej i badawczej w danym regionie:
 - (i) opis działań w zakresie badań naukowych i innowacji oraz ich dalszego wsparcia związanego z łańcuchem wartości półprzewodników w regionie, w tym synergii z krajowymi i unijnymi programami w zakresie badań naukowych i innowacji;
 - (ii) opis współpracy z uniwersytetami, organizacjami badawczymi i technologicznymi, w tym, w stosownych przypadkach, powiązania z działaniami linii pilotażowych, o których mowa w art. 5 lit. b), i centrami kompetencji, o których mowa w art. 6;
- d) wsparcie kształcenia, umiejętności i siły roboczej oraz ich dalszego rozwoju w danym regionie:
 - (i) opis środków mających na celu zapewnienie dostępności wykwalifikowanej siły roboczej związanej z przemysłem półprzewodników na wszystkich szczeblach, z synergią korzyści przewidzianych w pakcie na rzecz umiejętności⁷¹;
 - (ii) opis partnerstw między przemysłem, organizatorami kształcenia i organami publicznymi w dziedzinie półprzewodników;
 - (iii) opis działań mających na celu przyciągnięcie, zatrzymanie i podnoszenie kwalifikacji talentów związanych z przemysłem półprzewodników, w tym, w stosownych przypadkach, talentów międzynarodowych;
- e) wspieranie atrakcyjności przemysłowej i inwestycyjnej oraz jej dalszego rozwoju w danym regionie:
 - (i) opis środków mających na celu przyciągnięcie i utrzymanie inwestycji prywatnych istotnych dla łańcucha wartości półprzewodników;
 - (ii) opis środków mających na celu włączenie małych i średnich przedsiębiorstw oraz małych spółek o średniej kapitalizacji do ekosystemu regionalnego.

Artykuł 28

Ocena wniosków o przyznanie znaku europejskiego regionu doskonałości w dziedzinie półprzewodników

1. Komisja ocenia wnioski o przyznanie znaku europejskiego regionu doskonałości w dziedzinie półprzewodników na podstawie spójności i wiarygodności planu inwestycyjnego dla regionu produkującego półprzewodniki oraz poziomu zaangażowania odpowiednich organów.

⁷¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Europejski program na rzecz umiejętności służący zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności, COM(2020) 274 final.

2. Komisja rozpatruje wnioski, przyjmuje decyzję, o której mowa w art. 26 ust. 1, i powiadamia region, zainteresowane państwo członkowskie i Europejską Radę ds. Półprzewodników w terminie trzech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku.
3. W przypadku gdy Komisja uzna, że informacje zawarte we wniosku są niekompletne, bez zbędnej zwłoki informuje o tym władze regionalne i zainteresowane państwo członkowskie oraz umożliwia wnioskodawcy przedłożenie dodatkowych informacji wymaganych do uzupełnienia wniosku.
4. W decyzji Komisji, o której mowa w art. 26 ust. 1, określa się okres obowiązywania znaku europejskiego regionu doskonałości w dziedzinie półprzewodników na podstawie oceny przedłożonego planu inwestycyjnego dla regionu produkującego półprzewodniki.
5. Władze regionalne i zainteresowane państwo członkowskie monitorują postępy w realizacji planu inwestycyjnego dla regionu produkującego półprzewodniki oraz co najmniej raz w roku informują o nich Komisję i Europejską Radę ds. Półprzewodników.
6. Streszczenie planu inwestycyjnego dla regionu produkującego półprzewodniki, z wyłączeniem szczególnie chronionych informacji handlowych, mające na celu przyciągnięcie inwestycji, podaje się do wiadomości publicznej za pomocą obu następujących środków:
 - a) strony internetowej Komisji;
 - b) strony internetowej zainteresowanego państwa członkowskiego, regionu lub odpowiednich organów.

Artykuł 29

Sieć europejskich regionów doskonałości w dziedzinie półprzewodników

1. Ustanawia się sieć europejskich regionów doskonałości w dziedzinie półprzewodników (zwaną dalej „siecią”).
2. Sieć organizuje swoje prace w sposób niezależny. Może ona ustanowić własne metody pracy, w tym organizację posiedzeń, wyznaczenie przewodniczącego na zasadzie rotacji między uczestniczącymi regionami oraz przyjęcie nieformalnych ustaleń w celu ułatwienia współpracy i wymiany informacji.
3. Sieć skupia regiony, którym przyznano znak europejskich regionów doskonałości w dziedzinie półprzewodników zgodnie z art. 26.
4. Cele sieci obejmują:
 - a) ułatwianie współpracy i wymiany najlepszych praktyk między europejskimi regionami doskonałości w dziedzinie półprzewodników;
 - b) promowanie sieci i jej działań wśród regionów członkowskich i regionów niebędących członkami przez działania informacyjne, komunikacyjne i rozpowszechniające w celu zwiększenia widoczności i uczestnictwa;
 - c) promowanie synergii i komplementarności między regionalnymi ekosystemami półprzewodników w całej Unii, w tym w różnych segmentach łańcucha wartości półprzewodników;

- d) zwiększenie widoczności i atrakcyjności europejskich regionów doskonałości w dziedzinie półprzewodników dla inwestycji prywatnych i partnerstw międzynarodowych.
5. Komisja może ułatwiać funkcjonowanie sieci i organizować spotkania, warsztaty lub inne działania w celu wspierania wymiany informacji i współpracy między uczestniczącymi regionami.

SEKCJA 4

ODPORNOŚĆ ŁAŃCUCHÓW DOSTAW

Artykuł 30

Zamówienia publiczne

1. W przypadku postępowań o udzielenie zamówienia objętych zakresem dyrektyw 2024/23/UE, 2014/24/UE lub 2014/25/UE i wszczętych w dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą rok po wejściu w życie] r. lub po tej dacie, dotyczących infrastruktury, urządzeń lub systemów w sektorach kluczowych wymienionych w załączniku I do dyrektywy (UE) 2022/2555 oraz w innych sektorach krytycznych wymienionych w załączniku II do tej dyrektywy, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą wymagać od wykonawców przedłożenia, wraz z ich dokumentacją przetargową, deklaracji bezpieczeństwa dostaw dotyczącej pozyskiwania półprzewodników zintegrowanych w infrastrukturze, urządzeniach lub systemach objętych zamówieniem.
2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, obejmuje następujące elementy:
 - a) przegląd przedsiębiorstw zaangażowanych w dostawy półprzewodników zintegrowanych w produkcji, w tym odsetek przedsiębiorstw krajowych;
 - b) unijną wartość dodaną, o której świadczy wkład przetargu we wzmocnienie europejskiego łańcucha dostaw półprzewodników, np. włączenie pierwszych tego rodzaju inicjatyw i projektów strategicznych jako dostawców;
 - c) strategię oferenta w zakresie odporności i dywersyfikacji łańcucha dostaw półprzewodników, taką jak strategia oferenta polegająca na zaopatrzeniu z dwóch źródeł, w tym, w miarę możliwości i w stosownych przypadkach, włączenie co najmniej jednego przedsiębiorstwa krajowego;
 - d) w stosownych przypadkach, wszelkie zalecenia lub obowiązki, o których mowa w art. 31;
 - e) w stosownych przypadkach, ocenę ryzyka związanego z bezpieczeństwem dostaw przeprowadzoną zgodnie z art. 32.
3. W przypadku gdy od wykonawców wymaga się deklaracji bezpieczeństwa dostaw, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą określić w dokumentach zamówienia wymogi dotyczące bezpieczeństwa dostaw związane z pozyskiwaniem półprzewodników zintegrowanych w infrastrukturze, urządzeniach lub systemach objętych zamówieniem publicznym. W tym celu instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą uwzględnić specyfikacje techniczne, kryteria kwalifikacji, kryteria udzielenia zamówienia lub klauzule dotyczące realizacji zamówienia.

4. Wymogi przyjęte zgodnie z ust. 3:
 - a) muszą być związane z przedmiotem zamówienia;
 - b) nie mogą udzielać instytucji zamawiającej lub podmiotowi zamawiającemu nieograniczonej swobody wyboru;
 - c) muszą być wyraźnie określone w dokumentach zamówienia lub w ogłoszeniu o zamówieniu;
 - d) muszą mieć charakter pomocniczy i nie mogą wywierać decydującego wpływu na udzielenie zamówienia;
 - e) muszą być opracowane zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.
5. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające przekazują swojemu właściwemu organowi krajowemu zgodnie z art. 48 niniejszego rozporządzenia wykaz przedsiębiorstw krajowych wskazanych w deklaracjach bezpieczeństwa dostaw wydanych przez wykonawców.
6. Właściwy organ krajowy zgodnie z art. 48 niniejszego rozporządzenia sporządza zweryfikowany wykaz wszystkich przedsiębiorstw krajowych wskazanych w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego w danym państwie członkowskim. Państwa członkowskie mogą wymieniać się wykazami częściowo lub w całości, zachowując niezbędne wymogi poufności zgodnie z art. 50.

Artykuł 31

Dalsze działania dotyczące zamówień publicznych

1. W przypadku gdy Komisja zidentyfikuje potencjalne ryzyko w łańcuchu dostaw w kontekście monitorowania prowadzonego na podstawie art. 35, może, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, wydać zalecenia dla instytucji zamawiających i podmiotów zamawiających dotyczące dostaw półprzewodników przez przedsiębiorstwa krajowe na potrzeby postępowań o udzielenie zamówienia, o których mowa w art. 30 ust. 1.
2. W przypadku gdy Komisja stwierdzi ryzyko w łańcuchu dostaw określone w ust. 1, może, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników oraz z uwzględnieniem zasad konieczności i proporcjonalności, przyjąć decyzję wykonawczą określającą, w odniesieniu do której konkretnej infrastruktury lub do których konkretnych urządzeń lub systemów, o których mowa w art. 30, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny wymagać od wykonawców deklaracji bezpieczeństwa dostaw.
3. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów przewidzianych w decyzji wykonawczej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - a) wymagane produkty lub usługi mogą być dostarczone wyłącznie przez konkretne podmioty gospodarcze i nie istnieje inne rozsądne rozwiązanie alternatywne ani zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem sztucznego zawężenia parametrów postępowania o udzielenie zamówienia publicznego;
 - b) w ciągu dwóch lat poprzedzających planowane nowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego nie złożono żadnych odpowiednich ofert lub żadnych odpowiednich wniosków o dopuszczenie do udziału, w tym w odpowiedzi na podobne poprzednie postępowanie o udzielenie zamówienia

publicznego wszczęte przez tę samą instytucję zamawiającą lub ten sam podmiot zamawiający;

- c) uwzględnienie elementów zadeklarowanych zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. d) zobowiązywałoby instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający do nabycia towarów, usług lub robót, które wiążą się z nieproporcjonalnymi kosztami, lub skutkowałoby niekompatybilnością techniczną w ich eksploatacji i konserwacji;
- d) do celów lit. c) instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą zakładać, że nieproporcjonalne są różnice kosztów oszacowane na podstawie obiektywnych i przejrzystych danych jako przekraczające 25 % wartości oferty.

Artykuł 32

Sektory narażone na ryzyko

1. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników i na podstawie dowodów dotyczących ryzyka w łańcuchu dostaw Komisja może wskazać, w drodze decyzji wykonawczej, co najmniej jeden sektor wymieniony w załączniku V lub załączniku VI lub ich podsektory jako narażone na ryzyko.
2. Komisja może wydać wytyczne metodyczne dotyczące sposobu przeprowadzania ocen ryzyka dla bezpieczeństwa dostaw oraz zalecić ewentualne środki ograniczające ryzyko dla sektorów określonych jako narażone na ryzyko. Wytyczne te dotyczą następujących elementów:
 - a) strategii zaopatrzenia z dwóch źródeł, w tym od co najmniej jednego przedsiębiorstwa krajowego;
 - b) mapowania łańcucha dostaw na wyższym i niższym szczeblu;
 - c) analizy podatności na zagrożenia i wrażliwości na zakłócenia w dostawach.
3. Instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające mogą wymagać ocen ryzyka dla bezpieczeństwa dostaw, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w postępowaniach o udzielenie zamówienia, o których mowa w art. 30 ust. 1.
4. Jeżeli po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja stwierdzi, że zalecane środki ograniczające ryzyko, o których mowa w ust. 2 i które są niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw półprzewodników lub produktów zawierających półprzewodniki, nie zostały odpowiednio przejęte przez sektor uznany za narażony na ryzyko, może przyjąć akt wykonawczy w sprawie konkretnych środków ograniczających ryzyko, które sektory lub podsektory muszą wprowadzić w odniesieniu do określonych produktów półprzewodnikowych, a mianowicie środków ograniczających ryzyko związanych z:
 - a) przeprowadzaniem oceny ryzyka;
 - b) zamówieniami na półprzewodniki;
 - c) zaopatrzeniem z dwóch źródeł;
 - d) gromadzeniem zapasów;
 - e) dywersyfikacją dostaw półprzewodników lub powiązanych komponentów.
5. Po przyjęciu aktu wykonawczego zgodnie z ust. 4 Komisja, w oparciu o dowody na wyeliminowanie zidentyfikowanego ryzyka w łańcuchu dostaw i po konsultacji

z Europejską Radą ds. Półprzewodników, może cofnąć wyznaczenie dotyczące narażenia na ryzyko.

6. Komisja opiera swoje oceny przeprowadzone zgodnie z niniejszym artykułem na dowodach, w tym publicznie dostępnych informacjach, informacjach zgromadzonych w drodze wystosowanych wniosków o udzielenie informacji na podstawie art. 38 lub na istnieniu powtarzających się zakłóceń w łańcuchu dostaw.

ROZDZIAŁ IV

Monitorowanie i reagowanie kryzysowe

SEKCJA 1

MONITOROWANIE

Artykuł 33

Strategiczne mapowanie unijnego sektora półprzewodników

1. Komisja, we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników, przeprowadza strategiczne mapowanie unijnego sektora półprzewodników. Mapowanie strategiczne dostarcza analizę mocnych i słabych stron Unii w globalnym sektorze półprzewodników oraz identyfikuje takie czynniki, jak:
 - a) kluczowe produkty i infrastruktura krytyczna na rynku wewnętrznym zależne od dostaw półprzewodników;
 - b) główne sektory w Unii wykorzystujące produkt oraz ich bieżące i spodziewane potrzeby i zależności, w tym analiza możliwych zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw, związanych również z niewystarczającymi inwestycjami;
 - c) kluczowe segmenty unijnego łańcucha dostaw półprzewodników, w tym projektowanie, oprogramowanie do projektowania, materiały, sprzęt wytwórczy, wytwarzanie półprzewodników oraz wytwarzanie w ramach segmentu back-end na zasadzie outsourcingu;
 - d) charakterystyka technologiczna, zależności od technologii i dostawców z państw trzecich, a także wąskie gardła w unijnym sektorze półprzewodników, w tym dostęp do czynników produkcji;
 - e) bieżące i spodziewane potrzeby w zakresie umiejętności oraz skuteczny dostęp do wykwalifikowanej siły roboczej w sektorze półprzewodników;
 - f) w stosownych przypadkach – potencjalny wpływ, jaki środki przewidziane w razie kryzysu, o których mowa w art. 41, 42 i 43, wywierają na sektor półprzewodników.
2. Komisja regularnie informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników o zbiorczych rezultatach mapowania strategicznego.
3. Na podstawie wyników mapowania strategicznego przeprowadzonego na podstawie ust. 1 oraz po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja sporządza wykaz wskaźników wczesnego ostrzegania. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja regularnie dokonuje przeglądu wykazu wskaźników wczesnego ostrzegania.

4. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja opracowuje ramy i metodykę na potrzeby strategicznego mapowania sektora półprzewodników. W razie potrzeby Komisja aktualizuje ramy i metodykę.
5. Mapowanie strategiczne opiera się w szczególności na publicznie i komercyjnie dostępnych danych oraz odpowiednich informacjach jawnych pochodzących od przedsiębiorstw, na wynikach przeprowadzonej podobnej analizy, a także na ocenach przeprowadzonych na podstawie art. 57 ust. 1. W przypadku gdy nie wystarczy to do opracowania mapowania strategicznego na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja może – po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników – wystosować wnioski o dobrowolne udzielenie informacji do podmiotów uczestniczących w łańcuchu wartości półprzewodników w Unii. Do celów takich wniosków o udzielenie informacji Komisja wykorzystuje znormalizowane i bezpieczne środki służące gromadzeniu i przetwarzaniu informacji, o których mowa w art. 50.
6. Wszelkie informacje uzyskane na podstawie niniejszego artykułu traktuje się zgodnie z obowiązkami dotyczącymi poufności określonymi w art. 50.
7. Komisja, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, przyjmuje wytyczne dotyczące udzielania informacji zgodnie z ust. 5. W razie potrzeby Komisja aktualizuje te wytyczne.

Artykuł 34

Platforma wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników

1. Komisja zapewnia utworzenie platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników („platforma”), która działa jako cyfrowy bliźniak łańcucha dostaw półprzewodników, mając na celu zwiększenie przejrzystości i odporności tego łańcucha. Platforma co najmniej:
 - a) gromadzi informacje rynkowe i dane zagregowane, aby pełnić rolę obserwatorium rynku półprzewodników;
 - b) gromadzi dane od uczestniczących przedsiębiorstw w interoperacyjnym formacie;
 - c) zapewnia uczestniczącym przedsiębiorstwom zagregowane informacje na temat związanych z łańcuchem dostaw półprzewodników ryzyk i podatności na zagrożenia występujących w całym łańcuchu wartości półprzewodników, przy czym informacje te udostępnia w taki sposób, aby nie można ich było przypisać poszczególnym przedsiębiorstwom;
 - d) obejmuje udział przedsiębiorstw działających w całym łańcuchu dostaw półprzewodników i użytkowników półprzewodników, w szczególności w sektorach, o których mowa w załączniku VI;
 - e) jest w stanie przeprowadzać testy warunków skrajnych w łańcuchu dostaw półprzewodników;
 - f) wydaje wczesne ostrzeżenia i wytyczne dotyczące proaktywnych środków dla uczestniczących przedsiębiorstw w celu zmniejszenia ryzyka związanego z ich łańcuchem dostaw półprzewodników;

- g) opracowuje wskaźniki służące do oceny odporności europejskiego łańcucha dostaw półprzewodników i przedstawia je w formie tablicy wskaźników;
 - h) zapewnia bezpieczne środowisko przetwarzania.
- 2. W platformie mogą uczestniczyć wyłącznie przedsiębiorstwa krajowe.
 - 3. Przedstawiciel prawny platformy bez zbędnej zwłoki informuje Komisję o obecnych lub przewidywanych zakłóceniach w łańcuchu dostaw półprzewodników.

Artykuł 35

Monitorowanie i przewidywanie

- 1. Komisja, w konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, regularnie monitoruje łańcuch wartości półprzewodników w celu zidentyfikowania czynników, które mogą zakłócać dostawy półprzewodników lub handel półprzewodnikami, zagrażać tym dostawom lub temu handlowi lub negatywnie na nie wpływać. Do celów niniejszego rozporządzenia monitorowanie obejmuje następujące działania:
 - a) monitorowanie wskaźników wczesnego ostrzegania określonych zgodnie z art. 33;
 - b) monitorowanie przez państwa członkowskie integralności działań prowadzonych przez kluczowych uczestników rynku określonych zgodnie z art. 36 oraz składanie przez państwa członkowskie sprawozdań na temat poważnych zdarzeń, które mogą utrudniać regularne prowadzenie takich działań;
 - c) identyfikowanie najlepszych praktyk w zakresie prewencyjnego ograniczania ryzyka i większej przejrzystości w sektorze półprzewodników.

Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja określa częstotliwość monitorowania na podstawie potrzeb sektora półprzewodników.

Komisja koordynuje działania związane z monitorowaniem sektora półprzewodników w oparciu o informacje zgromadzone na podstawie art. 33, art. 34 ust. 3 lub z innych źródeł, takich jak partnerzy międzynarodowi.

- 2. Do celów prowadzenia działań monitorujących zgodnie z ust. 1 lit. a) Komisja zwraca się do kluczowych uczestników rynku, reprezentatywnego zbioru użytkowników półprzewodników z sektorów krytycznych, organizacji reprezentujących łańcuch wartości półprzewodników oraz do innych odpowiednich zainteresowanych stron o dobrowolne przekazywanie informacji.

Komisja zwraca szczególną uwagę na MŚP i małe spółki o średniej kapitalizacji, aby zminimalizować obciążenia administracyjne wynikające z gromadzenia informacji.

- 3. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. b) państwa członkowskie mogą zwracać się o informacje – udzielane na zasadzie dobrowolności – do kluczowych uczestników rynku w przypadku gdy jest to konieczne i proporcjonalne.
- 4. Do celów ust. 3 niniejszego artykułu właściwe organy krajowe wyznaczone zgodnie z art. 48 sporządzają i prowadzą listę kontaktów wszystkich odpowiednich przedsiębiorstw prowadzących działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników i mających siedzibę na ich terytorium. Listę tę przekazuje się Komisji. Komisja zapewnia standardowy format listy kontaktów w celu zapewnienia interoperacyjności.

5. Z wszelkimi informacjami uzyskanymi na podstawie niniejszego artykułu postępuje się zgodnie z art. 50.
6. Na podstawie informacji zgromadzonych w ramach działań, o których mowa w ust. 1, Komisja przedstawia Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników, w formie regularnych aktualizacji, sprawozdanie na temat zbiorczych ustaleń. Europejska Rada ds. Półprzewodników zbiera się w celu oceny wyników monitorowania. Na takie spotkania Komisja zaprasza organizacje reprezentujące sektor półprzewodników. W stosownych przypadkach, Komisja może zaprosić na takie spotkania kluczowych uczestników rynku, użytkowników półprzewodników z sektorów krytycznych, organy lub organizacje reprezentujące partnerskie państwa trzecie, a także ekspertów ze środowisk akademickich i społeczeństwa obywatelskiego.

Artykuł 36

Kluczowi uczestnicy rynku

Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją zgodnie z art. 35, identyfikują kluczowych uczestników rynku prowadzących działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników, którzy mają siedzibę na ich terytorium, uwzględniając następujące elementy:

- a) liczbę przedsiębiorstw unijnych, które polegają na usługach świadczonych lub towarach dostarczanych przez danego uczestnika rynku;
- b) udział danego uczestnika rynku w unijnym lub globalnym rynku takich usług lub towarów;
- c) znaczenie danego uczestnika rynku w utrzymywaniu wystarczającego poziomu świadczenia usług lub dostaw towarów w Unii, przy uwzględnieniu dostępności alternatywnych sposobów świadczenia takich usług lub dostarczania takich towarów;
- d) wpływ, jaki zakłócenie usług świadczonych lub towarów dostarczanych przez danego uczestnika rynku może mieć na unijny łańcuch dostaw półprzewodników i rynki zależne.

SEKCJA 2

OSTRZEGANIE I URUCHOMIENIE ETAPU KRYZYSOWEGO

Artykuł 37

Ostrzeganie i działania zapobiegawcze

1. W przypadku gdy właściwy organ krajowy wyznaczony zgodnie z art. 48 dowie się o ryzyku poważnego zakłócenia w dostawach półprzewodników lub gdy ma konkretne i wiarygodne informacje o urzeczywistnieniu się jakiegokolwiek innego istotnego czynnika ryzyka lub zdarzenia, bez zbędnej zwłoki ostrzega Komisję.
2. W przypadku gdy Komisja dowie się o ryzyku poważnego zakłócenia w dostawach półprzewodników lub gdy ma konkretne i wiarygodne informacje o urzeczywistnieniu się jakiegokolwiek innego istotnego czynnika ryzyka lub zdarzenia, w tym na podstawie wskaźników wczesnego ostrzegania, po otrzymaniu

ostrzeżenia zgodnie z ust. 1 lub dzięki informacjom od partnerów międzynarodowych, bez zbędnej zwłoki podejmuje następujące działania zapobiegawcze:

- a) zwołuje nadzwyczajne posiedzenie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w celu skoordynowania następujących działań:
 - (i) przedyskutowanie powagi zakłócenia w dostawach półprzewodników;
 - (ii) przedyskutowanie, czy wszczęcie procedury, o której mowa w art. 39, może być konieczne i proporcjonalne;
 - (iii) przedyskutowanie, czy właściwe, konieczne i proporcjonalne może być – w ramach środka zapobiegawczego – wspólne dokonywanie przez państwa członkowskie zakupów półprzewodników, produktów pośrednich lub surowców (wspólne zamówienia);
 - (iv) nawiązanie dialogu z zainteresowanymi stronami z łańcucha wartości półprzewodników w celu określenia, przygotowania i ewentualnego skoordynowania środków zapobiegawczych;
 - (v) doradzanie Komisji w kwestii skierowania do platformy wniosku o udzielenie informacji zgodnie z art. 38;
 - b) w imieniu Unii przystępuje do konsultacji lub współpracy z odpowiednimi państwami trzecimi z myślą o znalezieniu wspólnych rozwiązań w celu przeciwdziałaniu zakłóceniom łańcucha dostaw, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami, co może obejmować – w stosownych przypadkach – prowadzenie koordynacji działań w ramach odpowiedniego forum międzynarodowego;
 - c) zwraca się do właściwych organów krajowych wyznaczonych zgodnie z art. 48 o ocenę stanu gotowości kluczowych uczestników rynku.
3. Wszelkie wspólne zamówienia realizowane w następstwie dyskusji, o których mowa w ust. 2 lit. a) ppkt (iii), realizowane są przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami określonymi w art. 38 i 39 dyrektywy 2014/24/UE oraz w art. 56 i 57 dyrektywy 2014/25/UE.

Artykuł 38

Prewencyjne gromadzenie informacji

1. Komisja może wystosowywać wnioski o udzielenie informacji w celu oceny ryzyka poważnego zakłócenia w dostawach półprzewodników do platformy lub do poszczególnych przedsiębiorstw działających w całym łańcuchu wartości półprzewodników, które świadczą usługi w Unii lub oferują produkty na rynku unijnym, jeżeli nie uczestniczą one w platformie, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników na nadzwyczajnym posiedzeniu, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. a).
2. Przed wystosowaniem wniosku o udzielenie informacji Komisja może przeprowadzić dobrowolne konsultacje z reprezentatywną liczbą odpowiednich przedsiębiorstw w celu określenia odpowiedniej i proporcjonalnej treści takiego wniosku.
3. We wniosku o udzielenie informacji skierowanym do indywidualnego przedsiębiorstwa określa się podstawę prawną i cel wniosku, a sam wniosek

ogranicza się do tego, co jest niezbędne, i jest proporcjonalny pod względem ilości danych oraz częstotliwości dostępu do żądanych danych. Określa się w nim termin, w którym należy udzielić informacji, oraz ewentualne sankcje za przekazanie nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji zgodnie z art. 51. Dane są w stosownych przypadkach anonimizowane i agregowane. W przypadku gdy przedmiotem wniosku o udzielenie informacji na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu jest przedsiębiorstwo unijne, Komisja informuje o tym wniosku państwo członkowskie, w którym dane przedsiębiorstwo ma siedzibę.

4. We wniosku o udzielenie informacji skierowanym do przedstawiciela prawnego platformy podaje się jego podstawę prawną i cel, a sam wniosek ogranicza się do tego, co jest niezbędne, i jest proporcjonalny pod względem ilości danych oraz częstotliwości dostępu do żądanych danych, z uwzględnieniem uzasadnionych celów platformy. Określa się w nim termin, w którym należy udzielić informacji, oraz zawiera informacje o ewentualnych sankcjach zgodnie z art. 51.
5. Właściciele przedsiębiorstw lub ich przedstawiciele oraz – w przypadku osób prawnych lub związków nieposiadających osobowości prawnej – osoby upoważnione do ich reprezentowania z mocy prawa lub na podstawie aktu założycielskiego udzielają żądanych informacji w imieniu odpowiedniego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.
6. Komisja przedstawia Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników zagregowane informacje pochodzące z odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji.
7. Przedstawiciel prawny platformy nie odpowiada na żadne wnioski o udzielenie informacji, które nie zostały wydane przez Komisję, chyba że jest do tego prawnie zobowiązany zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym.
8. Z wszelkimi informacjami uzyskanymi na podstawie niniejszego artykułu postępuje się zgodnie z art. 50.

Artykuł 39

Uruchomienie etapu kryzysowego

1. Uznaje się, że kryzys związany z niedoborem półprzewodników występuje, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:
 - a) występują poważne zakłócenia w łańcuchu dostaw półprzewodników lub poważne przeszkody w handlu półprzewodnikami w Unii, powodujące znaczące niedobory półprzewodników, produktów pośrednich lub surowców lub materiałów przetworzonych;
 - b) takie znaczące niedobory uniemożliwiają dostawy, naprawę lub konserwację podstawowych produktów wykorzystywanych przez sektory krytyczne w zakresie, w jakim niedobory te miałyby poważny szkodliwy wpływ na funkcjonowanie sektorów krytycznych ze względu na ich wpływ na społeczeństwo, gospodarkę i bezpieczeństwo Unii.
2. W przypadku gdy Komisja dowie się o potencjalnym kryzysie związanym z niedoborem półprzewodników zgodnie z art. 37 ust. 2, ocenia, czy spełnione są warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu. Ocena ta uwzględnia potencjalne pozytywne i negatywne skutki i konsekwencje etapu kryzysowego dla unijnego sektora półprzewodników i unijnych sektorów krytycznych. W przypadku gdy taka ocena dostarczy konkretnych i wiarygodnych dowodów Komisja może – po

konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników – zaproponować Radzie uruchomienie etapu kryzysowego.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może uruchomić etap kryzysowy w drodze aktu wykonawczego. W akcie wykonawczym wskazuje się okres obowiązywania etapu kryzysowego, który nie może przekraczać 12 miesięcy.

Komisja regularnie, a w każdym razie co najmniej raz na trzy miesiące, składa Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania na temat stanu kryzysu.

4. Przed upływem okresu, na jaki został uruchomiony etap kryzysowy, Komisja ocenia, czy właściwe jest przedłużenie obowiązywania etapu kryzysowego. W przypadku gdy taka ocena dostarczy konkretnych i wiarygodnych dowodów na to, że warunki uruchomienia etapu kryzysowego są wciąż spełnione oraz po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, Komisja może zaproponować Radzie przedłużenie etapu kryzysowego.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może przedłużyć etap kryzysowy w drodze aktu wykonawczego. Okres przedłużenia jest ograniczony i określa się go w akcie wykonawczym.

Komisja może przedstawiać wnioski w sprawie przedłużenia etapu kryzysowego raz lub częściej, jeżeli jest to należycie uzasadnione.

5. Podczas etapu kryzysowego Komisja, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, ocenia stosowność wcześniejszego zakończenia etapu kryzysowego. Jeżeli ocena na to wskazuje, Komisja może przedstawić Radzie wniosek w sprawie zakończenia etapu kryzysowego.

Rada może zakończyć etap kryzysowy w drodze aktu wykonawczego.

6. Podczas etapu kryzysowego Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zwołuje w razie potrzeby nadzwyczajne posiedzenia Europejskiej Rady ds. Półprzewodników.

Państwa członkowskie ściśle współpracują z Komisją, informują w sposób terminowy o wszelkich krajowych środkach wdrażanych w odniesieniu do łańcucha dostaw półprzewodników w ramach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, a także koordynują te środki.

7. Po upływie okresu, na jaki uruchamia się etap kryzysowy, lub w przypadku wcześniejszego zakończenia tego etapu zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, środki podjęte zgodnie z art. 41, 42 i 43 natychmiast przestają mieć zastosowanie.

8. Komisja aktualizuje mapowanie i monitorowanie łańcuchów wartości półprzewodników zgodnie z art. 33 i 35, uwzględniając doświadczenia z kryzysu i nie później niż sześć miesięcy po upływie okresu obowiązywania etapu kryzysowego.

SEKCJA 3

REAGOWANIE NA NIEDOBORY

Artykuł 40

Zestaw narzędzi w razie sytuacji nadzwyczajnych

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 39 i w razie potrzeby, aby zaradzić kryzysowi związanemu z niedoborem półprzewodników w Unii, Komisja może zastosować środki przewidziane w art. 41, 42 i 43, na warunkach określonych w tych artykułach.
2. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja ogranicza stosowanie środków przewidzianych w art. 42 i 43 do sektorów krytycznych, których funkcjonowanie jest zakłócone lub zagrożone zakłóceniem z powodu kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników. Stosowanie środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, musi być proporcjonalne i ograniczone do tego, co jest konieczne do przeciwdziałania poważnym zakłóceniom sektorów krytycznych w Unii, oraz musi leżeć w najlepszym interesie Unii. Podczas stosowania tych środków unika się nakładania nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych w szczególności w odniesieniu do MSP i małych spółek o średniej kapitalizacji.
3. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 39 i w stosownych przypadkach, aby zaradzić kryzysowi związanemu z niedoborem półprzewodników w Unii, Europejska Rada ds. Półprzewodników może:
 - a) dokonać oceny i doradzić w sprawie odpowiednich i skutecznych środków nadzwyczajnych;
 - b) dokonać oceny spodziewanego wpływu ewentualnego nałożenia środków ochronnych na unijny sektor półprzewodników, z uwzględnieniem tego, czy sytuacja na rynku odpowiada znaczącemu brakowi jednego z podstawowych produktów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/479, oraz przedstawić Komisji swoją opinię.
4. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o wszelkich środkach podjętych zgodnie z ust. 1 oraz wyjaśnia powody swojej decyzji.
5. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja może wydać wytyczne dotyczące wdrażania i stosowania środków nadzwyczajnych.

Artykuł 41

Gromadzenie informacji na etapie kryzysowym

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 39 Komisja może zwrócić się do wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników o przekazanie informacji o ich potencjale produkcyjnym, zdolnościach produkcyjnych i najważniejszych bieżących zakłóceniach. Żądane informacje muszą ograniczać się do tego, co jest niezbędne do oceny charakteru kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników lub do określenia i oceny potencjalnych środków łagodzących lub nadzwyczajnych na poziomie Unii lub krajowym. Wnioski o udzielenie informacji nie mogą wiązać się

z przekazywaniem informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z interesami bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich.

2. Przed wystosowaniem wniosku o udzielenie informacji Komisja może przeprowadzić dobrowolne konsultacje z reprezentatywną liczbą odpowiednich przedsiębiorstw w celu określenia odpowiedniej i proporcjonalnej treści takiego wniosku. Komisja opracowuje wniosek o udzielenie informacji we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników.
3. Na potrzeby wystosowania wniosku o udzielenie informacji Komisja stosuje bezpieczne środki oraz przetwarza wszelkie uzyskane informacje zgodnie z art. 50. W tym celu właściwe organy krajowe wyznaczone zgodnie z art. 48 przekazują Komisji listę kontaktów sporządzoną na podstawie art. 35 ust. 4.

Komisja niezwłocznie przekazuje kopię wniosku o udzielenie informacji wskazanemu zgodnie z art. 48 właściwemu organowi krajowemu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się zakład produkcyjny przedsiębiorstwa, do którego kierowany jest wniosek. Na żądanie właściwego organu krajowego Komisja przekazuje informacje uzyskane od odpowiedniego przedsiębiorstwa zgodnie z prawem Unii.
4. We wniosku o udzielenie informacji określa się jego podstawę prawną, a sam wniosek musi być ograniczony do niezbędnego minimum i proporcjonalny pod względem szczegółowości i ilości danych oraz częstotliwości dostępu do żądanych danych, uwzględniać uzasadnione cele przedsiębiorstwa oraz koszty i działania wymagane do udostępnienia danych, a także określa się w nim termin, w którym należy udzielić informacji. Wskazuje się w nim również kary przewidziane w art. 51.
5. Właściciele przedsiębiorstw lub ich przedstawiciele oraz – w przypadku osób prawnych lub związków nieposiadających osobowości prawnej – osoby upoważnione do ich reprezentowania z mocy prawa lub na podstawie aktu założycielskiego udzielają żądanych informacji w imieniu odpowiedniego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.
6. Jeżeli w odpowiedzi na wniosek wystosowany na podstawie niniejszego artykułu przedsiębiorstwo dostarczy nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub nie dostarczy tych informacji w wyznaczonym terminie, podlega grzywnom ustalonym zgodnie z art. 51, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedsiębiorstwo ma wystarczające powody, aby nie dostarczyć żądanych informacji.
7. Jeżeli przedsiębiorstwo unijne lub jednostka zależna będąca własnością tego przedsiębiorstwa i znajdująca się pod jego kontrolą otrzyma od państwa trzeciego wniosek o udzielenie informacji dotyczących jego działalności związanej z półprzewodnikami, niezwłocznie przekazuje Komisji informacje, o które zwróciło się państwo trzecie i które zostały mu przekazane. Komisja informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników o wystąpieniu przez państwo trzecie z takim wnioskiem i przekazuje informacje dostarczone przez przedsiębiorstwo.

Artykuł 42

Zamówienia priorytetowe

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 39 Komisja może zobowiązać europejskie inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych i projekty strategiczne do przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia na produkty istotne w kontekście kryzysu, (zamówienie priorytetowe). Obowiązek taki

ma pierwszeństwo przed wszelkimi obowiązkami wykonania świadczenia wynikającymi z prawa prywatnego lub publicznego.

2. W stosownych przypadkach, obowiązek wynikający z ust. 1 może również zostać nałożony na inne przedsiębiorstwa wytwarzające półprzewodniki, które zaakceptowały taką możliwość w kontekście otrzymania wsparcia publicznego.
3. Jeżeli przedsiębiorstwo wytwarzające półprzewodniki mające siedzibę w Unii podlega środkowi dotyczącemu zamówień priorytetowych stosowanemu w państwie trzecim, informuje o tym Komisję. W przypadku gdy obowiązek ten ma znaczący wpływ na funkcjonowanie niektórych sektorów krytycznych, Komisja może zobowiązać to przedsiębiorstwo, w przypadku gdy jest to konieczne i proporcjonalne, do przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu zgodnie z ust. 5, 6 i 7.
4. Zamówienia priorytetowe muszą być ograniczone do beneficjentów, którzy są użytkownikami półprzewodników z sektorów krytycznych lub przedsiębiorstwami zaopatrującymi sektory krytyczne i których działalność została zakłócona lub jest zagrożona zakłóceniem i którzy – pomimo wprowadzenia odpowiednich środków ograniczania ryzyka – nie byli w stanie uniknąć ani złagodzić skutków niedoboru. Komisja może zwrócić się do beneficjenta o przedstawienie odpowiednich dowodów w tym zakresie.
5. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, Komisja nakłada jako środek ostateczny w drodze decyzji. Komisja przyjmuje tę decyzję po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników oraz zgodnie ze wszystkimi mającymi zastosowanie zobowiązaniami prawnymi Unii, z uwzględnieniem okoliczności sprawy, w tym zasad konieczności i proporcjonalności. W decyzji uwzględnia się w szczególności uzasadnione cele danego przedsiębiorstwa oraz koszty, działania i dostosowania techniczne niezbędne do wprowadzenia jakichkolwiek zmian w kolejności produkcji. W swojej decyzji Komisja określa podstawę prawną zamówienia priorytetowego, ustala termin, w którym zamówienie ma zostać zrealizowane, oraz – w stosownych przypadkach – określa produkt i jego ilość, a także – w stosownych przypadkach – określa kary przewidziane w art. 51 za niewywiązanie się z takiego obowiązku. Zamówienie priorytetowe wycenia się na uczciwym i rozsądnym poziomie.
6. Przed złożeniem zamówienia priorytetowego zgodnie z ust. 1 Komisja zapewnia przewidywanemu odbiorcy zamówienia priorytetowego możliwość przedstawienia jego stanowiska na temat wykonalności i szczegółów zamówienia. Komisja nie składa zamówienia priorytetowego, jeżeli:
 - a) przedsiębiorstwo nie jest w stanie zrealizować zamówienia priorytetowego z powodu niewystarczającego potencjału produkcyjnego lub niewystarczającej zdolności produkcyjnej, lub ze względów technicznych, nawet przy preferencyjnym traktowaniu zamówienia;
 - b) przyjęcie zamówienia stanowiłoby nadmierne obciążenie ekonomiczne i powodowałoby szczególne trudności dla przedsiębiorstwa, w tym znaczne ryzyko dla ciągłości działania.
7. W przypadku gdy przedsiębiorstwo ma obowiązek przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia priorytetowego, nie ponosi ono odpowiedzialności za jakiegokolwiek naruszenie zobowiązań umownych, które jest niezbędne do realizacji zamówień priorytetowych. Odpowiedzialność umowną wyłącza się tylko w takim

zakresie, w jakim naruszenie zobowiązań umownych było konieczne do wywiązania się z obowiązku dotyczącego priorytetowego traktowania.

8. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający praktyczne i operacyjne ustalenia dla funkcjonowania zamówień priorytetowych. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 55 ust. 6.

Artykuł 43 *Wspólne zakupy*

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 39 Komisja może – na wniosek co najmniej dwóch państw członkowskich – działać w charakterze centralnej jednostki zakupującej w imieniu wszystkich gotowych do uczestnictwa państw członkowskich (uczestniczące państwa członkowskie) na potrzeby udzielanych przez nie zamówień publicznych na produkty istotne w kontekście kryzysu dla sektorów krytycznych (wspólne zakupy). Udział we wspólnych zakupach pozostaje bez uszczerbku dla innych procedur udzielania zamówień. Wniosek dotyczący wspólnych zakupów zawiera uzasadnienie i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zaradzenia zakłóceniom w łańcuchu dostaw półprzewodników prowadzącym do kryzysu.
2. Komisja ocenia użyteczność, konieczność i proporcjonalność wniosku, z uwzględnieniem opinii Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjmować wniosku, informuje o tym zainteresowane państwa członkowskie oraz Europejską Radę ds. Półprzewodników oraz podaje powody odmowy.
3. Komisja opracowuje wniosek w sprawie umowy do podpisania przez uczestniczące państwa członkowskie. Umowa taka szczegółowo organizuje wspólne zakupy, o których mowa w ust. 1, w tym uzasadnienie wykorzystania mechanizmu wspólnych zakupów i podejmowanych zobowiązań, oraz ustanawia mandat dla Komisji do działania w imieniu uczestniczących państw członkowskich.
4. Zamówień, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, udziela Komisja zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) 2024/2509 w odniesieniu do jej własnych zamówień. Komisja może mieć możliwość i obowiązek zawierania w imieniu wszystkich uczestniczących państw członkowskich umów z podmiotami gospodarczymi, w tym indywidualnymi producentami produktów istotnych w kontekście kryzysu, dotyczących zakupu takich produktów lub dotyczących finansowania produkcji lub rozwoju takich produktów w zamian za prawo pierwszeństwa do ich rezultatu.
5. W przypadku gdy udzielanie zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu obejmuje finansowanie z budżetu Unii, w konkretnych umowach z podmiotami gospodarczymi mogą być określone specjalne warunki.
6. Komisja przeprowadza postępowania o udzielenie zamówienia oraz zawiera w imieniu uczestniczących państw członkowskich umowy z podmiotami gospodarczymi. Komisja zachęca uczestniczące państwa członkowskie do wyznaczenia przedstawicieli, którzy będą brali udział w przygotowaniu postępowań o udzielenie zamówienia. Odpowiedzialność za wdrażanie, stosowanie lub odsprzedaż zakupionych produktów spoczywa na uczestniczących państwach członkowskich, zgodnie z umową, o której mowa w ust. 3.

7. Wdrażanie wspólnych zakupów zgodnie z niniejszym artykułem pozostaje bez uszczerbku dla innych instrumentów przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) 2024/2509.

ROZDZIAŁ V

Zarządzanie

SEKCJA 1

EUROPEJSKA RADA DS. PÓŁPRZEWODNIKÓW

Artykuł 44

Zadania Europejskiej Rady ds. Półprzewodników

1. Europejska Rada ds. Półprzewodników wspiera Komisję w kwestiach dotyczących unijnej polityki w dziedzinie półprzewodników, w szczególności poprzez:
 - a) udzielanie Radzie Władz Publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów porad dotyczących inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”;
 - b) doradzanie Komisji w strategicznych obszarach technologicznych w ramach łańcucha wartości półprzewodników;
 - c) doradzanie Komisji w zakresie oceny wniosków dotyczących europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych;
 - d) angażowanie się w zorganizowany dialog z komitetem sterującym sojuszu przemysłowego na rzecz półprzewodników w celu określenia wspólnej strategii dotyczącej półprzewodników;
 - e) wymianę poglądów z Komisją na temat postępów w realizacji planów inwestycyjnych dla regionów doskonałości w dziedzinie półprzewodników;
 - f) wymianę poglądów z Komisją na temat najlepszych sposobów zapewnienia, zgodnie z prawem Unii i krajowym, skutecznej ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej, informacji poufnych i tajemnic przedsiębiorstwa, z należyтым udziałem zainteresowanych stron, w odniesieniu do sektora półprzewodników;
 - g) omówienie i przygotowywanie wskazania konkretnych sektorów i technologii o potencjalnie dużym wpływie społecznym lub potencjalnie dużym wpływie na środowisko lub o znaczeniu pod względem bezpieczeństwa, wymagających w związku z tym certyfikacji jako produkty ekologiczne, godne zaufania i bezpieczne;
 - h) zajęcie się kwestiami dotyczącymi mapowania strategicznego, monitorowania, ostrzegania i działań zapobiegawczych oraz reagowaniem na sytuacje kryzysowe;
 - i) doradzanie w sprawie narzędzi wykorzystywanych w trakcie etapu kryzysowego przewidzianych w art. 40–43;

- j) udzielanie porad oraz wydawanie zaleceń w odniesieniu do spójnego wykonywania niniejszego rozporządzenia, ułatwianie współpracy między państwami członkowskimi, a także wymiany informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem;
 - k) doradzanie Komisji w sprawach dotyczących współpracy międzynarodowej w zakresie półprzewodników.
2. Europejska Rada ds. Półprzewodników doradza Komisji i informuje ją o priorytetach państw członkowskich w sektorze półprzewodników, w szczególności poprzez regularne przekazywanie aktualnych informacji na temat:
- a) krajowych polityk państw członkowskich dotyczących półprzewodników;
 - b) odpowiednich inwestycji publicznych i prywatnych na terytorium państwa członkowskiego, które reprezentują;
 - c) zobowiązań międzynarodowych, w tym programów badań i rozwoju, innowacji i wymiany umiejętności z państwami trzecimi.
3. Europejska Rada ds. Półprzewodników zapewnia – w stosownych przypadkach – koordynację, współpracę i wymianę informacji z odpowiednimi strukturami reagowania kryzysowego i gotowości na sytuacje kryzysowe ustanowionymi na podstawie prawa Unii.

Artykuł 45

Struktura Europejskiej Rady ds. Półprzewodników

1. Europejska Rada ds. Półprzewodników składa się z przedstawicieli wszystkich państw członkowskich. Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników przewodniczy przedstawiciel Komisji.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza przedstawiciela wysokiego szczebla do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. W przypadkach, gdy jest to istotne w związku z funkcją i wiedzą fachową, państwo członkowskie może mieć więcej niż jednego przedstawiciela w odniesieniu do różnych zadań Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Każdy członek Europejskiej Rady ds. Półprzewodników ma zastępcę. Tylko państwa członkowskie mają prawo do głosowania. Każde państwo członkowskie dysponuje tylko jednym głosem niezależnie od liczby posiadanych przedstawicieli.
3. Przewodniczący może ustanawiać stałe lub tymczasowe podgrupy na potrzeby zbadania konkretnych kwestii.

W stosownych przypadkach przewodniczący wzywa do wniesienia wkładu w prace takich podgrup, w charakterze obserwatorów, organizacje reprezentujące łańcuch wartości półprzewodników, komitet sterujący sojuszu przemysłowego na rzecz półprzewodników i jego odpowiednie grupy robocze, związki zawodowe oraz użytkowników półprzewodników na poziomie Unii.

Artykuł 46

Funkcjonowanie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników

1. Europejska Rada ds. Półprzewodników odbywa zwykle posiedzenia co najmniej raz w roku. Na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego może odbywać nadzwyczajne posiedzenia, zgodnie z art. 37 i 39.
2. Europejska Rada ds. Półprzewodników odbywa odrębne posiedzenia w związku ze swoimi zadaniami, o których mowa w art. 44 ust. 1.
3. Przewodniczący zwołuje posiedzenia i przygotowuje porządek obrad zgodnie z zadaniami Europejskiej Rady ds. Półprzewodników określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz z jej regulaminem wewnętrznym.

Komisja udziela administracyjnego i analitycznego wsparcia na potrzeby działań Europejskiej Rady ds. Półprzewodników zgodnie z art. 44.

4. W stosownych przypadkach, przewodniczący włącza organizacje reprezentujące sektor półprzewodników oraz zaprasza ekspertów posiadających szczególną wiedzę fachową w danej dziedzinie, w tym z organizacji zainteresowanych stron, takich jak sieć europejskich regionów doskonałości w dziedzinie półprzewodników, oraz wyznacza obserwatorów do udziału w posiedzeniach, w tym również na propozycję członków. Przewodniczący może ułatwiać wymianę informacji między Europejską Radą ds. Półprzewodników a innymi organami, jednostkami organizacyjnymi oraz grupami eksperckimi i doradczymi Unii, w tym sojuszem przemysłowym na rzecz półprzewodników. Przewodniczący zapewnia, aby komitet sterujący sojuszu przemysłowego na rzecz półprzewodników był proszony o przedstawianie aktualnych informacji i omówienie odpowiednich aspektów europejskiego strategicznego podejścia do półprzewodników co najmniej raz w roku.
5. Przewodniczący zaprasza przedstawiciela Parlamentu Europejskiego w charakterze stałego obserwatora w Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników, w szczególności na posiedzenia w sprawie rozdziału IV dotyczącego monitorowania i reagowania kryzysowego. Przewodniczący zapewnia uczestnictwo w charakterze obserwatorów w Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników innych odpowiednich instytucji i organów Unii w odniesieniu do posiedzeń w sprawie rozdziału IV dotyczącego monitorowania i reagowania kryzysowego.

Obserwatorzy i eksperci nie mają prawa głosu i nie uczestniczą w redagowaniu opinii, zaleceń ani porad wydawanych przez Europejską Radę ds. Półprzewodników i jej podgrupy. W stosownych przypadkach Europejska Rada ds. Półprzewodników może zaprosić tych obserwatorów i ekspertów do wniesienia wkładu w postaci informacji i spostrzeżeń.

6. Europejska Rada ds. Półprzewodników podejmuje niezbędne środki, aby zapewnić bezpieczne postępowanie z informacjami poufnymi i ich przetwarzanie, zgodnie z art. 50.

Artykuł 47

Współpraca międzynarodowa i partnerstwa strategiczne w zakresie półprzewodników

1. Europejska Rada ds. Półprzewodników doradza Komisji w sprawach dotyczących współpracy międzynarodowej w zakresie półprzewodników. W tym celu Europejska Rada ds. Półprzewodników okresowo omawia:

- a) zakres, w jakim współpraca międzynarodowa Unii w zakresie półprzewodników, w tym partnerstwa strategiczne w zakresie półprzewodników, przyczynia się do:
 - poprawy niezbędności, odporności i dobrobytu Unii;
 - poprawy współpracy między Unią a partnerami międzynarodowymi w całym łańcuchu wartości półprzewodników, w tym w dziedzinie badań naukowych i innowacji;
 - rozwiązania problemu niedoboru wiedzy i wykwalifikowanej siły roboczej oraz niedopasowania umiejętności poprzez przyciągnięcie, mobilizację i zatrzymanie nowych talentów w Unii;
 - b) spójność i ewentualną synergię między dwustronną współpracą państw członkowskich z odpowiednimi partnerami międzynarodowymi a działaniami prowadzonymi w kontekście współpracy międzynarodowej w zakresie półprzewodników, w tym partnerstwami strategicznymi w zakresie półprzewodników;
 - c) kwestię tego, którzy partnerzy międzynarodowi powinni być traktowani priorytetowo odnośnie do zawierania partnerstw strategicznych w zakresie półprzewodników, biorąc pod uwagę następujące kryteria:
 - ewentualny wkład w bezpieczeństwo dostaw, niezbędność, odporność i dobrobyt, z uwzględnieniem potencjalnych możliwości partnera odnośnie do półprzewodników, dywersyfikacji i zależności;
 - to, czy ramy regulacyjne partnera zapewniają monitorowanie i minimalizowanie wpływu na środowisko, stosowanie odpowiedzialnych społecznie praktyk, stosowanie przejrzystych praktyk działalności gospodarczej oraz przeciwdziałanie negatywnym wpływom na prawidłowe funkcjonowanie administracji publicznej i państwa prawa;
 - to, czy między państwem trzecim lub terytorium a Unią istnieją umowy o współpracy oraz, w odniesieniu do rynków wschodzących i gospodarek rozwijających się, potencjał opracowywania projektów inwestycyjnych w ramach Global Gateway⁷²;
 - to, czy ramy regulacyjne partnera lub odpowiednie mające zastosowanie ramy przewidują stosowanie kontroli wywozu technologii, które mogłyby ograniczać dostęp do towarów i technologii niezbędnych do projektowania, rozwoju, produkcji lub użytkowania towarów w UE lub wywóz towarów i technologii zaprojektowanych, opracowanych lub wyprodukowanych w UE.
2. Komisja umożliwia i wspiera współpracę Europejskiej Rady ds. Półprzewodników z innymi odpowiednimi forami koordynacyjnymi, w tym ustanowionymi w ramach strategii Global Gateway⁷³.

⁷² Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Partnerstw Międzynarodowych, Strategia Global Gateway, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2025, <https://data.europa.eu/doi/10.2841/5607451>.

⁷³ Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Partnerstw Międzynarodowych, Strategia Global Gateway, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2025, <https://data.europa.eu/doi/10.2841/5607451>.

3. Państwa członkowskie zapewniają spójność między swoją współpracą dwustronną z partnerami międzynarodowymi a współpracą międzynarodową Unii w zakresie półprzewodników, w tym niewiążącymi partnerstwami strategicznymi. Państwa członkowskie wspierają również Komisję we wdrażaniu środków współpracy określonych w ramach współpracy międzynarodowej Unii w zakresie półprzewodników, w tym partnerstw strategicznych w zakresie półprzewodników.

SEKCJA 2

WŁAŚCIWE ORGANY KRAJOWE

Artykuł 48

Wyznaczanie właściwych organów krajowych oraz krajowych pojedynczych punktów kontaktowych

1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ krajowy do celów zapewnienia stosowania i wykonywania niniejszego rozporządzenia na poziomie krajowym.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ krajowy, wyraźnie określa zakres odpowiednich obowiązków odpowiednich organów oraz zapewnia ich efektywną i skuteczną współpracę w celu wypełnienia ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do wyznaczenia krajowego pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 3, i jego działań.
3. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden krajowy pojedynczy punkt kontaktowy, który pełni funkcję łącznikową w celu zapewnienia współpracy transgranicznej z właściwymi organami krajowymi innych państw członkowskich, Komisją oraz Europejską Radą ds. Półprzewodników. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza tylko jeden właściwy organ krajowy, ten właściwy organ krajowy jest również krajowym pojedynczym punktem kontaktowym.
4. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o wyznaczeniu właściwego organu krajowego lub więcej niż jednego właściwego organu krajowego, a także o wyznaczeniu krajowego pojedynczego punktu kontaktowego, wskazując również szczegółowo ich zadania i obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, informacje kontaktowe oraz wszelkie późniejsze zmiany w tym zakresie. Krajowy pojedynczy punkt kontaktowy zapewnia Komisji funkcyjną skrzynkę pocztową.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe, w tym wyznaczony krajowy pojedynczy punkt kontaktowy, wykonywały swoje uprawnienia bezstronnie, w sposób przejrzysty i terminowy oraz aby dysponowały uprawnieniami, a także odpowiednimi zasobami technicznymi, finansowymi i ludzkimi na potrzeby wykonywania ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z prawem Unii i krajowym, konsultowały się i współpracowały z innymi odpowiednimi organami krajowymi, a także odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

Komisja ułatwia wymianę doświadczeń między właściwymi organami krajowymi.

SEKCJA 3

SOJUSZ PRZEMYSŁOWY

Artykuł 49

Sojusz przemysłowy na rzecz półprzewodników

1. Niniejszym ustanawia się sojusz przemysłowy na rzecz półprzewodników („sojusz”).
2. Sojusz skupia odpowiednie zainteresowane strony w celu wspierania Komisji i państw członkowskich w kwestiach mających znaczenie dla unijnego sektora półprzewodników, takich jak:
 - f) aktualne tendencje rynkowe i branżowe;
 - g) zdolności Unii w zakresie projektowania i produkcji półprzewodników;
 - h) powstające technologie półprzewodnikowe i ich wpływ;
 - i) identyfikacja i zalecenia dotyczące mocnych i słabych stron przemysłu Unii;
 - j) strategie mające na celu przyspieszenie uprzemysłowienia innowacji;
 - k) zmiany geopolityczne mające wpływ na przemysł;
 - l) zwiększanie globalnej konkurencyjności Unii;
 - m) przyczynianie się do funkcjonowania akceleratorów popytu;
 - n) przyczynianie się do funkcjonowania forum popytu.
3. Członkami sojuszu są przedstawiciele unijnego łańcucha wartości półprzewodników, w tym przedsiębiorstw, przedsiębiorstw typu start-up, organizacji badawczych i technologicznych oraz sektorów użytkowników, którzy spełniają następujące kryteria:
 - a) wykazują się doświadczeniem, wiedzą i zdolnościami w zakresie półprzewodników;
 - b) przyczyniają się lub są zaangażowani w przyczynianie się do bezpieczeństwa dostaw półprzewodników w Unii;
 - c) mają istotną obecność na rynku europejskim lub są zaangażowani w budowanie takiej obecności w Unii.
4. Komisja powołuje członków sojuszu zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 4.
5. Sojuszowi przewodniczy przedstawiciel Komisji.
6. Walne zgromadzenie sojuszu odbywa się co najmniej raz w roku. Sojusz może zwoływać posiedzenia nadzwyczajne na wniosek przewodniczącego sojuszu lub dowolnego członka komitetu sterującego, z zastrzeżeniem uzyskania zgody przewodniczącego.
7. Przewodniczący zwołuje posiedzenia i przygotowuje porządek obrad zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym oraz z zadaniami sojuszu wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

8. Komisja powołuje komitet sterujący w ramach sojuszu. Komitet sterujący podejmuje strategiczny dialog z Europejską Radą ds. Półprzewodników co najmniej raz w roku, jak określono w art. 44.
9. Przewodniczący sojuszu lub komitetu sterującego, za zgodą przewodniczącego, może ustanawiać stałe lub tymczasowe grupy robocze na potrzeby zbadania konkretnych kwestii.

ROZDZIAŁ VI

Poufność i kary

Artykuł 50

Przetwarzanie informacji poufnych

1. Informacje uzyskane w trakcie wykonywania niniejszego rozporządzenia mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i muszą być chronione odpowiednimi przepisami prawa Unii i krajowego.
2. Informacje niepoufne zgromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia przekazuje się krajowym organom statystycznym i Eurostatowi do celów zestawiania danych statystycznych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/3018.
3. Informacje uzyskane na podstawie art. 14, 33, 35, 38 i 41 oraz art. 46 są objęte tajemnicą zawodową i korzystają z ochrony zapewnianej przez przepisy mające zastosowanie do instytucji Unii oraz przez odpowiednie prawo krajowe, łącznie z uruchomieniem przepisów mających zastosowanie do naruszenia tych przepisów.
4. Komisja oraz właściwe organy krajowe, ich urzędnicy, pracownicy i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów zapewniają poufność informacji i danych uzyskanych w ramach wykonywania ich zadań w taki sposób, aby chronić w szczególności prawa własności intelektualnej oraz szczególnie chronione informacje handlowe lub tajemnice przedsiębiorstwa. Obowiązek ten ma zastosowanie do wszystkich przedstawicieli państw członkowskich, obserwatorów, ekspertów i innych uczestników obecnych na posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników zgodnie z art. 44 oraz członków Komitetu ds. Półprzewodników zgodnie z art. 56 ust. 1.
5. Komisja zapewnia znormalizowane i bezpieczne środki służące gromadzeniu, przetwarzaniu i przechowywaniu informacji uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
6. W razie potrzeby Komisja i państwa członkowskie mogą wymieniać informacje uzyskane na podstawie art. 35, 38 i 39 – wyłącznie w formie zbiorczej uniemożliwiającej ujawnienie jakichkolwiek wniosków dotyczących szczególnej sytuacji przedsiębiorstwa w państwie członkowskim – z właściwymi organami państw trzecich, z którymi zawarły dwustronne lub wielostronne umowy o zachowaniu poufności w celu zapewnienia odpowiedniego stopnia poufności. Zanim Komisja lub państwa członkowskie zaangażują się w jakąkolwiek wymianę informacji, powiadamiają Europejską Radę ds. Półprzewodników o informacjach,

które mają być przedmiotem wymiany, oraz o odpowiednich umowach o zachowaniu poufności.

Przy wymianie informacji z właściwymi organami państw trzecich Komisja wyznacza i wykorzystuje pojedynczy punkt kontaktowy w Unii w celu ułatwienia przekazywania takich informacji lub danych w sposób poufny zgodnie z odpowiednimi procedurami Komisji.

7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze, w miarę potrzeb, na podstawie doświadczenia uzyskanego w toku gromadzenia informacji, w celu określenia praktycznych ustaleń dotyczących przetwarzania informacji poufnych w kontekście wymiany informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 51

Kary

1. Komisja może w drodze decyzji, gdy uzna to za działanie niezbędne i proporcjonalne:
 - a) nakładać grzywny, w przypadku gdy w odpowiedzi na wniosek wystosowany na podstawie art. 38 lub 41 przedsiębiorstwo dostarczy – umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania – nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub nie dostarczy informacji w wyznaczonym terminie;
 - b) nakładać grzywny, w przypadku gdy przedsiębiorstwo umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania nie wypełni spoczywającego na nim na podstawie art. 38 ust. 8, art. 41 ust. 7 i art. 42 ust. 3 obowiązku zawiadomienia Komisji o zobowiązaniu wobec państwa trzeciego;
 - c) nakładać okresowe kary pieniężne, w przypadku gdy przedsiębiorstwo umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania nie wypełni obowiązku priorytetowego traktowania produkcji produktów istotnych w kontekście kryzysu zgodnie z art. 42.
2. Przed podjęciem decyzji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu Komisja zapewnia przedsiębiorstwom możliwość przedstawienia swojego stanowiska zgodnie z art. 54. Komisja uwzględnia wszelkie należycie uzasadnione wyjaśnienia przedstawione przez przedsiębiorstwo w celu ustalenia, czy grzywny lub okresowe kary pieniężne uznaje się za niezbędne i proporcjonalne.
3. Grzywny nakładane w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), nie mogą przekraczać kwoty 300 000 EUR.

Grzywny nakładane w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b), nie mogą przekraczać kwoty 150 000 EUR.

W przypadku gdy dane przedsiębiorstwo jest MŚP nakładane grzywny nie mogą przekraczać kwoty 50 000 EUR.
4. Okresowe kary pieniężne nakładane w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c), nie mogą przekraczać 1,5 % bieżącego dziennego obrotu za każdy dzień roboczy niewypełnienia obowiązku określonego w art. 43 i naliczane są od dnia wskazanego w decyzji, w której zamówienie priorytetowe zostało złożone.

W przypadku gdy dane przedsiębiorstwo jest MŚP nakładane okresowe kary pieniężne nie mogą przekraczać 0,5 % bieżącego dziennego obrotu.

5. Przy ustalaniu kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej Komisja bierze pod uwagę charakter, wagę i czas trwania naruszenia, w tym w przypadkach niewykonania obowiązku przyjęcia i nadania pierwszeństwa zamówieniu priorytetowemu określonymu w art. 43, oraz czy przedsiębiorstwo częściowo zrealizowało zamówienie priorytetowe, z należytym uwzględnieniem zasad proporcjonalności i adekwatności.
6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wypełniło zobowiązanie, którego wyegzekwowanie miała na celu okresowa kara pieniężna, Komisja może ustalić ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej na poziomie niższym niż ten, który wynikałby z pierwotnej decyzji.
7. Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, na mocy których Komisja ustaliła grzywnę lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 52

Termin przedawnienia dotyczący nakładania kar

1. W odniesieniu do uprawnień powierzonych Komisji na podstawie art. 51 obowiązują następujące terminy przedawnienia:
 - a) dwa lata w przypadku naruszeń przepisów dotyczących wniosków o udzielenie informacji na podstawie art. 38 lub 41;
 - b) dwa lata w przypadku naruszeń przepisów dotyczących obowiązku informowania na podstawie art. 38 ust. 8, art. 41 ust. 7 i art. 42 ust. 3;
 - c) trzy lata w przypadku naruszeń przepisów dotyczących obowiązku priorytetowego traktowania produkcji produktów istotnych w kontekście kryzysu na podstawie art. 42.
2. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w ust. 1, rozpoczyna się w dniu, w którym popełniono naruszenie. W przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się jednak w dniu, w którym popełniono ostatnie naruszenie.
3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję lub właściwe organy krajowe państw członkowskich w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem przerywają bieg terminu przedawnienia.
4. Przerwanie biegu terminu przedawnienia ma zastosowanie do wszystkich stron ponoszących odpowiedzialność za udział w naruszeniu.
5. Każde przerwanie powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od początku. Termin przedawnienia upływa jednak najpóźniej w dniu, w którym upłynął okres wynoszący dwukrotność terminu przedawnienia bez nałożenia przez Komisję grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Termin ten przedłuża się o okres, na który bieg terminu przedawnienia został zawieszony w związku z tym, że decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Artykuł 53

Termin przedawnienia dotyczący egzekwowania kar

1. Uprawnienia Komisji do egzekwowania decyzji wydanych na podstawie art. 51 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu trzy lata.
2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym decyzja stała się ostateczna.
3. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych zostaje przerwany:
 - a) przez powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej lub o odrzuceniu wniosku o taką zmianę;
 - b) przez działanie Komisji lub działającego na jej wniosek państwa członkowskiego mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.
4. Każde przerwanie powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od początku.
5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych ulega zawieszeniu:
 - a) do upływu terminu przyznanego na zapłatę;
 - b) na czas zawieszenia egzekucji płatności na podstawie postanowienia Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 54

Prawo do przedstawienia swojego stanowiska przed nałożeniem kar

1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 51 Komisja zapewnia danemu przedsiębiorstwu możliwość przedstawienia swojego stanowiska w kwestii:
 - a) wstępnych ustaleń Komisji, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia;
 - b) środków, które Komisja może mieć zamiar przyjąć w świetle wstępnych ustaleń o których mowa w lit. a).
2. Dane przedsiębiorstwa mogą przedstawić swoje uwagi do wstępnych ustaleń Komisji na podstawie ust. 1 lit. a) w terminie, który wyznacza Komisja w swoich wstępnych ustaleniach i który nie może być krótszy niż 14 dni.
3. Podstawą decyzji wydanych przez Komisję mogą być wyłącznie zastrzeżenia, co do których dane przedsiębiorstwa mogły się wypowiedzieć.
4. W ramach postępowania zapewnia się pełne poszanowanie prawa danego przedsiębiorstwa do obrony. Dane przedsiębiorstwo ma prawo dostępu do akt Komisji na warunkach wynegocjowanego ujawnienia, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Prawo dostępu do akt nie obejmuje informacji poufnych i dokumentów wewnętrznych Komisji ani organów państw członkowskich. W szczególności prawo dostępu nie obejmuje korespondencji między Komisją a organami państw członkowskich. Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji ujawnienia i wykorzystania informacji koniecznych do udowodnienia naruszenia.

ROZDZIAŁ VII

Przekazanie uprawnień i procedura komitetowa

Artykuł 55

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12 i 17, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę wejścia w życie] r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12 i 17, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 lub 17 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 56

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet (zwany dalej „Komitetem ds. Półprzewodników”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy końcowe

Artykuł 57

Ocena i przegląd

1. Do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę przypadającą cztery lata od daty wejścia w życie] r., a następnie co cztery lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny i przeglądu niniejszego rozporządzenia. Sprawozdania podaje się do wiadomości publicznej.
2. Na potrzeby oceny i przeglądu niniejszego rozporządzenia Europejska Rada ds. Półprzewodników, państwa członkowskie i właściwe organy krajowe przekazują Komisji informacje na jej wniosek.
3. Dokonując oceny i przeglądu niniejszego rozporządzenia, Komisja uwzględnia stanowiska i ustalenia Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, Parlamentu Europejskiego, Rady oraz innych odpowiednich podmiotów lub źródeł.

Artykuł 58

Uchylenie

1. Rozporządzenie (UE) 2023/1781 traci moc. 2. Odniesienia do rozporządzenia (UE) 2023/1781 traktuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku VII.

Artykuł 59

Przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (UE) 2023/1781 stosuje się nadal w odniesieniu do zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk, o których mowa odpowiednio w art. 13 i 14 tego rozporządzenia, którym przyznano taki status zgodnie z art. 15 ust. 3 tego rozporządzenia, przez okres obowiązywania statusu lub przez okres mający zastosowanie zgodnie z art. 15 ust. 8 zdanie drugie tego rozporządzenia.

Artykuł 60

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	3
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	3
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa	3
1.3.	Cel(e).....	3
1.3.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	3
1.3.2.	Cel(e) szczegółowy(-e)	3
1.3.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	3
1.3.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	4
1.4.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	4
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	4
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	4
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.	5
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	5
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	6
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków	6
1.6.	Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego	6
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	7
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	9
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	9
2.2.	System zarządzania i kontroli	9
2.2.1.	Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli	9
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	10
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	12
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	12
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	14

3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ.....	14
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	15
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	15
3.2.1.1.	Środki z uchwalonego budżetu	15
3.2.2.	Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)	22
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	23
3.2.3.1.	Środki z uchwalonego budżetu	23
3.2.4.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie	23
3.2.4.1.	Finansowane z uchwalonego budżetu.....	23
3.2.5.	Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi	25
3.2.6.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	26
3.2.7.	Udział osób trzecich w finansowaniu	26
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	27
4.	WYMIAR CYFROWY	27
4.1.	Wymogi cyfrowe.....	28
4.2.	Dane	29
4.3.	Rozwiązania cyfrowe	32
4.4.	Ocena interoperacyjności	34
4.5.	Środki wspierające cyfrowe wdrażanie.....	34

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników, uchylające rozporządzenie (UE) 2023/1781 (akt w sprawie czipów 2.0)

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Nowy plan na rzecz trwałego dobrobytu w Europie i konkurencyjności Europy

1.3. Cel(e)

1.3.1. Cel(e) ogólny(-e)

Akt w sprawie czipów 2.0 ma dwa cele ogólne, określone w uzasadnieniu:

1. Zwiększenie konkurencyjności europejskiego łańcucha wartości półprzewodników w celu poprawy jego suwerenności technologicznej i odporności poprzez przyspieszenie przemysłowego wdrażania badań naukowych i innowacji, zapewnienie bezpieczeństwa dostaw i zmniejszenie strategicznych zależności w zakresie najnowocześniejszych i dojrzałych technologii półprzewodnikowych.
2. Zwiększenie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw w UE poprzez zwiększenie odporności europejskiego łańcucha dostaw półprzewodników i ochronę bezpieczeństwa gospodarczego UE.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e)

Cel szczegółowy nr 1

Zwiększenie zdolności, bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjności unijnego przemysłu półprzewodników w całym łańcuchu wartości, w tym najnowocześniejszych czipów AI.

Cel szczegółowy nr 2

Rozwój silnego rynku użytkowników w kluczowych sektorach przemysłu.

Cel szczegółowy nr 3

Zwiększenie zdolności gromadzenia informacji w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i reagowania kryzysowego.

1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Unijny sektor półprzewodników powinien korzystać ze wsparcia na rzecz budowania zdolności technologicznych na dużą skalę w zakresie najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych nowej generacji, które wzmocnią unijne zdolności w zakresie zaawansowanego projektowania, integracji systemów i potencjału produkcyjnego czipów. Przemysł powinien również korzystać z projektów strategicznych w zakresie projektowania i produkcji. Zakłady produkcji półprzewodników będą korzystać z bardziej efektywnych procedur wydawania pozwoleń.

Unijni użytkownicy półprzewodników we wszystkich sektorach powinni korzystać ze zwiększonego bezpieczeństwa dostaw półprzewodników bez zakłóceń oraz z wysiłków na rzecz promowania ściślejszych relacji z przemysłem półprzewodników. Sektory krytyczne powinny również korzystać ze zwiększonego bezpieczeństwa dostaw półprzewodników.

Użytkownicy końcowi produktów zawierających półprzewodniki powinni korzystać ze zwiększonego bezpieczeństwa dostaw przy bardziej atrakcyjnych cenach rynkowych.

Poprawi się konkurencyjność europejskiego ekosystemu półprzewodników.

1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wskaźniki skuteczności działania dotyczą głównie inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”. Załącznik III zawiera następujące pierwsze wersje mierzalnych wskaźników do monitorowania realizacji i na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów w realizacji ogólnych celów inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0”:

Całkowity napływ BIZ związanych z półprzewodnikami do UE.

Wykwalifikowana siła robocza w dziedzinie półprzewodników i fotoniki, w tym siła robocza przeszkolona/przekwalifikowana w ramach krajowych inicjatyw centrów kompetencji w zakresie czipów.

Wsparcie publiczne dla przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up.

Zwiększenie skali finansowania za pośrednictwem kapitału private equity i kapitału wysokiego ryzyka.

1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☒ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁷⁴

☒ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Rozporządzenie powinno mieć pełne zastosowanie wkrótce po jego przyjęciu, tj. następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Rozporządzenie opiera się na przepisach obowiązujących obecnie na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1781 (akt w sprawie czipów).

⁷⁴

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Cele polegające na wzmocnieniu unijnych zdolności w zakresie projektowania i produkcji półprzewodników oraz poprawie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej można skuteczniej osiągnąć na poziomie Unii, ponieważ skala i systemowy charakter wyzwań przekraczają zdolności poszczególnych państw członkowskich działających samodzielnie. Koordynacja inwestycji w wielkoskalowe zakłady produkcyjne, wspólną infrastrukturę badawczo-rozwojową oraz transgraniczne systemy wczesnego ostrzegania i monitorowania przynosi znaczne korzyści skali, co oznacza, że działania na szczeblu UE mogą przyczyniać się do łączenia zasobów i ograniczenia powielania działań oraz mogą przynosić wyniki skuteczniej niż rozdrobnione działania krajowe. Środki takie jak zwiększenie zdolności produkcyjnych, przyspieszenie wydawania pozwoleń, zamówienia priorytetowe i wspólne zakupy mają na celu zapewnienie spójnej reakcji na przyszłe kryzysy.

Wspólne ramy również przynoszą wyraźne korzyści, ponieważ zastępują rozbieżne zachęty krajowe, krajowe protokoły reagowania kryzysowego i sprawozdawczość wspólnymi podejściami, które zapewniają spójność, zmniejszają obciążenia administracyjne i pozwalają uniknąć prześcigania się w udzielaniu dotacji lub niespójnych wymogów regulacyjnych. Funkcjonowanie rynku wewnętrznego ulega poprawie, ponieważ skoordynowane działania UE minimalizują zakłócenia, zapewniają uczciwą konkurencję w zakresie przyciągania projektów dotyczących półprzewodników, ułatwiają sprawny obieg kluczowych czynników produkcji i chipów oraz wzmacniają odporność transgranicznych łańcuchów dostaw, które zależą od płynnej integracji między państwami członkowskimi.

- 1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Z oceny obecnego aktu w sprawie chipów⁷⁵ wynika kilka wniosków. Po pierwsze przekształcenie innowacji w zdolności przemysłowe wymaga mechanizmów polityki, które wyraźnie łączą infrastrukturę linii pilotażowych z inwestycjami w produkcję. Chociaż dzięki aktowi w sprawie chipów z powodzeniem stworzono światowej klasy obiekty badawcze i walidacyjne, doświadczenie pokazuje, że produkcja na skalę rynkową nie wynika automatycznie z samych zdolności technologicznych. Przyszłe inicjatywy skorzystałyby na bardziej systematycznym włączaniu mechanizmów przejściowych, które ułatwiają przejście od linii pilotażowych do wdrażania przemysłowego.

Po drugie ukierunkowanie na popyt powinno zostać włączone do instrumentów polityki przemysłowej. W ocenie podkreślono, że same inwestycje po stronie podaży niekoniecznie generują korzyści skali lub zwiększają konkurencyjność w przypadku braku skutecznego wprowadzenia na rynek. Instrumentom wspierającym wdrażanie powinny zatem towarzyszyć środki zwiększające popyt, takie jak koordynacja zamówień lub zachęty do konsumpcji.

⁷⁵

Dokument roboczy służb Komisji.

Po trzecie dostęp do finansowania musi pozostać centralnym elementem polityki przemysłowej. Z oceny wynika, że pierwsze tego rodzaju ramy zwiększyły pewność prawa w odniesieniu do dużych inwestycji, ale zainteresowane strony nadal borykają się z opóźnieniami wynikającymi z zasad pomocy państwa, długotrwałymi procedurami powiadamiania i niepewnością na poziomie projektu. Finansowanie późniejszych etapów rozwoju i ograniczenia związane z inwestycjami instytucjonalnymi również ograniczają finansowanie zwiększania skali działalności. Czynniki te osłabiają konkurencyjność Europy i spowalniają rozwój przedsiębiorstw konkurencyjnych w skali światowej.

Ponadto gotowość na wypadek sytuacji kryzysowej zależy od wysokiej jakości danych wywiadowczych. Z oceny wynika, że skuteczne monitorowanie wymaga aktualnej widoczności w całym łańcuchu wartości, obejmującej nie tylko produkcję, ale także materiały, instalację w obudowie, narzędzia do projektowania i dalszych użytkowników. W przyszłych ramach można by priorytetowo potraktować ulepszone gromadzenie danych, wspólną infrastrukturę danych i zintegrowaną sprawozdawczość, aby umożliwić terminowe wykrywanie ryzyka i skoordynowane reagowanie.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

W celu zwiększenia pozytywnego wpływu inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” (filar I) będzie ona nadal opierać się na solidnej bazie wiedzy i wzmacniać synergię z działaniami wspieranymi obecnie przez Unię i państwa członkowskie za pośrednictwem programów i działań w zakresie badań naukowych i innowacji dotyczących półprzewodników oraz rozwoju części łańcucha dostaw. Obejmują one w szczególności program ramowy „Horyzont Europa” i program „Cyfrowa Europa” i mają na celu wzmocnienie do 2030 r. pozycji Europy jako partnera na arenie międzynarodowej w dziedzinie technologii półprzewodnikowej i jej zastosowań, o wzrastającym udziale w światowej produkcji półprzewodników. Jako uzupełnienie tych działań w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” prowadzona będzie ścisła współpraca z sojuszem przemysłowym na rzecz półprzewodników.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków

Bez uszczerbku dla wyniku negocjacji w sprawie kolejnych WRF środki przewidziane na okres od 2028 r. mają charakter wyłącznie orientacyjny.

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

☒ Ograniczony czas trwania

– ☒ od daty przyjęcia wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy dotyczące środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników (akt w sprawie czipów 2)

– Czas trwania wpływu finansowego: od 2028 r. do 2034 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od 2028 r. do 2038 r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ Nieograniczony czas trwania

- ☐ Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- ☐ po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu

☒ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii

- ☐ przez agencje wykonawcze

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☒ Zarządzanie pośrednie przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
- ☐ Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
- ☒ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
- ☐ organom prawa publicznego
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
- ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
- ☐ podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

Uwagi

Z wyjątkiem a) działalności i budżetów związanych z Funduszem na rzecz Czipów oraz b) działalności i budżetów alokowanych w ramach Europejskiej Rady ds. Innowacji, inicjatywa „Czipy dla Europy 2.0” będzie nadal wdrażana w ramach zarządzania pośredniego przez powierzenie realizacji zadań Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Czipów oraz, w stosownych przypadkach, wspólnemu przedsięwzięciu lub innemu podobnemu podmiotowi lub inicjatywie, które je zastępują, ustanowionym prawem Unii na podstawie kolejnych

wieloletnich ram finansowych. Państwa członkowskie i inne państwa uczestniczące współfinansują działania pośrednie.

Inne części, takie jak działania w ramach filarów 2 i 3, są wykonywane w trybie zarządzania bezpośredniego. Dotyczy to zadań powierzonych Komisji polegających na nadzorowaniu Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów, prowadzeniu przeglądu wniosków i podejmowaniu decyzji dotyczących wniosków o uzyskanie statusu obiektu technologicznego przemysłu półprzewodnikowego, wspieraniu Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, wspieraniu platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników oraz wspólnym z państwami członkowskimi monitorowaniu łańcuchów dostaw półprzewodników oraz – w stosownych przypadkach – podejmowaniu decyzji w sprawie działań.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Niniejsze zestawienie obejmuje wydatki na personel Komisji. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków. Komisja będzie oceniać rezultat, wyniki i skutki niniejszego wniosku co cztery lata od daty rozpoczęcia jego stosowania.

Ponadto Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów, jako organ unijny, działa w ramach ścisłych reguł monitorowania. Monitorowanie prowadzone jest przez:

- własne zdolności w zakresie audytu wewnętrznego oraz służbę audytu Komisji;
- nadzór Rady Zarządzającej. Dyrektor Wykonawczy będzie nadzorował wewnętrznie działania wspólnego przedsięwzięcia;
- zestaw jakościowych i ilościowych wskaźników skuteczności działania ustanowionych w celu monitorowania wdrażania programu i oceny jego wpływu;
- śródkresowe i końcowe oceny programu przez ekspertów zewnętrznych pod nadzorem Komisji;
- program prac wspólnego przedsięwzięcia i jego roczne sprawozdanie z działalności.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli*

Rozporządzenie wprowadza zmienione ramy polityki w zakresie przyciągania inwestycji w wytwarzanie zaawansowanych półprzewodników w Unii i wzmocnienia tego sektora produkcyjnego oraz pobudzania popytu, a także wprowadza zmienione przepisy zapewniające skoordynowane podejście dotyczące monitorowania sytuacji oraz gotowości na niedobory półprzewodników. Instrumenty takie jak wielkie wyzwania, projekty strategiczne, forum popytu, akceleratorzy popytu oraz platforma wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników są nowymi elementami, tak samo jak uznanie europejskich regionów doskonałości w dziedzinie półprzewodników.

Przepisy te wymagają ustanowienia mechanizmu spójności w zakresie transgranicznego stosowania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz koordynacji działań organów krajowych i Komisji za pomocą Europejskiej Rady ds. Półprzewodników.

Konieczne jest zapewnienie służbom Komisji odpowiednich zasobów, aby mogły sprostać zadaniom, które ma wykonywać Komisja.

W przypadku innych części uzasadnione jest zarządzanie pośrednie, ponieważ Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów jest partnerstwem publiczno-prywatnym, w ramach którego część współfinansowania wnoszona jest za pośrednictwem wkładów państw uczestniczących i wkładów niepieniężnych uczestników prywatnych.

Decyzja na temat wkładu UE na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów będzie podejmowana co roku na mocy unijnego budżetu przyjmowanego na dany rok.

Ramowa umowa o partnerstwie finansowym zawarta między Komisją Europejską a Wspólnym Przedsięwzięciem na rzecz Czipów będzie wskazywała, że Komisja wnosi wkład na potrzeby zadań do wykonania w każdym roku po podpisaniu ze Wspólnym Przedsięwzięciem na rzecz Czipów umowy o przyznanie wkładu oraz wydaniu przez wspólne przedsięwzięcie odpowiednich wniosków o płatność skierowanych do uczestników innych niż Unia.

Komisja zapewni, aby przepisy mające zastosowanie do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów były w pełni zgodne z wymogami rozporządzenia finansowego. Zgodnie z art. 71 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 wspólne przedsięwzięcie będzie przestrzegało zasady należytego zarządzania finansami. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów będzie również zgodne z wymogami modelowego rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do wspólnego przedsięwzięcia. Wszelkie niezbędne ze względu na specyficzne potrzeby wspólnego przedsięwzięcia odstępstwa od modelowego rozporządzenia finansowego wymagają uprzedniej zgody Komisji.

Uzgodnienia w zakresie monitorowania, w tym przez reprezentację Unii w Radzie Zarządzającej i w Radzie Władz Publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów, a także uzgodnienia w zakresie sprawozdawczości zapewnią możliwość spełnienia przez służby Komisji wymogów rozliczalności zarówno wobec kolegium, jak i wobec władzy budżetowej.

Ramy kontroli wewnętrznej Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów powstają w oparciu o:

- wdrożenie standardów kontroli wewnętrznej zapewniających gwarancje równoważne co najmniej gwarancjom Komisji;
- procedury wyboru najlepszych projektów w drodze niezależnej oceny i przełożenie ich na instrumenty prawne;
- zarządzanie projektami i umowami przez cały okres realizacji każdego projektu;
- kontrole *ex ante* 100 % wniosków o płatność, w tym odbioru zaświadczeń audytora, oraz certyfikacja *ex ante* metodyki określania kosztów;
- audyty *ex post* dotyczące próby wniosków o płatności w ramach audytu *ex post* programu „Horyzont Europa”;
- naukową ocenę wyników projektu.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Niniejszemu wnioskowi towarzyszy sprawozdanie z oceny skutków, które zawiera analizę stanowiącą podstawę wybranego podejścia politycznego. Podczas przygotowywania niniejszej inicjatywy wykorzystano również konsultacje publiczne, a także ukierunkowane konsultacje z zainteresowanymi stronami z branży, państwami członkowskimi i stowarzyszeniami branżowymi, które zapewniły gromadzenie odpowiednich danych, informacji i informacji zwrotnych. Niemniej jednak w trakcie wdrażania nadal mogą wystąpić niezamierzone konsekwencje lub

nieprzewidziane skutki. Będą one określane w ramach procedur monitorowania określonych w niniejszym rozporządzeniu, co umożliwi Komisji zajęcie się nimi w odpowiedni i terminowy sposób.

Dodatkowo wprowadzono różne środki mające na celu zmniejszenie nieodłącznego ryzyka wystąpienia konfliktu interesów w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów, w szczególności:

- w przypadku standardowych procedur decyzyjnych, równą liczbę głosów w Radzie Zarządzającej (po jednej trzeciej) dla Komisji, państw uczestniczących (łącznie) i uczestników prywatnych (łącznie); równą liczbę głosów w Radzie Władz Publicznych (po jednej drugiej) dla Komisji i państw uczestniczących (łącznie);
- podejmowanie decyzji na wysokim szczeblu dotyczących działań/budżetów przeznaczonych na działania w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy 2.0” (budowanie zdolności w nadchodzących programach prac) tylko przez Radę Władz Publicznych wraz z państwami członkowskimi;
- przyjmowanie części programu prac dotyczącej działań w zakresie budowania zdolności tylko przez Radę Władz Publicznych wraz z państwami członkowskimi;
- wybór Dyrektora Wykonawczego przez Radę Zarządzającą na podstawie wniosku Komisji;
- niezależność personelu;
- oceny dokonywane przez niezależnych ekspertów na podstawie opublikowanych kryteriów oceny wraz z mechanizmami odwoławczymi oraz pełne deklaracje wszelkich interesów;
- wymóg przyjęcia przez Radę Zarządzającą przepisów dotyczących zapobiegania konfliktom interesów we wspólnym przedsięwzięciu, unikania tego rodzaju konfliktów i zarządzania nimi zgodnie z przepisami finansowymi wspólnego przedsięwzięcia oraz zgodnie z regulaminem pracowniczym w odniesieniu do personelu.

Dalsza ochrona obecnych wartości etycznych i organizacyjnych będzie jednym z kluczowych zadań wspólnego przedsięwzięcia, co będzie monitorowane przez Komisję.

Dyrektor Wykonawczy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów, będący urzędnikiem zatwierdzającym, musi wprowadzić racjonalny pod względem kosztów system wewnętrznej kontroli i zarządzania. Biuro Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów musi składać Komisji sprawozdania dotyczące przyjętych ram kontroli wewnętrznej.

Komisja będzie monitorować ryzyko niezgodności za pośrednictwem systemu sprawozdawczości, który opracuje, oraz poprzez uwzględnianie wyników audytów *ex post* dotyczących beneficjentów środków unijnych pochodzących ze Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów w ramach audytów *ex post* obejmujących cały program „Horyzont Europa” i cały program „Cyfrowa Europa”.

Istnieje wyraźna potrzeba zarządzania budżetem w sposób skuteczny i wydajny oraz zapobiegania oszustwom i marnotrawieniu zasobów. System kontroli musi jednak zachować właściwą równowagę między osiągnięciem akceptowalnego poziomu

błędów a wymaganym obciążeniem związanym z kontrolą oraz unikać obniżania atrakcyjności unijnych programów.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Z uwagi na fakt, że zasady dotyczące uczestnictwa w programie „Horyzont Europa” i programie „Cyfrowa Europa” mające zastosowanie do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów są podobne do zasad, które Komisja stosuje w swoich programach prac, a beneficjenci mają podobny profil ryzyka do beneficjentów programów w trybie zarządzania bezpośredniego, można oczekiwać, że margines błędu będzie podobny do marginesu przewidzianego przez Komisję w odniesieniu do programów „Horyzont Europa” i „Cyfrowa Europa”, tj. będzie zapewniał wystarczającą pewność, że ryzyko błędu w wieloletnim okresie wydatkowania mieści się w ujęciu rocznym w przedziale 2–5 %, przy czym ostatecznym celem jest osiągnięcie poziomu błędu rezydualnego jak najbliższego wartości 2 % w momencie zamknięcia programów wieloletnich po uwzględnieniu skutków finansowych wszystkich audytów, korekt i działań w zakresie odzyskiwania kwot.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Komisja zapewni, aby Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów stosowało procedury zwalczania nadużyć finansowych na wszystkich etapach procesu zarządzania.

Komisja, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, zapewni wprowadzenie odpowiednich środków gwarantujących ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, skutecznych kontroli oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar.

Trybunałowi Obrachunkowemu nadaje się upoważnienie do przeprowadzania audytu, na podstawie dokumentów i w ramach kontroli na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali środki unijne w ramach programu.

Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać kontrole i inspekcje na miejscu u podmiotów gospodarczych, których takie finansowanie bezpośrednio lub pośrednio dotyczy, zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem dotyczącym finansowania przez Unię. Wspólne przedsięwzięcia będą również musiały przystąpić do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

Prokuratura Europejska może prowadzić postępowania przygotowawcze zgodnie z przepisami i procedurami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (UE) 2017/193923, aby prowadzić dochodzenia w sprawach dotyczących przestępstw naruszających interesy finansowe Unii.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zrózn. / niezrózn. ⁷⁶	państw EFTA ⁷⁷	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów ⁷⁸	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	[XX.YY.YY.YY]	Zrózn. / niezrózn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.YY.YY]	Zrózn. / niezrózn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.YY.YY]	Zrózn. / niezrózn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zrózn. / niezrózn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	[XX.YY.YY.YY]	Zrózn. / niezrózn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.YY.YY]	Zrózn. / niezrózn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.YY.YY]	Zrózn. / niezrózn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

⁷⁶ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁷⁷ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁷⁸ Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	2
---	-------	---

DG CNECT			Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Po 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
Środki operacyjne											
Linia budżetowa [EFK]	Środki na zobowiązania	(1a)	30,000		20,000		10,000		10,000		70,000
	Środki na płatności	(2a)	18,000	6,000	15,000	7,000	8,000	4,000	7,000	5,000	70,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁷⁹											
Linia budżetowa		(3)									0
OGÓŁEM środki dla DG CNECT	Środki na zobowiązania	=1a+1b+ 3	30,000		20,000		10,000		10,000		70,000
	Środki na płatności	=2a+2b+ 3	18,000	6,000	15,000	7,000	8,000	4,000	7,000	5,000	70,000
			Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Po 2034	

⁷⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

											Ł E M V R F 2 0 2 8 - 2 0 3 4
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	30,000		20,000		10,000		10,000		7 0 , 0 0 0
	Środki na płatności	(5)	18,000	6,000	15,000	7,000	8,000	4,000	7,000	5,000	7 0 , 0 0 0
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy											0
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 2	Środki na zobowiązania	=4+6	30,000		20,000		10,000		10,000		7 0 , 0 0 0

wieloletnich ram finansowych												0
	Środki na płatności	=5+6	18,000	6,000	15,000	7,000	8,000	4,000	7,000	5,000		700,000
			Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Po 2034	OGÓŁEM WRZĄTKOWE 2028-2034	
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	30,000	0,000	20,000	0,000	10,000	0,000	10,000		70,000	
	Środki na płatności	(5)	18,000	6,000	15,000	7,000	8,000	4,000	7,000	5,000	70,000	
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy			(6)									
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 2 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	30,000	0,000	20,000	0. 000	10,000	0,000	10,000		70,000	
	Środki na płatności	=5+6	18. 000	6,000	15,000	7,000	8,000	4,000	7,000	5,000	70,000	
				Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Po 2034	OGÓŁEM

												Ł E M V R F 2 0 2 8 - 2 0 3 4
• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	30,000	0,000	20,000	0,000	10,000	0,000	10,000	0,000	7 0 , 0 0 0	
	Środki na płatności	(5)	18,000	6,000	15,000	7,000	8,000	4,000	7,000	5,000	7 0 , 0 0 0	
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0 , 0 0 0	
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 3	Środki na zobowiązania	=4+6	30,000	0,000	20,000	0. 000	10,000	0,000	10,000		7 0 ,	

wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki płatności na										000
		=5+6	18,000	6,000	15,000	7,000	8,000	4,000	7,000	5,000	700'000

Dział wieloletnich ram finansowych		4	„Wydatki administracyjne” ⁸⁰						
Dyrekcja Generalna: CNECT		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
• Zasoby ludzkie		1,972	1,972	1,972	1,972	1,972	1,972	1,972	13,804
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG CNECT		1,972	1,972	1,972	1,972	1,972	1,972	1,972	13,804

Dyrekcja Generalna: COMP		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
• Zasoby ludzkie		0,881	0,881	0,881	0,881	0,881	0,881	0,881	6,167
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG COMP	Środki	0,881	0,881	0,881	0,881	0,881	0,881	0,881	6,167

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 4 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	19,971
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

⁸⁰

Niezbędne środki należy określić na podstawie danych dotyczących średnich rocznych kosztów, dostępnych na odpowiedniej stronie internetowej BUDGpedia.

		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Po 2034	OGÓŁEM WRF 2028– 2034
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 4	Środki na zobowiązania	32,853	2,853	22,853	2,853	12,853	2,853	12,853	0,000	89,971
wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	20,853	8,853	17,853	9,853	10,853	6,853	9,853	5,000	89,971

Szacunkowy wpływ na wydatki i personel w 2028 r. i w kolejnych latach podano w celach ilustracyjnych i nie przesądza on o kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Źródło finansowania i zakres zaangażowania finansowego Unii po 2027 r. pozostają zależne od wyniku negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie WRF na lata 2028–2034, a następnie będą określane w drodze corocznej procedury budżetowej. Wszystkie środki i przydziały kadrowe począwszy od 2028 r. są orientacyjne.

3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2028		Rok 2029		Rok 2030		Rok 2031		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. sekcja 1.6)								OGÓŁEM	
	PRODUKT																			
	Rodzaj ⁸¹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁸²																				
- Produkt																				
- Produkt																				
- Produkt																				
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa																				
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																				
- Produkt																				
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa																				
OGÓŁEM																				

⁸¹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁸² Zgodnie z opisem w sekcji 1.3.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)”.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM 2028–2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
DZIAŁ 4								
Zasoby ludzkie	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	19,971
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 4	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	19,971
Poza DZIAŁEM 4								
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	2,853	19,971

W celu wsparcia prac w zakresie monitorowania i zarządzania kryzysowego DG CNECT może zawrzeć porozumienie administracyjne z JRC na około 2 EPC (CA), z zastrzeżeniem dostępności zasobów i wiedzy fachowej. W niniejszej ocenie skutków finansowych i cyfrowych regulacji nie przewidziano budżetu na takie ewentualne porozumienie administracyjne.

Szacunkowy wpływ na wydatki i personel w 2028 r. i w kolejnych latach podano w celach ilustracyjnych i nie przesądza on o kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Źródło finansowania i zakres zaangażowania finansowego Unii po 2027 r. pozostają zależne od wyniku negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie WRF na lata 2028–2034, a następnie będą określone w drodze corocznej procedury budżetowej. Wszystkie środki i przydziały kadrowe począwszy od 2028 r. są orientacyjne.

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)⁸³

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							

⁸³ Proszę określić w tabeli poniżej, ile EPC w ramach wskazanej liczby jest już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub może zostać przesuniętych w ramach Państwa dyrekcji generalnej oraz jakie są Państwa potrzeby netto.

20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		12	12	12	12	12	12	12
20 01 02 03 (w delegaturach UE)		0	0	0	0	0	0	0
(pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
(Bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)		0	0	0	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)								
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)		5	5	5	5	5	5	5
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm.	• w centrali	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY]	• w delegaturach UE	0	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 4		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 4		0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM		17	17	17	17	17	17	17

Szacunkowy wpływ na wydatki i personel w 2028 r. i w kolejnych latach podano w celach ilustracyjnych i nie przesądza on o kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Źródło finansowania i zakres zaangażowania finansowego Unii po 2027 r. pozostają zależne od wyniku negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie WRF na lata 2028–2034, a następnie będą określane w drodze corocznej procedury budżetowej. Wszystkie środki i przydziały kadrowe począwszy od 2028 r. są orientacyjne.

Personel niezbędny do wdrożenia wniosku (w EPC):

	Personel już pracujący w służbach Komisji	Personel dodatkowy*		
		Finansowany z działu 4 lub ze środków „Badania naukowe”	Finansowany z linii BA	Finansowany z opłat
Stanowiska w planie zatrudnienia	5	7	Nie dotyczy	
Personel	2	3		

zewnętrzny (CA, SNE, INT)				
---------------------------	--	--	--	--

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	Niektóre zadania mogą zostać wykonane poprzez przesunięcia pracowników wykonujących obecnie podobne zadania, np. związane z nadzorem nad programem, kontaktami z zainteresowanymi stronami oraz sprawozdawczością w zakresie badań i rozwoju oraz działań na rzecz budowania zdolności w ramach filaru I. Dodatkowe zadania przewidziane we wniosku powinni wykonywać dodatkowi pracownicy, np. określanie projektów strategicznych i nadzór nad nimi, w tym monitorowanie realizacji głównych etapów i rezultatów; przeprowadzanie kontroli zgodności (pomoc państwa, zamówienia publiczne); koordynacja transgraniczna z państwami członkowskimi; określenie wielkich wyzwań i nadzorowanie ich realizacji; koordynowanie nadzoru administracyjnego (niefiskalnego); ocena regionalnych planów inwestycyjnych; ocena własności i kontroli przedsiębiorstw krajowych; konsultacje z Europejską Radą ds. Półprzewodników w sprawie projektów strategicznych, zalecenia dotyczące czipów wydawane przez przedsiębiorstwa krajowe w ramach zamówień publicznych, konsultacje z sojuszem w celu określenia wspólnej strategii w zakresie technologii półprzewodnikowych, doradztwo w sektorach narażonych na ryzyko; nawiązywanie partnerstw strategicznych z państwami trzecimi; udzielanie wytycznych dotyczących zamówień publicznych państwom członkowskim i instytucjom zamawiającym; przedstawianie zaleceń metodologicznych dotyczących przeprowadzania ocen ryzyka związanego z bezpieczeństwem dostaw; przeprowadzanie ćwiczeń w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej; tworzenie forów popytu i ułatwianie ich funkcjonowania; wspieranie działań w zakresie współprojektowania między producentami półprzewodników a dalszymi użytkownikami przemysłowymi; zapewnianie wytycznych technicznych i prawnych dotyczących zamówień publicznych na systemy integrujące innowacyjne projekty i rozwiązania w zakresie półprzewodników; zapewnienie spójności między inicjatywą 2.0 a strategiami krajowymi/regionalnymi; nadzorowanie organizacji i składanie sprawozdań Radzie/Parlamentowi. Ponadto wniosek wiąże się z dodatkowymi zadaniami związanymi z platformą wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników, np. monitorowaniem łańcuchów dostaw półprzewodników; funkcjami analizy i gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej; wydawaniem i rozpatrywaniem wniosków o udzielenie informacji oraz sprawdzaniem i agregowaniem danych na etapie przedkryzysowym; oraz międzysektorową koordynacją z zainteresowanymi stronami z branży. Znaczna część powyższych dodatkowych zadań może zostać zrealizowana dzięki przegrupowaniom już zatrudnionych pracowników.
Personel zewnętrzny	Jak wyżej

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 4.

Środki z działów 1–3 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz

powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych). Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

OGÓŁEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
DZIAŁ 4								
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0	0	0	0	0	0	0	0
Suma częściowa DZIAŁ 4	0	0	0	0	0	0	0	0
Poza DZIAŁEM 4								
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0	0	0	0	0	0	0	0
Suma częściowa poza DZIAŁEM 4	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM	0	0	0	0	0	0	0	0

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)
- ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF
- ☐ wymaga rewizji WRF

Szacunkowy wpływ na wydatki i personel w 2028 r. i w kolejnych latach podano w celach ilustracyjnych i nie przesądza on o kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Źródło finansowania i zakres zaangażowania finansowego Unii po 2027 r. pozostają zależne od wyniku negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie WRF na lata 2028–2034, a następnie będą określane w drodze corocznej procedury budżetowej. Wszystkie środki i przydziały kadrowe począwszy od 2028 r. są orientacyjne.

3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
- ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne
 - ☐ Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁸⁴						
		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

4. WYMIAR CYFROWY

W niniejszej sekcji omówiono transeuropejskie cyfrowe usługi publiczne i związane z nimi wymogi w zakresie interoperacyjności transgranicznej.

⁸⁴ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

4.1. Wymogi cyfrowe

Ogólny opis wymogów cyfrowych i powiązanych kategorii (dane, cyfryzacja i automatyzacja procesu, rozwiązania cyfrowe lub cyfrowe usługi publiczne)

Odniesienie do wymogu	Opis wymogu	Podmiot lub podmioty, których dotyczy wymóg lub na które wymóg ten ma wpływ	Procesy ogólne	Kategorie
Artykuł 15	Wniosek o przyznanie statusu europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowych	Komisja Europejska	Wniosek	Dane
Artykuł 22	Państwa członkowskie ustanawiają jednolitą procedurę wydawania pozwoleń na podstawie jednego wniosku obejmującego wszystkie pozwolenia wymagane w przypadku europejskich inicjatyw z zakresu technologii półprzewodnikowych i projektów strategicznych.	Państwa członkowskie Właściwe organy krajowe	Wydawanie pozwoleń	Dane Rozwiązanie cyfrowe Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Artykuł 24	Państwa członkowskie ustanawiają pojedynczy portal dostępu na szczeblu krajowym do celów składania jednego wniosku o udzielenie pozwolenia na potrzeby europejskich zakładów technologii półprzewodnikowej i projektów strategicznych.	Państwa członkowskie Właściwe organy krajowe	Wydawanie pozwoleń	Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Artykuł 33	Strategiczne mapowanie unijnego sektora półprzewodników	Komisja Europejska	Monitorowanie	Dane

Odniesienie do wymogu	Opis wymogu	Podmiot lub podmioty, których dotyczy wymóg lub na które wymóg ten ma wpływ	Procesy ogólne	Kategorie
Artykuł 34	Utworzenie platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników	Podmioty prywatne	Udostępnianie danych	Rozwiązanie cyfrowe Dane
Artykuł 35	Komisja, w konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, regularnie monitoruje łańcuch wartości półprzewodników w celu zidentyfikowania czynników, które mogą zakłócać dostawy półprzewodników lub handel półprzewodnikami, zagrażać tym dostawom lub temu handlowi lub negatywnie na nie wpływać.	Komisja Europejska	Monitorowanie	Dane
Artykuł 38	Prewencyjne gromadzenie informacji	Komisja Europejska	Przekazywanie informacji	Dane
Artykuł 41	Gromadzenie informacji na etapie kryzysowym	Komisja Europejska	Przekazywanie informacji	Dane

4.2. Dane

Ogólny opis danych objętych zakresem inicjatywy

Rodzaj danych	Odniesienie do wymogu/wymogów	Normy lub specyfikacje (stosownie do przypadku)
Dane w kontekście wniosku o przyznanie statusu europejskiej	Artykuł 15	Nie dotyczy

inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowej		
Wnioski o udzielenie pozwolenia	Artykuł 22	Nie dotyczy
Dane niezbędne do strategicznego mapowania unijnego sektora półprzewodników	Artykuł 33	Nie dotyczy
Dane w kontekście platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników	Artykuł 34	Nie dotyczy
Dane niezbędne do monitorowania łańcucha wartości półprzewodników	Artykuł 35	Nie dotyczy
Prewencyjne gromadzenie informacji	Artykuł 38	Nie dotyczy
Gromadzenie informacji na etapie kryzysowym	Artykuł 41	Nie dotyczy

Przepływ danych

Ogólny opis przepływu danych

Rodzaj danych	Odniesienie (-a) do dokumentu	Podmioty dostarczające dane	Podmioty otrzymujące dane	Czynnik uruchamiający wymianę danych	Częstotliwość (jeżeli dotyczy)
Dane w kontekście wniosku o przyznanie statusu europejskiej inicjatywy z zakresu technologii półprzewodnikowej	Artykuł 15	Przemysł	Komisja Europejska	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Wnioski o udzielenie pozwolenia	Artykuł 22	Przemysł	Państwa członkowskie	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Dane niezbędne do strategicznego mapowania unijnego sektora półprzewodników	Artykuł 33	Przemysł	Komisja Europejska	Nie dotyczy	Nie dotyczy

w					
Dane w kontekście platformy wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników	Artykuł 34	Przemysł	Komisja Europejska	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Dane niezbędne do monitorowania łańcucha wartości półprzewodników	Artykuł 35	Przemysł	Komisja Europejska	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Prewencyjne gromadzenie informacji	Artykuł 38	Przemysł	Komisja Europejska	Etap przedkryzysowy	Nie dotyczy
Gromadzenie informacji na etapie kryzysowym	Artykuł 41	Przemysł	Komisja Europejska	Etap kryzysowy	Nie dotyczy

Powiązanie z europejską strategią w zakresie danych

Wyjaśnienie, w jaki sposób wymogi te są zgodne z europejską strategią w zakresie danych.

Niniejsza inicjatywa ustawodawcza jest zgodna z wykorzystywaniem danych będących w posiadaniu podmiotów prywatnych przez organy rządowe (między przedsiębiorstwami a administracją publiczną – B2G) w celu zapewnienia podejmowania decyzji politycznych opartych na dowodach. Cyfrowy system wydawania pozwoleń projektuje się w taki sposób, aby zapewnić interoperacyjność i zautomatyzowaną wymianę danych między właściwymi organami, ponowne wykorzystywanie danych i dokumentów będących już w posiadaniu organów publicznych, wysoki poziom cyberbezpieczeństwa i integralności informacji, a także przejrzystość i rozliczalność w procedurze wydawania pozwoleń.

Powiązanie z zasadą jednorazowości

W art. 22 przewidziano ustanowienie jednolitej procedury wydawania pozwoleń opartej na jednym wniosku, aby objąć wszystkie pozwolenia wymagane w przypadku europejskich

4.3. Rozwiązania cyfrowe

W odniesieniu do każdego rozwiązania cyfrowego podać odniesienie do dotyczących go wymogów cyfrowych, opis wymaganej funkcjonalności rozwiązania cyfrowego, organ, który będzie za nie odpowiedzialny, oraz inne istotne aspekty, takie jak możliwość ponownego użycia i dostępność. Ponadto należy wyjaśnić, czy rozwiązanie cyfrowe ma na celu wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji.

Rozwiązanie cyfrowe	Odniesienie do wymogu/wymogów	Podstawa wymagania funkcjonalność	Organ odpowiedzialny	W jaki sposób zapewniana jest dostępność?	W jaki sposób uwzględniono wymóg ponownego wykorzystania?	Wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji
Cyfrowy system wydawania pozwoleń	Artykuły 22 i 24	Procedury wydawania a pozwoleń przeprowadza się za pomocą w pełni cyfrowych środków. System zapewnia pojedynczy interfejs użytkownika umożliwiający interakcję z odpowiednimi usługami publicznymi. Cyfrowy system wydawania a pozwoleń	Państwa członkowskie Właściwe organy krajowe	Cyfrowy system wydawania a pozwoleń powinien być zaprojektowany w sposób zapewniający przyjazność dla użytkownika i dostępność dla wszystkich wnioskodawców, w tym osób z niepełnosprawnościami.	Cyfrowy system wydawania a pozwoleń powinien być zaprojektowany w sposób zapewniający ponowne wykorzystywanie danych i dokumentów będących już w posiadaniu organów publicznych.	//

Rozwiązanie cyfrowe	Odniesienie do wymogu/wymogów	Podstawa wymagan a funkcjonalność	Organ odpowiedzialny	W jaki sposób zapewniania jest dostępność?	W jaki sposób uwzględniono wymóg ponownego wykorzystania?	Wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji
		umożliwia elektroniczne składanie wniosków, śledzenie i podejmowanie decyzji w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia.				
Platforma wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników	Artykuł 34	Platforma powinna gromadzić dane od uczestniczących przedsiębiorstw w celu zwiększenia przejrzystości i odporności łańcucha dostaw półprzewodników.	Podmioty prywatne	Platforma powinna być zaprojektowana w sposób zapewniający przyjazność dla użytkownika i dostępność dla wszystkich wnioskodawców, w tym osób z niepełnosprawnościami.		//

Cyfrowy system wydawania pozwoleń

Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają	Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne
---	--

zastosowanie)	
Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa	Krajowy cyfrowy system wydawania pozwoleń powinien być zaprojektowany w sposób zapewniający wysoki poziom ochrony danych, cyberbezpieczeństwa i integralności informacji.
Europejskie portfele biznesowe	Pojedynczy punkt dostępu krajowego cyfrowego systemu wydawania pozwoleń korzysta z europejskich portfeli biznesowych.

Platforma wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników

Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają zastosowanie)	Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne
Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa	Platforma wymiany informacji między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw półprzewodników powinna być zaprojektowana w sposób zapewniający wysoki poziom ochrony danych, cyberbezpieczeństwa i integralności informacji.

4.4. Ocena interoperacyjności

Nie dotyczy

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Nie dotyczy